

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
16. maj 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Vladimir Marinković, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 87 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 90 narodnih poslanika tako da imamo kvorum neophodan za rad.

Poštovani narodni poslanici, pre nego što nastavimo rad, potrebno je da Narodna skupština u skladu sa članom 279. Poslovnika konstatuje ostavku člana Vlade pošto su se za to stekli uslovi.

Primili ste ostavku člana Vlade dr Dušana Vujovića na funkciju ministra finansija.

Na osnovu člana 133. Ustava Republike Srbije, člana 23. stav 2. Zakona o Vladi i člana 279. Poslovnika Narodne skupštine, Narodna skupština konstatuje da je dr Dušan Vujović podneo ostavku na funkciju ministra finansija i da mu je danom konstatacije te ostavke prestao mandat ministra finansija u Vladi.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Jelena Vujić Obradović, Vojislav Vujić, Marija Jevđić i Đorđe Kosanić.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na tačke 1–20. i tačku 22. dnevnog reda (nastavak zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa):

PREDLOG ZAKONA O POSEBNIM USLOVIMA ZA REALIZACIJU PROJEKTA IZGRADNJE STANOVA ZA PRIPADNIKE SNAGA BEZBEDNOSTI;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLOVIDBI I LUKAMA NA UNUTRAŠNjim VODAMA;

PREDLOG ZAKONA O POSTUPKU UPISA U KATASTAR NEPOKRETNOSTI I VODOVA;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU TERETA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O PUTEVIMA;

PREDLOG ZAKONA O ŽELEZNICI;

PREDLOG ZAKONA O BEZBEDNOSTI U ŽELEZNIČKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O INTEROPERABILNOSTI ŽELEZNIČKOG SISTEMA;

PREDLOG ZAKONA O CENTRALNOJ EVIDENCIJI STVARNIH VLASNIKA;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POSREDOVANJU U PROMETU I ZAKUPU NEPOKRETNOSTI;

PREDLOG ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA O OGRANIČAVANJU RASPOLAGANJA IMOVINOM U CILJU SPREČAVANJA TERORIZMA;

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BEZBEDNOSTI SAOBRAĆAJA NA PUTEVIMA;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA O IZMENI ČLANA 50(A) KONVENCIJE O MEĐUNARODNOM CIVILNOM VAZDUHOPLOVSTVU I PROTOKOLA O IZMENI ČLANA 56. KONVENCIJE O MEĐUNARODNOM CIVILNOM VAZDUHOPLOVSTVU;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU MEĐUNARODNE KONVENCIJE O NADZORU I UPRAVLJANJU BRODSKIM BALASTNIM VODAMA I TALOZIMA IZ 2004. GODINE;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE MOLDAVIJE O MEĐUNARODNOM DRUMSKOM SAOBRAĆAJU;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I SAVETA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE O MEĐUNARODNOM DRUMSKOM PREVOZU PUTNIKA I TERETA;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE KRALJEVINE MAROKO;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O SARADNJI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TURSKU U OBLASTI URBANIZMA;

PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TUNIS;

PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN AGENCIJE ZA ENERGETIKU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2018. GODINU, KOJI JE PODNEO ODBOR ZA FINANSIJE, REPUBLIČKI BUDŽET I KONTROLU TROŠENJA JAVNIH SREDSTAVA.

Nastavljamo rad po redosledu prijave za reč.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Nije prisutan.

Narodni poslanik Dubravko Bojić ima reč.

Izvolite, profesore Bojiću.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Vlada Republike Srbije ostaje dosledna svom ustaljenom načinu rada u spajanju nespojivog, bilo da se radi o predlozima zakona ili sporazuma.

U gomili zakonskih predloga za današnji dnevni red ja ću govoriti o jednom zakonu iz oblasti saobraćaja o kome je do sada ovde najmanje bilo reči. To je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama.

Od svih zakonskih predloga koji su od Vlade Republike Srbije kao predlagača došli u ovaj parlament na izglasavanje, ovo je jedan od lošije koncipiranih i osmišljenih zakonskih predloga. Zašto je to tako? Ne vidim neki racionalni razlog osim možda u činjenici da se našim prevremenim Evropljanima preterano žuri zbog članstva u EU, u čemu svakako prednjači danas ovde prisutni resorni ministar. Da je sve ovo istina i činjenica, pokušaću da dokažem u narednih nekoliko minuta.

Srbija je i pre Evropske unije, znači do EU, bila deo evropskog plovidbenog sistema. Dunav je centralna evropska reka i od svog izvorišta ispod planine Švarcvald do svog ulivanja u Crno more bez preterivanja možemo reći da je najbolji kroz našu zemlju. A ako znamo da je plovani već od grada Regenzburga u Nemačkoj, znači mi plovimo niz Evropu ali i uz Evropu. Naši problemi oko pridruživanja zapeli su u nekom uzvodnom plićaku.

Postojeći Zakon o plovidbi ima ni manje ni više nego 291. član. To je preko 100 stranica teksta. Izmene i dopune su vršene 2010, 2012, 2015. godine, pa opet 2015, pa 2016. godine kada smo vam mi, poslanici SRS, ukazivali i upozoravali vas da je to loš zakon, da je glomazan, da je teško primenjiv. Nudili smo vam tada konstruktivne amandmane koje ste vi glatko odbili, da biste sada

uz naknadno prizvanu pamet, uz manje korekcije, stidljivo ugradili u tekst zakona ono što smo mi tada predlagali.

Već sam rekao da zakon ima 291 član. U 136 članova su vršene neke krupnije ili sitnije izmene, doterivanja i pojašnjenja. Ako prethodnim izmenama i dopunama 136 članova dodamo i predložene 62 izmene, dobija se brojka od 198 izmena i dopuna na 291. član. To je 70% zakona.

Srpska radikalna stranka smatra da je ovde trebalo ići na potpuno nov zakon, pa sve ono što je pravna zakonska norma ugraditi u tekst zakona, a ono što je tehnička, kao što su davanje saglasnosti, odobrenja, naknade, prihodi, takse, tehnički normativi prebaciti u podzakonska akta i tako rasteretiti zakon, relaksirati ga, učiniti ga bolje razumljivim i lakše sprovodljivim.

U pitanju je običan tehnički zakon, a to znači težak za snalaženje, sa smanjenim praktičnim potencijalom. Sve ove izmene i dopune su deo arsenala iz evropskih nalagodavnih zakona. Za nas iz SRS je neshvatljivo da se tek sada neko, posle sedam i više godina, dosetio da uredi ovu specifičnu i veoma važnu oblast kojom se potpunije regulišu svi aspekti radnog vremena brodskih posada. Pored toga, zakonom se definišu i dva nova pojma – pristan i privezište za čamce.

Član 62. predloženih izmena i dopuna je posebna priča. Propisana je prelazna odredba kojom se uređuje način priznavanja brodskih isprava, kojom se uređuje sposobnost brodova za plovidbu do zaključenja sporazuma EU i Republike Srbije, odnosno administrativnih sporazuma koji se zaključuju između uprave i nadležnih članica, organa članica EU, kao i sporazuma o uzajamnom priznanju brodskih isprava kojima se utvrđuje sposobnost brodova za plovidbu između Centralne komisije za plovidbu rekom Rajnom i Republike Srbije. Norma je danom prijema Republike Srbije u Evropske unije. Svedočanstva Unije za unutrašnju plovidbu priznaju se kao da su izdata u Republici Srbiji.

Dame i gospodo, i sami znate da je to datum koji je na dugom štapu bez obzira na sva htenja naših evrofantasta, pa je samim tim veoma neozbiljno vezivati nešto za neizvesne rokove, ali ako je to primer vizionarstva ove vlade, neka vam bude. Svako ima pravo na svoje zablude, ali one ne smeju biti deo zakonskih rešenja.

Naše vode Dunava, Save i Tise su i međunarodne vode i one nikako ne razdvajaju narode i zemlje već ih spajaju. Strani brodovi i plovila krstare našim vodama i ako pored zdravlja i obrazovanja u nečemu možemo da se ravnamo sa Evropom, onda je to u ovoj oblasti, pa su tako i ove izmene i dopune ovog predloga zakona o plovidbi na unutrašnjim vodama dobar prilog u tom pravcu, prilog plovidbenom pravu i zakonodavstvu Republike Srbije.

Čak i dobra nastojanja kod nas nemaju dovoljan nivo agilnosti i preduzimljivosti, jer naši predlagači zakona, njihovih izmena i dopuna uvek mašu nečim što je jedan vid naredbe, prisile, moranja, primanja zadataka sa strane, usklađivanja i usaglašavanja sa propisima EU, zanemarujući naš

zakonodavni sistem i zakonodavstvo Srbije. Samo odzvanja u skupštinskim klupama: direktiva Evropskog parlamenta, direktiva Evropske unije...

Prvenstveno motiv ovih izmena i dopuna treba da bude propisivanje radi uvođenja reda u ovu oblast kao i povećanje nivoa bezbednosti na rekama i jezerima i unošenje pravne i svake druge sigurnosti za građane, privredu i sve ostale subjekte koji se ovim zakonom regulišu. Ne smeju se dozvoliti negativne posledice, a posebno one sa smrtnim ishodom. Podsetiću vas na slučaj Srebrnog jezera, kada su zbog nemara vlasnika pedolina i nastavnika stradala dva učenika ili pre nekoliko meseci kada je stradalo dvoje ljudi kada je njihov čamac udario u neki stranac-tegljač, mislim bugarski. Nisam uveren da se članom 28 predloženih izmena i dopuna razrešava pitanje sigurnosti vožnje plovilima na sopstveni pogon, samo obaveznim nošenjem prsluka za spasavanje.

Dame i gospodo narodni poslanici, iz Vladine tehničke radionice za izradu zakonskih predloga ovo je još jedan prvenstveno tehnički predlog pravnog, proceduralnog, inspekciskog i tehničkog usklađivanja. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojiću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala vam na vašim komentarima, a ja ću samo nekoliko argumenata na vaš komentar na ovaj zakon, na Predlog izmene i dopune ovog zakona.

Prvo, problem sive ekonomije u vodnom saobraćaju i pitanje šljunkara, pitale ste – a zašto to ranije nije urađeno? Moram da priznam da niko nije ni krenuo da radi dok se prethodne i ova Vlada nisu prvo uhvatile u koštac sa ozbiljnim kriminalom u vodnom saobraćaju, pre svega u sivoj ekonomiji, odnosno nelegalnim šljunkarama, peskarama itd. Ne bih da pričam o procesu i načinu kako smo to radili, ali sada smo u situaciji da kroz ovaj zakon zaista možemo da kažemo da ćemo konačno da krenemo u rešavanje tog problema. To znači prelazni period za šljunkare i peskare koje smo popisali, tačno znamo gde se nalaze, tačno znamo šta rade, tačno znamo na koji način ćemo u narednom periodu to prevazići i jednostavno ih staviti u sklope lučkih područja, lučke infrastrukture.

Kada ste pominjali drugo pitanje, Evropska unija i direktiva, ukoliko se mi ne usaglašavamo sa direktivama, uredbama EU, onda ni naši brodovi neće moći da plove izvan Dunava, neće moći da plove Rajnom. Imaćemo problem jer nećemo biti kompatibilni, pre svega po pitanju tehničkih standarda koji se od nas traže. Isto se odnosi, dakle, na članove naše posade. Onda oni neće moći da rade. Dakle, sve ima svoj razlog. Suština ovog zakona nije...

Dakle, u jednoj od tačaka obrazloženja stoji usaglašavanje i sa direktivama EU, ali zaista mislim da je primarno, valjda, da to uradimo zbog nas, dakle zbog naše zemlje, od sive ekonomije, brodskih isprava, radnog vremena. To je ono što moramo da uradimo zbog Srbije, naših ljudi, naše privrede i našeg

vodnog transporta, u skladu, naravno, sa evropskim i svetskim standardima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Dubravko Bojić, izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Srpska radikalna stranka nema problem da prihvati i pozdravi sve ono što je dobro, što je napredno, što je progresivno, što je u interesu našeg naroda. Pa tako sam čuo juče da se problem nelegalnih šljunkara rešava ovim zakonom, da ih tamo ima negde oko 148 i da je dva miliona evra štete na godišnjem nivou od toga. Tako da pozdravljamo tu inicijativu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Bojiću.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se.

Predsedavajući, uvažena ministarko sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, imajući u vidu da je ovlašćeni predstavnik Poslaničke grupe SPS, Svetlana Miladinović, već najavila da će naša poslanička grupa podržati ovaj set zakona o kojim raspravljamo, u tom pravcu daću određeni doprinos i fokusiraću svoju diskusiju samo na nekoliko od predloženog seta zakona. Prevažodno želim da prokomentarišem Predlog zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova.

Uvažena ministarko, mislim da ćemo se potpuno saglasiti sa jednom činjenicom koja već dugo vremena opterećuje katastar nepokretnosti, a to je da je katastar nepokretnosti potpuno neuređen i nepotpun, da je ogroman broj nepokretnosti van domašaja katastra, da ogroman broj nepokretnosti nije upisan u evidenciju, odnosno u operatu katastra i da po nekom našem dubokom ubeđenju najveći stepen odgovornosti snose jedinice lokalnih samouprava.

Zašto? Pa zbog toga što gradovi i opštine dosada nisu preduzimale bukvalno ništa da se barem ono što je nesporno može upisati u operat Službe za katastar nepokretnosti. Tu polazim faktički od svih opština na teritoriji Republike Srbije, naravno i gradova, naročito onih koji su maltene decenijama unazad propuštali prilike da upišu nepokretnu imovinu u operat katastra. Naravno da postoje određeni razlozi koji opterećuju mogućnost upisa kao što je vođenje sporova, prevažodno upravnih sporova za koje vam je poznato da traju izuzetno dugo, problem restitucije koji takođe značajno opterećuje upis u Službu za katastar nepokretnosti imajući u vidu da restiticioni postupci traju takođe veoma dugo, kako u prvom i drugom stepenu, tako i u postupku pred upravnim sudom, odnosno od strane upravnog suda.

Zamolio bih samo da se dozvoli da možemo ovaj parlamentarni dijalog da vodimo u duhu onako kako to ovaj parlament zaslužuje.

Dalje na šta želim da ukažem, uvažena ministarko, jeste činjenica da smo i sada u situaciji da brojni postupci koji čak podrazumevaju uvođenje predbeležbi ili zabeležbi u Službi za katastar nepokretnosti nisu evidentirani ni kao

predbeležbe ni kao zabeležbe. To je veliki problem. Mislim da je to osnovni motiv i razlog zbog čega je predlagač, odnosno Vlada Republike Srbije, odlučila da se *ex officio*, odnosno po službenoj dužnosti, naloži nosiocima javnih ovlašćenja da sve ono čime raspolažu dostave Službi za katastar nepokretnosti.

Mi u Poslaničkoj grupi SPS tu imamo jednu digresiju, pa molimo da krajnje dobronamerno prihvatite jedan oprez koji će se ovde sigurno analizirati od strane struke, a može da izazove posledice. Radi se o tome da je zakonom, odnosno Predlogom zakona, propisano da služba ne proverava zakonitost javne, odnosno javnobeležničke isprave. Zašto može da bude problem? Setite se samo 2014. godine kada smo donosili Zakon o prometu nepokretnosti, kada smo faktički izazvali reakciju advokature u smislu posledice koja je imala krajnje nepovoljne efekte za sudove koji su bili blokirani zbog štrajka advokata, a radilo se o tome da se vodila borba da se javnim beležnicima onemogućiti da sastavljaju ugovore, već da ih samo mogu potvrđivati, odnosno solemnizovati.

Šta je sada ovde opasnost? Opasnost je da upravo javni beležnici, kršenjem te odredbe zakona koji smo doneli 2014. godine, čak i sastave ugovor, pa ga i sami potvrde ili solemnizuju, a da to služba ne proverava, već prihvati kao pravni osnov za promenu prava svojine ili drugog prava u Službi za katastar nepokretnosti. Lično mislim da se u tom pravcu mora povesti računa da jednostavno neko na mala vrata ne uvede nešto što je pokušao nelegitimno i nelegalno da uvede sistemski kada smo upravo 2014. godine donosili Zakon o prometu nepokretnosti.

Dalje, ono što mislim da je bitno da se ukaže jeste činjenica da je zakonom predloženo da se sve promene u Službi za katastar nepokretnosti završe do 31. decembra 2020. godine. Uvažena ministarko, da li mislite da je ovaj rok 31. decembar 2020. godine preambiciozan rok, imajući u vidu da se do tada sigurno neće završiti brojni restitucionni postupci, da se sigurno neće završiti brojni upravni sporovi? Upravni sud ima vrlo mali broj sudija, ogroman broj predmeta. Postupci pred Upravnim sudom traju po tri-četiri godine, nekad i više. Da li je verovati, ja mislim da ne, da će moći do 31. decembra 2020. godine da se reše svi imovinskopravni odnosi, sva imovinskopravna pitanja na nivou jedinica lokalnih samouprava, da li ćemo završiti raznorazne postupke itd.? Mislim da nećemo, tako da je verovatno da ćemo morati doneti novi zakon ili izmene i dopune zakona u pogledu produženja ovog roka. Nemam ništa protiv toga, ali mislim da je sam rok preambiciozno postavljen. Poslanička grupa SPS je vama dostavila, odnosno Vladi, amandmane. Nadam se da ćete neke od njih sa pravom uvažiti.

Vrlo kratko na kraju želim da se odredim još prema jednom zakonu, a to je zakon o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Naravno da ovakav zakonski predlog zaslužuje svaku pohvalu i ima bezrezervnu podršku, i sve predrasude koje se vezuju za ovaj zakon svakako treba odbiti, odnosno ne treba ih prihvatiti imajući u vidu da

su više politikantstvo ili populizam nego nešto što doprinosi kvalitetu ovog zakona. To jeste *lex specialis*, ja nemam problem da kažem da je *lex specialis*, ali se radi o onim ciljnim grupama koje zaslužuju da budu obuhvaćene ovim zakonom. Ako je obezbeđeno negde oko 170 lokacija, koliko se sećam, u Vranju i Nišu, i 400 lokacija u Beogradu, to je svakako značajan pomak da se neka socijalna, egzistencijalna i druga pitanja onih koji to zaslužuju konačno reše. Treba samo razmisliti da i druge jedinice lokalnih samouprava u budućem periodu preuzmu ovakvu vrstu obaveze i nastave sa ovom praksom izgradnje stanova koji su svakako neophodni.

Još jednom, podrška za ovaj set zakona. Poslanička grupa SPS će za iste glasati.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Povreda Poslovnika, Nemanja Šarović.

Izvolite, kolega.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, mene zaista čudi da vi dozvoljavate ovakvo urušavanje dostojanstva Narodne skupštine. Povređen je član 107, koji kaže da tako nešto nije dozvoljeno.

Tokom čitavog obraćanja prethodnog govornika ovuda se šetao konobar do brojnih saradnika koji su došli sa ministrom. Nikad ih više, mislim, nije bilo – 16. Ne znam da li je bilo ko ostao u Ministarstvu. Očigledno da sada nema nijedna lokalna kampanja, nemaju tamo šta da rade, pa su se sjatili ovde. Međutim, ovo nije kafana, ovo nije bife, ovo nije kafić. Narodna skupština Republike Srbije ne služi da ministar i saradnici ispijaju kafe, pa neko će crnu, neko će sa mlekom, neko će espresso, pa to lepo popisuje konobar, pa onda zveckaju, dodaju šećer itd. Tako nešto se u sali Narodne skupštine ne radi. Ispred je bife, kome se pije kafa, neka izađe napolje pa neka je popije. Šta je sledeće? Hoćete li, ako ogladne, da naručite da bocnu i poneki čevapčić?

Evo pitaju neki kakav sam domaćin. Dobar sam domaćin kada mi neko dođe u kuću, a ovo je Dom Narodne skupštine i ljudi koji su došli ovde imaju status gostiju. Oni pre svega treba da poštuju domaćina, treba da poštuju građane Srbije, treba da poštuju narodne poslanike, ne da se smeju, ne da ispijaju kafe, ne da negoduju kada im se ovo kaže. Postoji nešto što se zove pravila lepog ponašanja i oblačenja u Narodnoj skupštini i vi ste, gospodine predsedavajući, na to dužni da ih upozorite kada ulaze u salu Narodne skupštine, a neke od njih je trebalo da vratite još sa ulaza.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Činjenica je da je potpredsednica Vlade došla sa, vi ste izbrojali, 16 saradnika, ne znam, nisam brojao, ali jeste veliki broj, što upravo govori o tome koliko poštuje Narodnu skupštinu, narodne poslanike i građane Republike Srbije.

Mi ćemo nastaviti da budemo dobri domaćini. Znate i sami da ljudi sede ovde ceo dan i nemaju tu slobodu kao mi da izađu napolje i naprave pauzu. Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Naravno da želim.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala SPS, koja će podržati set ovih zakona. Nekoliko samo odgovora na nekoliko dilema.

Dakle, kada govorimo o Predlogu nacrtu zakona o upisu u katastar, stari ugovori će se, naravno, i dalje proveravati, ali sve ono što je novo i što je već jedanput provereno ili što su sudske presude, zaista je izlišno da sada ponovo po dva, tri, četiri puta proveravamo, tim pre što je cilj ovog zakona, između ostalog, i efikasnost i sve drugo.

Dakle, što se tiče ambicioznog roka, moram da vam kažem da volim ambiciozne rokove. Setite se samo građevinskih dozvola, to je dovoljan primer. Nama je prelazni rok za građevinske dozvole bio devet meseci za celu Srbiju i to smo završili, a ovaj sada rok je mnogo duži od devet meseci.

Što se tiče zakona o posebnim uslovima i kriterijumima za izgradnju stanova za snage bezbednosti, ostale jedinice lokalne samouprave su dobile upitnik od Ministarstva prvo da nam daju mogućnosti za eventualnu lokaciju za izgradnju stanova, a sa druge strane Kancelarija Saveta za nacionalnu bezbednost je takođe anketirala zainteresovane pripadnike na celoj teritoriji Republike Srbije, dakle, ne samo u ovih šest jedinica lokalne samouprave i gradova, tako da će se to sigurno nadalje produžiti. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Reč ima Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvažena ministarko, samo radi boljeg razumevanja, ne radi se o pismenima, aktima, odlukama sudova, već se radi o solemnizovanim ispravama od strane javnih beležnika. Ja nastupam i kao narodni poslanik i član SPS, socijalista, ali i kao advokat, i štitim interese advokature u onom smislu u kome advokatura traži zakonitost, jasnoću i preciznost zakona u njihovoj praktičnoj primeni.

Ono što mi se čini da će ovde biti problem – advokatura je digla svoj glas, digla je glas kada je to bilo najpotrebnije, da se javnim beležnicima onemogućiti da rade ono što bi morali i moraju isključivo da rade advokati. Ako nema provere i ako se kroz prizmu ispitivanja svega onoga što podrazumeva zakonitost rada javnih beležnika dozvoli da službe za katastar nepokretnosti upisuju čak i ono što javni beležnici sačine umesto advokata ili na kraju krajeva onih koji za to jesu

ovlašćeni, a prevashodno sačinjavanje ugovora, onda smo direktno u suprotnosti sa odredbama Zakona o prometu nepokretnosti. To je jedini razlog zbog čega sam reagovao. Inače ste sve ostalo potpuno u pravu.

Što se tiče preambicioznog roka, nema problema, on će se produžiti, bitno je da mi rešavamo pitanja koja su krucijalna i egzistencijalna, a odnose se na one kojima smo dužni da pomognemo, a to su pripadnici službi bezbednosti.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo mala dopuna. Od 2020. godine advokatima se daje mogućnost da izdaju, takođe, izvode iz listova nepokretnosti, dakle, kao što to pravo imaju javni beležnici.

Inače, Advokatska komora je učestvovala u izradi ovog zakona. Ministarstvo pravde je između ostalog zastupalo interese i jednih i drugih i tek kada smo sve to uobličili... Zato je dugo i trajala izrada zakona. Dakle, ovaj zakon nije pravljen pola godine nego, bogami, godinu i po dana, upravo da bismo pomirili sve u nekom trenutku suprotstavljene strane. Kada smo sve to uradili i dobili saglasnost, tek onda smo ovako nastupili. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predstavnici ministarstva, poštovane kolege poslanici, poštovani građani Srbije, najpre da krenem od Predloga zakona o posebnim uslovima za izgradnju stanova, za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. To je, svakako, lep gest i pozitivna diskriminacija pripadnika snaga bezbednosti. Dužni smo reći da je ovakvih mera bilo i ranije. Imali smo projekte izgradnje stanova za Vojsku i pre. Stanovi su se, doduše, gradili predugo, građeni su na lošijim lokacijama i, konačno, ni ti projekti do danas nisu značajno popravili materijalni položaj pripadnika Vojske zato što su ti njihovi problemi ipak sistemski i ovakvi projekti su se uglavnom svodili na prolazan marketing.

U Sjedinjenim Državama decenijama postoji nešto što se zove *Servicemembers Civil Relief Act* i to je zakon koji, recimo, sadrži mnoga propisana rešenja sa ciljem da se pripadnici snaga bezbednosti stave u poseban položaj s obzirom na posebnu ulogu koju igraju u društvu.

Primeru radi, nemoguće je iseliti podstanara pripadnika Vojske ukoliko na ime kirije duguje manje od 1.200 dolara. Zaštićeni su od prinudne naplate poreskih dugova, dugova po kreditnim karticama, finansijske institucije moraju u određenim slučajevima da dobiju dozvolu suda za podnošenje tužbi protiv njih, nemoguće im je otkazati zakup stana kada dobiju prekomandu i slično. Dakle, mnogo toga se moglo i bez ovog zakona učiniti za pripadnike snaga bezbednosti,

ali potrebno je sistemsko promišljanje i dugoročna strategija, a ne povremena i posebna rešenja, koja ipak nisu dovoljna.

Mala digresija u vezi sa ovim zakonom. Vidimo da je predviđeno da izgradnja ovakvih stanova bude oslobođena svih pripadajućih taksi i ostalih fiskalnih nameta u vezi sa izgradnjom. Skrećem pažnju na taksu za promenu namene iz poljoprivrednog u građevinsko zemljište. To je vrlo često problem u izgradnji zato što se za naplatu te takse vrlo često od strane lokalnih poreskih administracija određuju previsoke, netržišno previsoke osnovice, često i duplo više. Možda ne bi bilo loše, u saradnji sa Ministarstvom finansija, na tome nešto malo poraditi.

Što se tiče Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju, u predloženim izmenama nema ničega što bi se moglo ticati regulisanja taksi prevoza, ali ministarka je u uvodnom obrazlaganju zakona spomenula problem kompanije „Kargo“ i iznela svoj sud.

U članu 87. ovog zakona navedeno je da se taksi prevoz obavlja na osnovu dobijene dozvole koju pravnom licu i preduzetniku, čija je pretežna delatnost taksi prevoz i koji je za obavljanje te delatnosti registrovan u Registru privrednih subjekata, izdaje opštinska, odnosno gradska, odnosno uprava nadležna za poslove saobraćaja.

Dakle, taksi prevoz je nešto što je u lokalnoj nadležnosti po slovu zakona o kom danas raspravljamo. U tom smislu ne može Ministarstvo presuđivati po kom zakonu ko treba da se registruje i posluje jer se zna ko u ovoj zemlji po kojim propisima izdaje dozvole za rad ukoliko su one posebnim zakonom za određenu delatnost predviđene.

Takođe je poznato u ovoj zemlji ko je nadležan da sprovodi zakonom propisan nadzor, a to su inspeksijske i slične službe. U konkretnom slučaju to je republički inspektor za drumski saobraćaj. Njegov posao je da utvrdi jesu li vozači neke kompanije u Agenciji za privredne registre uredno registrovani sa šifrom delatnosti 4932 – taksi prevoz i da li postoje eventualni uslovi da im se ta dozvola oduzme. Dakle, to je mesto gde je propisana nadležnost.

Ministarstvo može da ima mišljenje o tome, ali nije dobro da u javnosti baš tako presuđuje i unapred iznosi svoj sud. Ako nadležne inspeksijske službe ne nalaze razloga da nekom zabrane rad, onda taj neko mora imati omogućen rad. Svako ko mu taj rad nasilno sprečava, mora biti sankcionisan.

Ako Ministarstvo želi da zabrani rad nekome ko radi po nekom drugom zakonu, neka Ministarstvo predloži izmene i dopune određenih zakona Narodnoj skupštini, pa ako se takve izmene i dopune usvoje, tek tada nekome može biti zabranjen rad. Naprosto, u ovoj zemlji nikome se ne može zabranjivati rad samo zato što jedna društvena grupa ima nešto protiv toga, koliko god ona bila u pravu ili ne bila.

Da vam kažem, negovanje ispravnih odnosa prema inovacijama ili prema suprotstavljenim interesima različitih društvenih grupa takođe je posao

društvenih elita u koje spada i vlast, a stepen konflikata u društvu i odnos prema inovacijama govore kako je taj posao obavljen. Nažalost, rekao bih loše.

Što se tiče zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, dakle, u predloženim izmenama nije predviđena promena odredbe člana 264. stav 5. tačka 8. koja eksplicitno propisuje da se redovnom šestomesečnom tehničkom pregledu moraju podvrgavati motorna vozila starosti preko 15 godina. Ministar unutrašnjih poslova je izjavio da od šestomesečnog tehničkog pregleda neće biti ništa. Ne bi bilo loše da dobijemo zakonsko tumačenje kako neće biti ništa kad se ta zakonska odredba ne menja sada.

Mi, inače, zakon menjamo manje od dva meseca nakon što je stupio na snagu, pa ne bi bilo loše da malo bolje planiramo kako ne bismo svaka dva meseca jedan isti zakon menjali. U ovom slučaju su promene većinom zbog tehničkih grešaka iz prethodnog usvajanja zakona.

Konačno o zakonu o železnici – mišljenja smo da on u nedovoljnoj meri obavezuje učesnike u železničkom saobraćaju da omoguće punu dostupnost usluga osobama sa invaliditetom, jer se nigde samim zakonom ne propisuje minimalni nivo usluga i pristupačnosti. Jeste propisano da su železnički prevoznici ti koji utvrđuju standard kvaliteta u pogledu pružanja pomoći osobama sa invaliditetom i smanjenom pokretljivošću, ali nije država slovom zakona.

Železnički prevoznici i upravljači stanica, uz učešće organizacija osoba sa invaliditetom, utvrđuju nediskriminatorska pravila, ali opet, minimalni standard nije propisan i nema obaveze prihvatanja nekog minimalnog nivoa zahteva osoba sa invaliditetom.

Karte se osobama sa invaliditetom prodaju bez dodatnih troškova, što je u redu ali nije i dovoljno, jer je beskorisno ako im je pristup peronu i vozu onemogućen. Dakle, prosto, organizacije osoba sa invaliditetom su prinuđene da same pregovaraju sa učesnicima u železničkom prevozu jer minimum nije nigde zakonski propisan i kao takav nije uslovljen. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đuriću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo sam mislila ništa da ne odgovaram, ali ne mogu da vam ne odgovorim. Da počnem prvo od vaših kvalifikacija zakona, posebnog zakona za izgradnju stanova za snage bezbednosti.

Kažete – lep gest, pozitivna diskriminacija, prolazni marketing. Svi ti epiteti koje ste dali nemaju veze sa onim što se nalazi u zakonu. Dakle, zakon je vrlo jasan. Na poseban način uređuje kriterijume kako ćemo da rešimo pitanje preko 18.000, odnosno nadamo se možda i 30.000 ljudi koji su zaposleni u Policiji i Vojsci i BIA, a nisu mogli da reše svoje stambeno pitanje.

To je jedan ozbiljan projekat. To nije samo projekat rešavanja stambenih pitanja, problema. To je projekat koji će sigurno dovesti i do toga da ćemo imati jedan dodatni privredni oporavak kada govorimo o građevinarstvu i kada govorimo o BDP, da ne govorimo o prihodima koje će jedinice lokalne samouprave moći da naplate kao prihod od poreza.

Kod taksista, vi se direktno zalažete, ja moram sada to da kažem, praktično za zloupotrebu zakona jer sve ovo što ste rekli o taksi udruženjima i o tome da država nema pravo, odnosno Ministarstvo saobraćaja da ili govori o tome da li će neko da postoji ili ne postoji, da budem potpuno jasna zbog svih. Dakle, Vlada Republike Srbije, Ministarstvo saobraćaja, bilo koje drugo ministarstvo, podržava svaku vrstu aplikacija koje će dovesti do toga i unutar kojih može da se pojavi taksi saobraćaj samo uz jedan uslov koji je u skladu sa Zakonom o prevozu putnika u drumskom saobraćaju. Ne možete da zloupotrebljavate Zakon o turizmu, niko to ne može da radi, da se registrujete po Zakonu o turizmu pod pričom da radite limo servis i da imate limuzine, da iznajmljujete automobile sa vozačem, a da u stvari radite taksi prevoz. To ne može.

Dakle, ovo je uređena država. Zbog toga će se uskladiti i Zakon o turizmu sa Zakonom o prevozu putnika. Svi koji rade taksi delatnost a nisu registrovani po Zakonu o prevozu putnika u drumskom saobraćaju, zloupotrebljavaju svaki drugi zakon i ne mogu da rade. Dakle, da ne bismo zamenjivali teze, niko nema ništa protiv „Kar go“ ili bilo koga drugog, ali se moraju registrovati po Zakonu o prevozu putnika. Sve drugo predstavlja direktnu zloupotrebu, nelojalnu konkurenciju i pravi ozbiljne probleme u onome što se zove jedna vrsta javnog prevoza.

Tehnički pregledi – članovi zakona koji se sada menjaju u izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja tiču se, dakle, pre svega samo brzine. U međuvremenu smo imali i predlog, odnosno izjavu ministra unutrašnjih poslova, da neće biti dva tehnička pregleda. Ne mogu sada da se promene unutar ovih članova jer ne menjamo te članove, ali verujem da će Ministarstvo unutrašnjih poslova vrlo brzo izaći sa predlogom na Vladu, a samim tim i u Parlament, da se promene članovi koji se tiču dva tehnička pregleda, što je juče, između ostalog, potvrdio i ministar unutrašnjih poslova. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Samo kratka replika.

Dozvolićete pravo narodnom poslaniku da svoj politički stav u vezi sa posebnim zakonom za izgradnju stanova za pripadnike snaga bezbednosti zasnuje na skepsi, a ta skepsa je proizvod ranijih iskustava koja idu u prošlost u nekoliko nivoa vlasti i efekata koje su takva rešenja u prošlosti proizvodila.

Kada je reč o kargo i taksi prevozu, molim ministarku da mi ne učitava stav da se ja zalažem za zloupotrebu zakona. Ja to nisam rekao. Ja se zalažem za striktnu podelu nadležnosti i apelujem na Ministarstvo da u javnosti ne iznosi svoj sud preko nadležnih inspekcijских službi.

Drugo, pitanje je da li je zakon prekršen, a ne da li je zloupotrebljen. Pitanje je zakonitosti, dakle legalnosti, a ne legitimnosti. Jer ako ćemo biti na terenu legitimnosti, možemo postaviti pitanje načina na koji vladajuća većina u ovoj skupštini vodi amandmansku raspravu. Ja mislim da je to nelegitimno, ali vladajuća većina će reći – legalno je, jer je po Poslovniku. Dakle, ajmo se držati legalnosti a ne legitimnosti i prepustimo nadležnim inspekcijским službama da one donose svoj sud. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đuriću.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo, drugarice i drugovi, poštovani predsedavajući, uvažena gospođo ministre sa saradnicima, ja ću malo pažnje posvetiti jednom zakonu koji je jako važan, a imam utisak da će proći malo neprimećeno, a to je Predlog zakona o Centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika.

Iako ja nisam od onih kojima je put u Evropsku uniju cilj po svaku cenu, ovaj zakon je nužan za Republiku Srbiju, jer jednostavno zajednički imenitelj svim dobronamernim ljudima na svetu, pa i svim državama, jeste borba protiv pranja novca, borba protiv terorizma, a danas je to direktno povezano jedno sa drugim. Donošenjem ovakvog zakona, osim ovih direktnih, imaćemo i indirektnu koristi, koje mogu imati i građani Republike Srbije na različite načine.

Dobro je što je ovde jasno precizirano ko sve može i na koji način imati pravo i dostupnost informacijama o stvarnim vlasnicima, šta se mora pribeležiti, odnosno šta mora biti dostupno stvarnim vlasnicima, jer imali smo primere u dosadašnjoj praksi da se upravo između onih koje predviđate ovim predlogom zakona kao buduće obaveznike davanja podataka o stvarnim vlasnicima, poslovna udruženja i, tako da kažem, grupe građana, kako to mi volimo da kažemo, da jednostavno moraju dati sve podatke, a ne kriti se iza nečega što zaista nije dozvoljeno.

Tako smo imali i imamo ozbiljne sumnje da su pojedine grupe građana koje su učestvovala na izborima bile privilegovane. Njihovo poreklo novca koji su pribavili i koristili u kampanji nije podlegalo proveru Agencije za borbu protiv korupcije, na šta smo već ukazivali. Nismo mogli da uđemo u podatke o tome ko je stvarni vlasnik nekih firmi koje su bile finansijeri pojedinih predsedničkih propalih kampanja, a radi se o ogromnim svotama novca za koje se ozbiljno sumnja da potiču upravo iz zona koje se ovim zakonom žele predupređiti, upravo iz onih istih izvora koji se bave finansiranjem terorizma u svetu.

Prema tome, korist od svega ovoga je višestruka. Ono što je važno jeste da je jasno propisano ko, kad, kako i pod kojim uslovima može ove podatke imati i

kako ih koristiti. U krajnjem slučaju, ne može se više niko kriti iza fantomskih firmi koje će osnivati u inostranstvu, a onda se one u Srbiji pojavljivati kao osnivači navodno domaćih firmi, baviti se prevarama građana Republike Srbije, prati novac za one za koje to ne treba da radi.

Još nešto, tema koja je očigledno najpopularnija i jasno je zašto je to tako jeste projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Mislim da je to jako značajno i o tome ne treba govoriti. To je stvar koju bez ovakvih malicioznih komentara, kakve smo imali prilike da čujemo, treba podržati. Naime, ja ističem činjenicu da je čak iz postojećih resursa samo u 2017. i 2018. godini Vojska Republike Srbije rešila pitanje za 700 svojih pripadnika, što do 2012. godine nije bio slučaj. Do 2012. godine imali smo slučaj da su pojedini ministri, gospodin Šutanovac i drugi, smatrali da je rešavanje problema stambenih pitanja pripadnika Vojske bilo rešavanje sopstvenih stambenih problema pribavljanjem vračarskih pašnjaka, zgrada itd. i verovatno vrednost koja je samo ovih dana pomenuta u raspravama prevazilazi to da se zloupotrebama u to vreme izgubilo više od 10.000 stanova za pripadnike Vojske i drugih snaga bezbednosti.

Pokret socijalista, Narodna seljačka stranka i Ujedinjena seljačka stranka u danu za glasanje će podržati ove zakone i pružamo svaku podršku u cilju pospešenja rada svih državnih organa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Narodni poslanik Sonja Pavlović. Nije prisutna.

Reč ima narodni poslanik Jahja Fehratović.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana ministarko sa saradnicima, svakako da su zakonska rešenja koja su pred nama jako kvalitetna i da ćemo ih u danu za glasanje podržati.

Juče su narodni poslanici iz Sandžaka govorili o određenim problemima i katastrofalnoj putnoj infrastrukturi u tom delu države, naporima koje čini Vlada Srbije zajedno sa svojim partnerima, posebno Republikom Turskom i neophodnosti da se to proširi na izgradnju nepostojeće infrastrukture poput železnice i aerodroma, što je svakako jako važno i na tu temu neću trošiti vreme.

Ono što želim posebno da akcentujem tiče se zakona o putevima. Naime, nekoliko članova ovog zakona govori o zaštitnoj širini pojasa oko puteva u vannaseljenim mestima i to je jako dobro definisano. Međutim, nisam pronašao u tom zakonu šta je sa zaštitnim pojaskom u naseljenim mestima. Imamo veliki problem, recimo, upravo u ovim krajevima sandžačkim kada su u pitanju državni putevi, posebno putevi prvog reda, Ibarska magistrala kao put 22, državni put prvog B reda i, recimo, put 29, Novi Pazar – Sjenica, koji su i te kako važni i koji spajaju nekoliko država, ali čija bezbednost nije posebno dobro urađena iz razloga što isti prolaze kroz više naseljenih mesta, konkretno kroz Novi Pazar, u blizini nekih najmanje šest, sedam osnovnih škola, gde nekoliko hiljada đaka

svakodnevno prolazi i životno je ugroženo. Konkretno mislim, recimo, na pojas od Novopazarske banje do centra grada, gde uopšte nemamo trotoara a deca svaki dan prolaze i životno su ugrožena u toj poziciji ili druga neka naselja. Na sličan način, i put, kao što rekoh – 29, koji je državni put prvog B reda, koji prolazi kroz nekoliko naselja, konkretno naselja Selakovac i Dojeviće, gde takođe gravitira nekoliko hiljada dece i učenika, koja su jako ugrožena zato što su trotoari ili suženi ili uopšte ne postoje, a da ne govorimo da je tu putna signalizacija, posebno ova svetlosna, jako slabo urađena.

Mi smo u gradskom parlamentu mnogo puta govorili o ovim problemima. Svaki put su nam kazali da to nije njihova nadležnost, već nadležnost ministarstva i Vlade Srbije, da su ti putevi u nadležnosti „Puteva Srbije“ i da se njima treba obratiti za rešavanje ovog problema. Zato koristim ovu priliku da apelujem na vas, ministarko, da se zaista poradi nešto na putnoj signalizaciji i izgradnji dodatnih pešačkih zona, trotoara, pešačkih prelaza, posebno pored državnih puteva koji prolaze u blizini škola, jer su tu škole udaljene od 100 do 500 metara od takvih puteva i deca kroz uska grla zaista moraju prolaziti kroz te frekventne putne pravce i naravno da su životno ugrožena, a posebno što roditelji moraju pratiti tu decu i onda gube dragoceno vreme koje su mogli iskoristiti za neke druge korisne stvari.

Takođe, ono što želim posebno akcentovati tiče se i javnih puteva unutar lokalnih zajednica. Naime, mi u gradu, u Novome Pazaru, imamo jednu jako veliku ekspanziju izgradnje stambenih jedinica, što je jako dobro. Međutim, imamo i probleme sa saobraćajem jer je lokalna vlast uvela taksu za one investitore koji ne mogu obezbediti parking ili garažu da moraju platiti 7.500 po parking-mestu, ali isto tako u toj uredbi uvela je da grad nije dužan i neće obezbediti parking na drugom mestu. Tu su građani najviše oštećeni jer investitor uredno plaća taksu gradu, zadovoljava kriterijume, grad postaje sve tešniji zato što ti ljudi koji se usele u te stanove dobijaju stan, ali nemaju parking-mesto i zaista smo bezbednosno ugroženi sa te strane. Molim da pokušate da nešto učinite da se to poboljša. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Vezano za zaštitni pojas u naseljenom mestu za koji ste pitali – član 34. Predloga zakona, pa vas molim da pogledate da ja ovde ne bih čitala pred svima.

U svakom slučaju, tu su i opštinski putevi i zna se šta je zadatak opštinskih urbanista, pet metara je kod opštinskih puteva. Što se tiče ovih drugih žalbi koje ste mi rekli od opštine, to je stvarno zadatak i posao jedinice lokalne samouprave. Neće Vlada da se bavi parking-mestima u opštinama, ali ako baš ne možete da se dogovorite, pozovite pa ćemo se baviti. Ali do tada, molim vas, to ipak može da se reši, sigurna sam, jer mi imamo zaista jako dobru saradnju sa svim opštinama, pa i sa opštinom Novi Pazar. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Jahja Fehratović.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Hvala.

Voleo bih ako možete da prokomentarišete vezano za državne puteve koji prolaze kroz naseljena mesta, kao što su Ibarska magistrala broj 22, državni put prvog reda, i 29 Novi Pazar – Sjenica, pored škola. Tu je zaista katastrofalna situacija i „Putevi Srbije“ su odgovorni za izgradnju trotoara, svetlosne signalizacije, bezbednih pešačkih prelaza, jer tu svakoga dana prolazi više hiljada dece koja su životno ugrožena.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Mislim da ne postoji deo Srbije gde se javljaju takve situacije a da upravljач puta i Ministarstvo, kada pričamo o državnim putevima, pa čak i kada pričamo o onim putevima koji su u nadležnosti jedinice lokalne samouprave, nisu reagovali kada je bezbednost u pitanju, a naročito kada govorimo o školama i blizini škola.

Signalizacija je nešto što bi trebalo da bude u nadležnosti lokalne samouprave. Često nemaju novca, pa to i dalje radi upravljач puta. Prema tome, sve što postoji i sve što dođe kao zahtev od jedinice lokalne samouprave a oni ne mogu, recimo, da ispoštuju, nemaju dovoljno novca, mi zaista tu pronalazimo zajedničke načine. Rešićemo i to pitanje. Videćemo. Prvo ćemo videti da li je to što vi kažete da je 1.000 dece ugroženo tačno, pa ako jeste tačno, onda ćemo se time pozabaviti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Ivan Bauer.

Izvolite.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade, uvažene kolegice i kolege narodni poslanici, građani Republike Srbije, s obzirom na kratko vreme koje mi stoji na raspolaganju ja ću govoriti samo o zakonima iz oblasti železnice.

Ozbiljne reforme u ovom sektoru započeli smo 2013. godine kada smo doneli dva važna systemska zakona kojima smo pokušali da zaustavimo propadanje železničke infrastrukture i urušavanje kvaliteta železničkog saobraćaja, bilo da se radi o prevozu putnika ili o transportu robe, odnosno tereta.

Istini za volju, mi jesmo doneli jedan zakon 2005. godine, ali čak i prema rečima onih koji su učestvovali u izradi tog zakona, u njegovoj implementaciji se vrlo malo odmaklo.

Dakle, ova dva zakona o kojima govorim, koje smo doneli 2013. godine, jesu Zakon o železnici i Zakon o bezbednosti i interoperabilnosti železnice. Ta dva zakona su u tom trenutku predstavljala značajan korak unapred kada je reč o sektoru železnica.

Naravno, u primeni se pokazalo da oni poseduju određene manjkavosti. Između ostalog, došlo je i do promena u nekim direktivama EU, jer je to živa materija, i one se konstantno menjaju. Doneta je jedna nova direktiva 2012.

godine i ukazala se potreba prvo za izmenama i dopunama ovih zakona 2015. godine, a onda i za donošenjem tri nova zakona, odnosno Zakona o železnici, Zakona o bezbednosti u železničkom saobraćaju i Zakona o interoperabilnosti železničkog sistema.

Zašto sada imamo tri zakona? Mislim da je vrlo važno da se to razume. Pojavila se izvesna konfuzija, nejasnoće, nerazumevanje, kako god hoćete, kada je reč o spajanju dve materije u jedan zakon, odnosno bezbednosti železničkog saobraćaja i interoperabilnosti. Takođe, mislim da ne treba da objašnjavam nikome koliko su te dve oblasti važne i da one zaista zaslužuju da se nađu u posebnim zakonskim rešenjima. Govorim o bezbednosti saobraćaja za koju, siguran sam, svaki građanin razume koliko je važna za nas, a interoperabilnost je nešto što primenom svih standarda koji su propisani u ovom zakonu treba da nas vrati na železničku mapu Evrope sa koje smo, bojim se, počeli polako da nestajemo, jer mnogi prevoznici zaobilaze Koridor 10, odnosno sve više koriste koridor preko Bugarske i Rumunije.

Naravno, ova tri zakona nemaju intenciju, niti mogu da reše sve probleme u železnici preko noći. To su problemi koji su nagomilavani decenijama, da ne kažem, gotovo pola veka, ali sasvim sigurno predstavljaju dobar osnov da nastavimo i završimo proces transformacije koji smo započeli 2015. godine kada smo sistem železnice podelili na tri nezavisna preduzeća i da još snažnije idemo u investiranje u naš železnički sektor, koji je veoma važan, kako za privredu i građane, tako i za državu u celini.

Dakle, samo radom na sva tri stuba, kako ste vi, ministarka, u vašem uvodnom izlaganju rekli, a to su zakonski okvir, transformacija i investicije, možemo da očekujemo da će železnice dobiti značaj kakav zaslužuju u budućnosti.

Problemi železnice nisu od juče i da se razumemo problem sa železnicom nema samo Srbija. Sektor železnice je gotovo u celom svetu i u razvijenom svetu ne baš preterano rentabilan, da tako kažem, i ne baš preterano profitabilan. Naravno, za to postoje razlozi koji sežu daleko u prošlost i koji imaju duboke korene. Naime, recimo da posmatramo putnički saobraćaj, pre 60 godina su zemlje Zapadne Evrope, razvijene, a rekao bih prvo SAD, krenule da snažno investiraju u razvoj putne infrastrukture, što je rezultiralo značajnim povećanjem automobilske i kamionske saobraćaja, što je naravno smanjilo, sa jedne strane putnički saobraćaj u železničkom saobraćaju, odnosno prevoz putnika, a sa druge strane prevoz tereta zbog povećanja kamionske saobraćaja. Istovremeno, imamo bum u avionskom saobraćaju, a o čemu bi, siguran sam, gospodin Ilić mogao da nam priča mnogo, koji je učinio da ovaj saobraćaj, odnosno ovaj vid saobraćaja postane mnogo dostupniji velikom broju korisnika, što je naravno opet smanjilo putnički saobraćaj, kada govorimo o železničkom saobraćaju, a da ne govorimo o pojavi loukosteru, kakav je uticaj imala na železnički saobraćaj.

Takođe, u poslednjih 20-ak godina sektor usluga daleko brže raste od proizvodnog sektora, odnosno neproizvodni sektor raste brže od proizvodnog sektora koji je tradicionalno uglavnom naslonjen na železnicu, što se takođe negativno odražava na železnički saobraćaj.

Zašto Srbija zaostaje u odnosu na svet? Zato što je svet, dok mi gotovo ništa nismo radili, odnosno nismo ništa investirali u našu železničku infrastrukturu na prvom mestu, ali da tako kažem ni u naš vozni park, svet je 50-60 godina investirao snažno i pokušavao da taj jaz smanji. Naravno, mi ne bismo danas o ovome govorili na ovaj način da železnički saobraćaj, odnosno železnički sektor nema potencijal, odnosno da nema i dalje određene komparativne prednosti, ali na njima mora da se radi da bismo mogli da ih materijalizujemo, odnosno da one ostvare svoj pun efekat.

Rekao bih da Vlada Republike Srbije u poslednjih nekoliko godina upravo na tome radi. Radi na tome da se naša železnička infrastruktura učini takvom da bude konkurentna, da može da privuče nazad saobraćaj koji smo izgubili. Tu bih na prvom mestu istakao vrlo značajan kredit koji smo dobili od Ruske Federacije koji se koristi i za obnavljanje voznog parka, ali još više, rekao bih, za unapređenje naše železničke infrastrukture diljem Srbije, ali svakako i na ugovor koji imamo sa našim partnerima iz Kine i Mađarske za prugu Beograd–Budimpešta koja će se, verujem, produžiti prema jugu, što će Koridor 10 vratiti na železničku mapu sveta, odnosno na prvo mesto u Evropi.

Dakle, zahvaljujući jednoj ekviziciji koja je bila za nas srećna okolnost koju su učinili Kinezi, kada su kupili luku Pirej, danas imamo priliku da značajno unapredimo naš železnički saobraćaj u budućnosti. I na kraju, pošto mi vreme ističe, samo da kažem da će Poslanička grupa SDS podržati ova tri zakona, ali i preostale zakone koji su danas na dnevnom redu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

Nije prisutna.

Reč ima narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite, kolega Atlagiću.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, gospodine Marinkoviću, uvažena ministarko Mihajlović sa saradnicima, drago mi je što vas najčešće viđam u ovom visokom domu, sa ovolikim brojem vaših saradnika. To govori o vašem predanom radu i o radu vašeg ministarstva.

Ja ću nekoliko rečenica da kažem o dva zakona, vrlo kratko, a to je zakon o železnici, kojim postižemo dalje otvaranje i harmonizaciju našeg tržišta sa jedinstvenim evropskim železničkim tržištem, s jedne strane, i veću efikasnost i bolju integrisanost s druge strane i ne samo to, već i konkurentnost u odnosu na druge vidove saobraćaja.

Poštovani narodni poslanici, poštovani građani Srbije, stranka bivšeg režima nije vodila računa o „Železnicama Srbije“. Dovedli su je do totalne zapuštenosti i do uništenja. Za vreme njihove vlasti u „Železnicama Srbije“ je vladao kaos, korupcija i kriminal neviđenih razmera. Oni namerno nisu hteli ili nisu znali, ili je i jedno i drugo, ići u rekonstrukciju „Železnica Srbije“. To je učinila vlada Aleksandra Vučića i sadašnja Vlada u kojem ste vi, gospođo ministarko Mihajlović, ministar. Umesto rekonstruisanja „Železnica Srbije“ stranka bivšeg režima, kako reko, provodila je kaos, javašluk, korupciju i kriminal neviđenih razmera.

Evo samo nekoliko od mnogobrojnih primera. Rukovodstvo stranke bivšeg režima „Železnica Srbije“ potrošilo je 700.000 evra za gorivo i održavanje 103 automobila samo za godinu dana. Poštovani građani Srbije, ovo je iz vaših džepova.

Jedan bivši direktor, bivšeg režima „Železnica Srbije“, potrošio je u restoranu za jednu godinu 10 miliona dinara. Troškovi reprezentacije direktora bivšeg režima „Železnica Srbije“ za jednu godinu iznosili su 106 miliona dinara plus 20 miliona u sopstvenim prostorijama i kada dodamo ovih prethodnih 10 miliona, poštovani građani, vidite na šta su otišle vaše pare.

Na sajamske i druge manifestacije za jednu godinu potrošili su 26 miliona dinara. Na poklone je rukovodstvo stranke bivšeg režima „Železnice Srbije“ za jednu godinu potrošilo ni manje ni više nego 26 miliona dinara. Poštovani građani Srbije, verovali ili ne, ali direktor stranke bivšeg režima „Železnice Srbije“ potrošio je za jednu godinu za dnevnice i službena putovanja ni manje ni više nego 34 miliona dinara.

U 2012. godini rukovodstvo „Železnica Srbije“ potrošilo je za jednu godinu za dnevnice u zemlji 50 miliona dinara, i 94.000 evra za dnevnice u inostranstvu. Predsednik sindikata stranke bivšeg režima „Železnica Srbije“ potrošio je, pored plate, verovali ili ne, za dnevnice 970.000 dinara i 20.000 evra za dnevnice u inostranstvu, za jednu godinu.

(Vjerica Radeta dobacuje s mesta.)

Molim vas, potpredsedniče, umirete ova neartikulisana dobacivanja.

Predsedavajući: U redu, nastavite samo.

Izvolite.

(Vjerica Radeta: Poslovnik.)

Evo, poštovani građani Republike Srbije, nemaju oni šanse da me ometaju, teoretske nemaju šanse.

(Vjerica Radeta: Ali praktično ide.)

Predsedavajući: Znam, nastavite samo.

Nek vam to služi na čast, to je stvar vaše civilizacijske i svakakve kulture.

Evo, poštovani građani Republike Srbije, zbog ovakvog haosa, zbog ovakvog javašluka, kriminala i pljačke stranke bivšeg režima nisu sprovodile rekonstrukciju preduzeća „Železnica Srbije“. Njima je bilo dobro, punili su svoje

džepove iz vaših džepova, poštovani građani, a „Železnice Srbije“ doveli na najniži mogući nivo i haos iz kojeg ćemo izlaziti godinama, ali izaći ćemo.

Modernizovaćemo „Železnice Srbije“ kao što to i čini sadašnje ministarstvo, odnosno Vlada Republike Srbije. Dozvolite da kažem ipak, iako je uvažena ministarka rekla, do 2015. godine rekonstruisano je 120 km pruge. Ovo je da vidite, poštovani građani, da je Vlada pod rukovodstvom gospodina Aleksandra Vučića dok je bio predsednik i gospođe ministarke koja sada vodi ovo ministarstvo, mnogo učinila.

Godine 2016. je izgrađeno 122 km pruge, modernizovana je pruga od Resnika do Valjeva 77 km. Samo ruske železnice u protekle četiri godine rekonstruisale su 200 km pruga u Srbiji.

Kada je u pitanju drumski saobraćaj, tu su vlada Aleksandra Vučića i ministarstvo gospođe Mihajlović učinili mnogo. Samo za tri godine otvoreno je 130 km auto-puteva, obnovljeno 480 km državnih puteva. Je l' tako, gospodo iz bivšeg režima, i gospodo iz opozicije? Izgrađeno je 360 km lokalnih puteva. Je l' tako, gospodo iz opozicionih klupa? Ustanite pa pobijte ovo. Rehabilitovano je i sagrađeno 311 mostova. Samo u 2016. godini otvorene su dve deonice od 46 km auto-puteva itd. da ne nabrajam dalje. Upravo „Železnice Srbije“ pod vašom vlasti, gospodo iz bivšeg režima, bile su devastirane i dovedene do uništenja.

Na kraju, predstavnici stranaka bivšeg režima ovde su nas dva dana zamajavali time kako ova Vlada, odnosno i bivša, nije učinila ništa na ovom polju. Dozvolite da kažem na kraju, stranka „Kralja Stečaja“, Saše Radulovića, „nikada im nije dosta bilo“, stranka Zorana Živkovića zvanog „Poljoprivrednik U Pokušaju“, stranka Borisa Tadića zvanog „Lipicaner“, stranka Boška Obradovića zvanog „Lupetiv“, stranka Čedomira Jovanovića zvanog „Kalkulator“, stranka Saše Jankovića zvanog „Sale Prangija“, stranka, evo, sada novoosnovana, i gospodina Đilasa, zvanog u narodu „Điki Mafija“, stranka Dragana Šutanovca zvanog „Zgrabinovac“, stranka Nenada Čanka zvanog „Gicoje“ nije ništa učinila u protekle četiri godine kada su u pitanju stambeni problemi snaga bezbednosti.

Dobro je, gospodo ministarko, što ovaj zakon ide. On ide u prilog modernizaciji Republike Srbije za koju se naša vlada zalaže i predsednik Republike Srbije i za jedan kraći broj godina mi ćemo zaista i modernizovati Republiku Srbiju. Podržavamo sve zakone koji su na dnevnom redu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Povreda Poslovnika, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Gospodine potpredsedniče Narodne skupštine, trebalo bi malo više računa da vodite o članu 27. Zaista nisam imala nameru malopre da dekoncentrišem kolegu Atlagića, prosto mislila sam da je nemoguće univerzitetskog profesora dekoncentrisati dok govori, ali evo, dešava se, šta da radimo.

Morali ste da ga upozorite da narodni poslanik u Narodnoj skupštini Republike Srbije ne može da kaže euro već evro. Moramo nekim osnovnim stvarima da se naučimo.

Zašto sam ja uopšte reagovala? Nekako me uhvatila panika. Reko' – ovaj čovek napada Vučića, napada Dačića, napada bivši režim, Vučićev režim, predbivši režim, Dačićev režim, priča o nekom silnom trošenju u „Železnici“. Ja reko' – ju, ju, taman zaboravili Simu, bivšeg direktora, kad on se setio Siminih tartufa i neke večere od milion dinara itd. Zato sam ja reagovala, htela da mu pomognem da ne zaluta daleko, ali evo, neću više. Neka on samo tako nastavi i naravno, nadam se sad, pošto vidim da beleži pa će napisano da replicira ili da nauči na brzinu, nemoj samo da zaboravi onaj čuveni ekspozé. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Mislim da nisam povredio Poslovník. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Profesore Atlagiću, nemate pravo na repliku.

(Marko Atlagić: Povreda Poslovníka.)

Povreda Poslovníka, izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Članovi 103 i 107, poštovani potpredsedniče. Mislim da ste prekršili ovaj poslovník jer je trebalo u prvom redu upozoriti narodnu poslanicu jer stalno dobacuje. Ona je inače poznata u svojoj poslaničkoj grupi po kletvama koje građani Srbije vrlo dobro znaju i to ju je koštalo procenata. Samo neka nastavi, neće dobiti ni 0,5% na sledećim izborima. Hvala lepo.

Ovo neka ide u njenu osobnu kulturu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam prekršio Poslovník.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Hvala.

Milorad Mirčić, povreda Poslovníka.

MILORAD MIRČIĆ: Reklamiram povredu člana 107, predsedavajući. Morate voditi računa da se poslanici jedan prema drugom...

PRESEDAVAJUĆI: Član 107. je već pomenut.

MILORAD MIRČIĆ: Član 27. stav 2.

PRESEDAVAJUĆI: Pomenut. Hvala. Ne možete da licitirate sa članovima, molim vas. Nećemo cirkus da pravimo.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Ozbiljne teme, demagoška priča, to bi bila ocena dosadašnjeg rada ove sednice. Mnogo se pričalo i priča se i dalje o stanovima za službe bezbednosti i svakako to jeste prihvatljivo i svako normalan bi to podržao. To je prihvatljivo tačno onoliko koliko i oni Vučićevi stanovi od 380 evra po kvadratu za mlade parove, pa čak i oni što im je povećao cenu na 500 evra po kvadratu i to je bilo prihvatljivo, ali pošto od tih stanova neće biti ništa, ista je

sudbina, poštovani građani, i ovog zakona, odnosno sad predloga a uskoro zakona.

Ako imamo 30.000 stambeno nezbrinutih pripadnika snaga bezbednosti, ako se 18.905 tih ljudi izjasnilo da želi na ovaj način da reši stambeno pitanje, ako će država za dve godine da izgradi 1.578 ovih stanova, znači za 22 godine bi trebalo da svi koji žele, reše stambeno pitanje, pod uslovom da se niko nov ne zaposli. Pitanje je ko će od onih koji su prihvatili ovo za toliko godina uopšte živ dočekati.

Naravno, sve ovo kad se sluša, ono što pričaju predstavnici vlasti, poslanici, većina njih, nažalost, a reći ću, u okviru drugog zakona čak i ne zna o čemu govori. Predstavnik, Zorana Mihajlović, naravno, svojom logoreičnošću pokušava da fascinira i da priča priče a ne kaže ništa, to je uobičajeno, ali bi sada morala da odgovori na nekoliko pitanja.

Juče reče Zorana Mihajlović da postoji banka, da će sa nekom bankom ovo da se radi, a mi bismo voleli da znamo, zapravo moramo to znamo, koja je to banka, ko je izabrao tu banku, zašto baš ta banka. Kaže – biće to krediti sa manjim kamatnim stopama. Kolike su te kamatne stope? Da li su se mogle naći i niže kamatne stope? Kaže – subvencionisaće država deo gradnje ovih stanova. Kada je to odlučeno? Na koji način će biti to subvencionisano? Sa koliko konkretno procenata, novca itd.?

Dakle, sve su to samo šarene laže. I, naravno, ko može verovati Zorani Mihajlović? Njoj ne veruju ni kolege u Vladi i svaki dan smo svedoci toga zato što Zorana Mihajlović ne radi ništa, ljudi, ništa u interesu ove države i ovog naroda. Ona radi, i to je opštepoznata stvar, po nalogima i u interesu američke ambasade, od Polta do Skota – je li tako, Zorana? – i svih skotova koji dolaze da uvode red u Srbiju. Vrtite glavom, to je istina.

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas da ne vređate ministarku. Stvarno neću dozvoliti. Nastavite.

VJERICA RADETA: Kako to narodni poslanik vređa, gospodine potpredsedniče, ako misli da jedan ministar ne radi dobro svoj posao? Da je ozbiljne Vlade, ova Zorana Mihajlović odavno ne bi mogla biti ministar. To ste uvređeni vi, ovo zbog Skota. Evo, izvinite vi lično.

Dakle, što se tiče ovog drugog zakona, koji se odnosi na katastar, sve što smo juče čuli nema ama baš nikakve veze sa istinom. Prvo, mi imamo Zakon o premeru i katastru, ali imamo problem kod Zorane Mihajlović. Juče kaže jedan poslanik, ja sam zaista bila šokirana, zahvalan je Zorani Mihajlović što u postupku pred katastrom uvodi drugostепенost. Pa da li je moguće da se može voditi neki upravni postupak bez drugostепенosti? Da li je moguće da neko misli da do sada nije bilo drugog stepena u odlučivanju? Bilo je gospodo, drugi stepen je bila Vlada i ministarstvo Zorane Mihajlović. I ona se juče žalila da je bilo 40.000 predmeta po prigovoru i da je rešeno samo četiri ili pet hiljada. Pa kome

se žali? U njenom ministarstvu, u njenim ormanima, u njenim fiokama. Što nije radila? Ona se žali da toliko predmeta nije rešeno. Vrlo interesantno.

Ono što vi pokušavate da predstavite kao dobro u ovom zakonu je zapravo jako loše. Kako vi mislite, to je bio i deo ekspozicije Ane Brnabić, digitalizacija itd.? Nemamo mi ništa protiv toga, ali kako vi mislite da se samo koristi e-šalter u ovom poslu? Da li vi znate kako izgleda Srbija? Da li vi znate gde u Srbiji nema struje? Da li vi znate gde u Srbiji nema fiksne telefonije? Da li vi znate gde nema mobilne telefonije, gde za internet nisu ni čuli? Da li vi znate uopšte gde živite? Ovo je Srbija, gospođo Zorana Mihajlović.

Javne beležnike ste u ovom zakonu izjednačili sa sudovima. To je apsolutno nedopustivo. Apsolutno, da će ono što donese javni beležnik bez kontrole neko upisivati u katastar i još nema mogućnosti da se u tom postupku dalje učestvuje. Kaže – jednom greškom napisano u katastar ostaje trajno. To je prosto neverovatno. Ma, vrtite vi glavom, znam ja da čitam i znam katastar i znam zakon mnogo bolje od vas. Dakle, jako loši predlozi zakona i ovo ne treba da se usvoji, bar ne na ovaj način.

Ne znam koliko sam dosad potrošila vremena pošto ste me prekidali, pa bih molila da mi se to kaže.

PRESEDAVAJUĆI: Samo nastavite, imate vremena.

Dobro, produžiću vam tih tridesetak sekundi, nije problem.

(Vjerica Radeta: Koliko sam potrošila vremena?)

Ostalo vam je još 11 i po minuta. Hoćete da nastavite? Izvolite.

VJERICA RADETA: Kada pritisnem ovo dugmence, znači hoću da nastavim.

Dakle, šta još ovde treba da se kaže. Treba mnogo toga, ali ne može sve, naravno. Gospođo Mihajlović, pričali ste o povećanju brzine na auto-putevima i to je nekako, čini mi se, opšteprihvaćeno i govorili ste o boljem kvalitetu puta. Gde su vam ti kvalitetni putevi? Imamo mi mnogo fotografija sa rupama na autoputu, sa pukotinama na putu Preljina–Čačak. Samo, nisam ja htela da vređam kolege poslanike, kao vi juče saradnike, da im dajem da mašu nekim slikama.

Dakle, ni to što ste rekli nije istina. Samo bih vas molila da nam kažete da li imate informaciju da je ponovo došlo do pucanja na Koridoru 10 i da je tamo probijen jedan, kako se to već zove, i to se već jedanput dešavalo.

Još jedno pitanje, gospođo Mihajlović, za vas. Rekli ste pre neki dan da kada dođete na neko gradilište da radnici bacaju lopate i beže od vas. To vam verujem. Više deci ne govore – odneće te Baba Roga, nego odneće te teta Zorana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Eh, šta biste vi radikali bez mene? Ko bi vas nervirao u Vladi da mene nema, je l' da? Kako biste vi? Ne bi bilo zanimljivo

dovoljno. Kako ono beše, 2,4% u Beogradu – 19 puta manje nego SNS. Tako misle građani Beograda, da počnemo od toga.

Da se vratimo na nekoliko važnih stvari. Pošto ste rekli da od ovih stanova nema ništa, vreme će to da pokaže. U avgustu počinje izgradnja. Niste u pravu za jednu konstataciju koju ste dali, a to je da će Vlada za dve godine da napravi 1.500 stanova i da nam treba 20 godina da uradimo dalje, zato što će se nove lokacije naknadno otvarati i mi ćemo u dve, dve i po godine završiti 5.200 stanova, i to pre svega, kao što znate i što piše, 80% mora biti ugrađeno domaćih materijala i domaćih proizvoda.

Kada ste pitali oko učešća kredita, subvencija države itd. – 5% je učešće korisnika kredita, dakle, subvencija države je takođe 5% i ostalo je kreditna sposobnost, odnosno kredit banke. Država je investitor. Ovaj zakon se ne bavi tim uslovima o kojima ste vi sada pričali, nego prvo radimo prvi korak, a to je da donosimo, nadam se, usvajamo zakon o posebnim uslovima i kriterijumima izgradnje ovih stanova, a nakon toga se donose dalje odluke od strane države kao investitora zaključkom Vlade u onom finansijskom delu, proglašenje opšteg interesa itd. Ne bih sada govorila o svim tim pojedinostima.

Što se tiče tih puteva koje vi pominjete, jeste, mene nije sramota da pomenem kako izgleda ovaj put, kako smo napravili ovaj auto-put. Mene ne samo da nije sramota, ja sam na to ponosna. Ovo je most Beška, ovo je petlja Dobanovci, ovo je petlja, takođe, Dobanovci. Zašto da se ne vidi? To su rezultati rada Vlade Republike Srbije od kada je došao Vučić na njeno čelo i danas kada je predsednik Srbije. Jeste, bogami, izgrađeno je i pušteno blizu 200 km auto-puteva, dakle, negde oko 160 km samo prošle godine rehabilitovano pruga, ove godine 226 km pruga će biti rehabilitovano, grade se brze pruge. Kakva god bila ta Zorana, evo, sedi u Vladi i presrećna sam što sam deo Vlade koja ima takve rezultate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ne nervira mene Zorana Mihajlović, niti bilo koga od radikala, nego čujem kako su se nervirali oni u Trezoru kada su utvrdili da je potrošila 1.515.451 dinar sa državne kartice pa su je onda terali da vrati, pa je vratila deo toga, za donji veš koji je potrošila negde oko 895.000 ...

PRESEDAVAJUĆI: Šta je ovo sada? Kakva je ovo rasprava?

Nema ličnih uvreda, molim vas. Žena se potrudila da vam odgovori na sva pitanja.

(Vjerica Radeta: Jesi li ti normalan?)

Da, da, ja sam vrlo normalan. Nemate pravo da tako govorite u Parlamentu, stvarno nema smisla. Imajmo bar minimum digniteta u raspravi.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo je prosto neverovatno koliko vi, potpredsedniče, juče sam vam gore skrenula pažnju, štitite Zoranu Mihajlović.

Naravno, opštepoznato je zbog čega to radite. Isti ste vi lobi, znamo mi to, ali dozvolite da to kažemo.

Dakle, što se tiče ovoga što je govorila vezano za predloge zakona, nije odgovorila Zorana Mihajlović na pitanje zašto se ponovo obrušio zid na Koridoru 10 i zašto se pojavila ogromna pukotina na nosećem potpornom zidu. Nije odgovorila ni na pitanje vezano za šljunkare, za tu nelegalnu eksploataciju. Šest godina je Zorana Mihajlović na vlasti u režimima Brnabić, Vučić, Dačić, pre toga je bila u režimima Živković, Labus, još kada je Labusovu torbu nosila ovde. Zašto sada ona priča o tim problemima, kao oni pokušavaju da ih reše? Gospođo Mihajlović, ko će platiti sve ono po tužbama, pa tek tužbama koje slede građanima Batočina, Katrge, Obrve, gde je oko dve milijarde evra u ovoj eksploataciji uništeno zemljišta ljudima u tim katastarskim opštinama? Ko će to da plati, gospođo Mihajlović?

Ako dozvolite, gospodine potpredsedniče Narodne skupštine, samo da pitam Zoranu Mihajlović – zna li kada je poslednji put bila u kafiću „Avijatar“ kod Kalenić pijace gde se muvaju građevinske dozvole? Hvala.

PREDSEDAVALJUĆI: Hvala.

Što se tiče društva, ponosan sam na to što ste me stavili u isto društvo sa Zoranom Mihajlović.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da krenem od tih ličnih uvreda na moj račun, ili konstatacija, nije ni važno.

Ne znam ni ime kafića, ne znam ni gde se nalazi, nikad u životu tamo bila nisam. Ali verujem da vi jeste, jer možda vi nešto kuvate, ali ja, da priznam, ne kuvam ni ovako ni onako. Što možda nije lepo, ali šta da radim, nemam vremena za kuvanje, ja radim.

Nisam vam odgovorila na još jednu stvar koju ste prethodno rekli, a to je bio katastar. Do 2014. godine drugi stepen je bio unutar Ministarstva građevine, pre toga je ministar bio gospodin Ilić i nakon toga, pošto to jeste nadležnost katastra, prebačen je drugi stepen u Republički geodetski zavod, on je pod direktnom nadležnošću, između ostalog, predsednika Vlade a ne Ministarstva građevine i onda uz pomoć i Svetske banke krenulo se u bržu realizaciju, odnosno rešavanje tih pitanja, odnosno velikog broja, tada ih je bilo gotovo 30.000 nerešenih predmeta u drugom stepenu.

Dalje, što se tiče šljunkara, samo da vam kažem, to su stvari koje su postojale pre 10, 20 i više godina. Ja bih rekla da uopšte te nelegalne priče oko šljunka, točenja nafte, naftnih derivata i svega toga, bogami, beleže se iz nekog vašeg vremena. Nismo uspeli to da rešimo u prethodnih šest godina. Mnogo je kriminala, mnogo je ucena bilo. Zajedničkim radom sa drugim ministarstvima tek smo sada uspeli da ih popišemo. Neki izvori zašto su se neke stvari pojavile najmanje imaju veze i sa ovom i sa prethodnih nekoliko vlada, nego, bogami, sa periodom nekih vaših tzv. vladavina.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Nataša Jovanović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Vi ste, gospodine Marinkoviću, narušili dostojanstvo Narodne skupštine. Javljam se po članu 107. i članu 27, jer ste pokušali na najgrublji mogući način, kao potpredsednik Narodne skupštine i narodni poslanik, da izvršite uticaj na medije.

Vi znate da to nije dozvoljeno po Ustavu naše zemlje i da vi ne možete sa mesta predsedavajućeg da govorite medijima šta će da rade i o čemu će da pišu. Svi ti ljudi imaju ime i prezime. I u dnevnom listu „Alo“ i u drugim dnevnim časopisima, pod punim imenom i prezimenom novinari su napisali ono o čemu je govorila potpredsednik gospođa Radeta, da je Zorana Mihajlović trošila državne pare na donji veš i na parfeme, tako da ste bili dužni, isto i u ovom trenutku, da reagujete kada vam govore iz pre svega vladajuće koalicije šta treba da radite.

Upozorila sam vas na to da vi treba da imate svoj dignitet. Vi ste valjda intelektualac i predstavnik druge političke stranke koja je u koaliciji sa SNS i valjda vama ne treba niko da suflira kako ćete da vodite sednice. S druge strane, dužni ste da upozorite Zoranu Mihajlović da je ona ovde gost, kao član Vlade, potpredsednik Vlade, ne verujem zadugo, jer uzdam se u to da će i Aleksandar Vučić i Ana Brnabić da poslušaju ono što govorimo mesecima, da ona radi pre svega za interes zapada i Amerike i da je smene sa mesta ministra.

Što se tiče izbornog rezultata, ona najmanje treba da licitira ko koliko ima. Ona ima nula glasova jer niko ne može da je podnese u SNS.

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Mislim da nisam prekršio Poslovnik. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Naravno da želim.

Gospodine Marinkoviću, oduzeli ste mi 30 sekundi.

Samo da vam kažem da niko ovde u sali ni od koleginica, a ne verujem ni od pripadnika uslovno rečeno jačeg pola ne očekuje da Zorana Mihajlović zna da napravi slavski kolač ili gibanicu.

PREDSEDAVAJUĆI: Dobro. Pravi auto-puteve, to je slično.

Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Član 27. ...

PREDSEDAVAJUĆI: Izvinjavam se.

Martinoviću, prijavite se.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, povređen je član 27. Najljubaznije vas molim u ime Poslaničke grupe SNS, mi smo ovde došli da radimo ozbiljan posao i da raspravljamo o važnim predlozima zakona, a ne da slušamo prepričavanja žute štampe, ko šta kuva, ko je bio u kom kafiću, ko kupuje donji veš itd.

To je ispod svakog civilizacijskog nivoa. Molim vas da takvu vrstu rasprave zaustavite i da zaustavite verbalno i mentalno čerečenje gospođe Mihajlović, i svih nas poslanika iz SNS, kad god dođe u Narodnu skupštinu Republike Srbije, od jedne ili dve gospođe iz Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke čija je diskusija zaista na nivou, kako da vam kažem, neke prigradske kafane u kojoj sede dokoni ljudi koji ne znaju šta će od sebe i onda prepričavaju čaršijske priče i tračeve koje su čuli pre dan ili dva.

Dakle, ovo je Narodna skupština. Na šta ovo liči? Zorana Mihajlović bila u kaficu, Zorana Mihajlović kupovala donji veš, Zorana Mihajlović ovo, Zorana Mihajlović ono. Zorana Mihajlović pravi auto-puteve, pravi mostove, obnavlja železničku infrastrukturu. Žena se time bavi.

Šta sad treba? Znači kad god Zorana Mihajlović dolazi u Narodnu skupštinu mi svi da se posakrivamo u mišje rupe i da gledamo kako je nekoliko dokonih ljudi, koji ne znaju šta će pametnije u životu da rade, čereče na način koji je zaista nedostojan Narodnoj skupštini.

Ja sam ćutao dosada, mislio sam da ćete vi da reagujete. Ćutao sam juče, ćutao sam i danas, ali vas molim, ovo više nemojte da dozvolite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam prekršio Poslovnik.

U skladu sa ovlašćenjima iz člana 27. nastavljam.

Danijela Stojadinović ima reč.

Izvolite.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospođo ministarka, uvaženi saradnici ministarstva, danas ću da govorim o železnicama. Ova tri predloga zakona imaju značaj i opravdanost donošenja. S obzirom na to da su železnice vitalni deo transportnog sektora, država članica, svakako bi trebalo da se poboljšaju, da se učine efikasnijim i konkurentnijim u odnosu na druge vidove saobraćaja.

Podsetila bih da Srbija ima izuzetno važan položaj kada je u pitanju saobraćaj, da je čvorište železničkog saobraćaja, da povezuje Istok i Zapad i da treba iskoristiti ovu deonicu, ukupnu dužinu železničke mreže u Srbiji od 3.808 kilometara. Da podsetimo da je u međuvremenu urađena i elektrifikacija na 1.196 kilometara do 2017. godine. Način na koji se predviđa buduće funkcionisanje železničkog sektora u našoj zemlji uklopiće se u efikasnu primenu železničkog paketa Evropske unije.

Predlog zakona o železnici ima za cilj usklađivanje sa Predlogom zakona o bezbednosti i interoperabilnosti železnice ili, kako bismo to preveli, međusobno delovanje.

Cilj ovog zakona je, takođe, i osavremenjivanje i preciziranje dela zakona u kome se uređuje pristup i korišćenje železničke infrastrukture, zatim korišćenje i regulisanje tržišta, rešavanje problema železničkih prevoznika u obavljanju

delatnosti prevoza putnika, robe i uopšte problema nacionalnog upravljača železničke infrastrukture.

Ovim zakonom štite se interesi svih učesnika u železničkom saobraćaju, upravljača infrastrukture, železničkih prevoznika, odnosno korisnika mreže, od lokalnih, preko regionalnih do magistralnih, dakle, usklađivanje usluga železnice Srbije sa evropskim tržištem, jačanje uloge Direkcije, integrisanje u tržište transportnih usluga i unapređenje efikasnosti železničkog sistema i njegove konkurentnosti u odnosu na druge vidove saobraćaja.

Zakon o bezbednosti i interoperabilnosti železnice donosi novine koje se odnose na precizno definisanje poslova i nadležnosti Direkcije za železnice što je bio razlog, znači, jačanje Direkcije za železnice kao nacionalnog tela za bezbednost, a uključuje zajedničke bezbedonosne metode, definiše uslove za centre za stručno osposobljavanje radnika železnice.

Ova tri predloga zakona međusobno ne samo da se usaglašavaju i čine neodvojivu celinu zato se i razmatraju zajedno i regulisaće železnički saobraćaj na teritoriji Republike Srbije. Sve zajedno kada bismo to definisali sa tri reči, ja bih rekla da se sa ova tri zakona postiže, gospođo ministre, modernizacija, efikasnost i konkurentnost.

Kada kažem modernizacija, meni je prva pomisao na Koridor 10. Dakle, saglasna sam da je Koridor 10 prioritet svih prioriteta, ali predlažem da paralelno sa Koridorom 10 radimo i na koridoru železnica i to tako da u startu postavljamo visoke standarde, znači brze pruge i brzina 200 kilometra na sat.

Vi ste juče pominjali cifru od četiri milijarde evra koje će biti uložene u železnice i mislim da je ovo prava prilika da na ovaj način rešavamo i neke druge probleme, odnosno priključne pruge.

Gospođo ministarka, na primer, most na Velikoj Moravi koji spaja opštinu Svilajnac sa auto-putem jeste tvorevina nastala posle Drugog svetskog rata, nastala donacijom Nemačke. Poslednja rekonstrukcija ovog mosta bila je 1988. godine, dakle pre 40 godina, upravo ono o čemu ste juče pričali. Mislim da je to poslednji most u Srbiji koji ima spojenu putnu mrežu i železnički saobraćaj. Dakle, pruga i saobraćajnice su na istom mostu. Znam da ste vi bili u Svilajncu. Možda ste imali sreću da ne bude spuštena rampa sa jedne i sa druge strane, ali zaista to otežava saobraćaj. Opština Svilajnac je u međuvremenu posle toliko godina i nerešenog ovog problema uspela da izađe iz reda nerazvijenih u red razvijenih opština. Imamo strane investitore, „Panasonik“ je jedan od najvećih stranih investitora i on donosi subvencije celom Pomoravskom okrugu i bilo bi zaista dobro da se ovo pitanje reši, tim pre što je opština Svilajnac još pre mnogo godina uradila i plansku i projektu dokumentaciju koja stoji.

Naravno, očekujemo da nam tu pomogne, evo, baš ova prilika gde se sada ulaže i gde bi ovaj problem mogao da se reši. Pre svega, svima nam je važno da ljudi ostaju u svojim mestima, da razvijamo infrastrukturu, jer je ona prva i najzaslužnija za bilo kog investitora i da dalje otvaramo radna mesta. Ovo nije

bitno samo za opštinu Svilajnac nego i za sve druge opštine, opštinu Despotovac, Petrovac na Mlavi i opštinu Žabare koje su u međuvremenu postale i turističke opštine. Zahvaljujem se na pažnji i molila bih da mi odgovorite. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Reč ima Nataša Vučković. Nije prisutna.

Reč ima Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi predsedavajući, poštovana ministarko sa svojim saradnicima, zadovoljstvo je danas i juče biti u Skupštini Srbije, jer to je dokaz da se Srbija menja, da je u proteklih četiri-pet godina mnogo toga urađeno da bi se stvorili uslovi da imamo zakone kojima želimo da modernizujemo Srbiju i da svi oni koraci koje smo radili tek sada treba da daju svoj puni rezultat.

Zbog toga danas imamo zakone iz svih oblasti kada govorimo o saobraćaju, znači o svim vidovima saobraćaja, ali i one koji se odnose na građevinarstvo i ja ću danas, da ne bih oduzela mnogo vremena svojim kolegama, govoriti o ovom zakonu leks specijalis, koji se odnosi na izgradnju stanova, zato što želim da i vas i građane Srbije podsetim na to kako je to nekada izgledalo 2010. godine, pošto su mnoge političke stranke, Vlade, obećavale izgradnju jeftinih stanova.

Tako je 2010. godine, ako se sećate jednog ministra, on govorio da je potrebno Srbiji 50.000 stanova, ali da ne može cena stana biti 500 evra po kvadratu, ali sada vidimo da može. Onda je došlo do toga da se izgradi 5.000 stanova za bivšu Kasarnu „4. juli“ gde je cena stana bila 1.290 evra po kvadratu plus PDV. Znači, došlo se do 1.550 evra preko kreditnih banaka kao što je bila jedna „Hipo Alpe Adria“ banka, koja je otišla u stečaj i koju je, naravno, sada kupio neko drugi.

To je ono što govori o nedoslednosti u politici, pogotovo kada želite da pokažete kako ste voljni nešto da uradite, a za to nemate snage, ni političke, zbog toga što mnogi izazovi pokazuju da ulaganjem države u infrastrukturu, pogotovo za pripadnike institucija bezbednosti u našoj državi, mnogi nisu bili u poziciji uopšte da kupe ovakve stanove.

Zašto govorim i želim da poredim sa ovim današnjim zakonom i predlogom? Zato što je tada država uložila iz budžeta dve milijarde dinara, a kada je izgradila 500.000 kvadrata, ona je zaradila 645 miliona evra u budžetu Srbije, plus porez koji je iznosio oko 200 miliona evra. Znači, postavlja se veliko pitanje – a konto čega su u stvari građani Srbije živeli sve to vreme? Znači, a konto određenih propalih projekata koji su isključivo bili za sitno sopstveničke interese tadašnje vlasti do 2012. godine.

Sadašnji zakon i finansijski aspekt ovog zakona kada je u pitanju izgradnja stanova odvija se u nekoliko faza i to je ono što treba reći. Ta prva faza govori o 1.578 stanova u šest gradova i govori o tome da je samo u ovoj godini

predviđeno budžetom Republike Srbije, podsetiću i naše kolege koje su glasale ovde u decembru, da je 1.095.000 evra izdvojeno za izradu tehničke dokumentacije, odnosno idejnog rešenja, i da je vrlo važno da će sva ostala ulaganja, plaćanja biti u ovoj godini za troškove parcele i participacije 1.519.000 evra, a da će u sledećoj godini najveći deo tih investicija biti 49.745.000, da bismo 2020. godine završili onaj spoljni deo, odnosno infrastrukturu objekata, koji će iznositi 11.995.000 evra. Ukupna investicija je 64 miliona evra.

Šta dobijaju oni koji će moći da podignu kredit na osnovu svih ovih dokumenata, uslova, pravilnika koje će ispuniti? Dobiće stambene jedinice čija će vrednost biti 500 evra po kvadratu bez PDV-a.

Kada bismo ovaj broj stanova podelili sa ovim ulaganjem, prosečno bismo dobili to da će svaki stan biti u nekoj vrednosti od 40.000 evra. Ali gde danas na tržištu nekretnina vi imate kvadrat završenog stambenog prostora od 500 evra?

Ono što će sigurno dobiti oni koji će biti korisnici ovog kredita, odnosno naši pripadnici službi bezbednosti, dobiće kapital koji će biti sigurno dupliran u finansijskom smislu zato što same lokacije na kojima će biti građeni ti stanovi u suštini mnogo više koštaju, čak tri puta više nego što je 500 evra po kvadratu. Tako da se time suštinski država na neki način i odužuje tim ljudima koji rade najodgovornije poslove iz oblasti bezbednosti i koji zaista rešavaju svoje životno pitanje.

Mislim da ovaj zakon pokazuje koliko je država zaista otišla u modernizaciji Srbije, koliko su zakoni postali svakodnevni deo života svakog od nas, koji pokazuju da ne dele ljude na pripadnike određenih političkih stranaka, da jednostavno zakon važi za sve.

Ovih 30.000 ljudi koji imaju nerešena stambena pitanja sigurno će podržati ovakav zakon zbog toga što su stvorili poverenje i u Vladu Srbije i u Ministarstvo i u ovu skupštinsku većinu, da se mi suštinski bavimo zaista državnim pitanjima, ali i pitanjima svakodnevnog života ljudi koji obavljaju najodgovornije poslove u državi Srbiji.

Hvala vam što ste danas imali prilike da branite politiku moderne Srbije, politiku SNS koja je pokazala da će oni koji nemaju plan i program, koji se bave određenim potpuno neprimerenim temama u Parlamentu Srbije ostati sami na političkoj sceni jer njihove političke koncepte, jednostavno, neće imati više uopšte ko da podrži. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Na početku bih se osvrnuo na današnju izjavu ministarke Mihajlović da ona nema vremena za kujanje jer radi, i pretpostavljam da nije imala nameru da na ovaj način posebno pošalje poruku da one osobe koje kuvaju, a to su u ogromnoj većini žene koje to čine za svoju decu, ne rade ili nedovoljno rade.

Ovakva izjava se uklapa u matricu izjava najviših državnih zvaničnika kako nemaju vremena ni da spavaju ni da jedu zbog obima posla koji imaju, ali od samog obima posla mnogo su bitniji rezultati, a o tim rezultatima najbolje govore, recimo, brzina približavanja EU, a priključivanje u članstvo je proglašeno za strateški prioritet ove Vlade ili broj građana Srbije koji napuštaju ovu našu zemlju baš zbog boljitka koji je u proteklih šest godina donela ova vlast.

Sada ću se osvrnuti na ove zakone. Tokom jučerašnje rasprave najviše polemike izazvao je zakon o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Ono što je nesporno jeste da svaka ozbiljna država, zbog prirode njihovog posla, posebno brine o pripadnicima ovih struktura te im pruža izvesne privilegije. Međutim, glavno pitanje koje se postavlja jeste da li je predloženi način rešavanja stambenih problema ovog dela pripadnika državnih struktura odgovarajući.

Ovde bih se složio sa onim što je većina poslanika opozicije do sada istakla, a to je da nisu jasno definisani kriterijumi i procedure za kupovinu tih stanova, kao da bi mnogo bolji stimulans predstavljalo povećanje plata, uz subvencionisanje kredita, kako bi na taj način pripadnici bezbednosnih struktura sami mogli da odluče gde i kakve stanove žele da kupe.

Danas bih ipak, pre svega, hteo nešto više da kažem o Predlogu zakona o putevima. Opštegovoreći, ovaj predlog je mnogo bolji od važećih zakona. Ono što je dobro jeste što su definisane vrste održavanja i intervencija na putevima, pošto je dosada bilo mnogo zloupotreba baš u ovoj oblasti.

Pozitivno je, takođe, što su definisane vrste puteva, odnosno što je uređena kategorizacija javnih puteva, ali je problem što se tačni kriterijumi određuju podzakonskim aktom. Ni dan-danas se ne zna tačno koliko Srbija ima nacionalnih puteva u kilometrima. Broj varira od 14.400 do 19.600, u zavisnosti od toga da li se računa Kosovo i neki lokalni putevi.

Ono što je neophodno jeste da „Putevi Srbije“ moraju da znaju koja je mreža u njihovoj ingerenciji, a dok se ne zna kilometraža, to je praktično nemoguće. Još je bitnije i jasno zakonski precizirati ko i šta sme da održava i sređuje, jer na osnovu važećih statuta „Puteva Srbije“, oni se bave samo državnim putevima. Međutim, bez obzira na to, „Putevi Srbije“ su pred nedavno održane beogradske izbore uradili u glavnom gradu najmanje 150 kilometara puteva.

Pored toga, spisak želja i zahteva raste, jer lokalne samouprave nemaju kapacitete te stoga prebacuju odgovornost na „Puteve Srbije“, što je, praktično, protivzakonito. Stoga smatramo da bi trebalo da se predvidi regionalizacija održavanja ili da se „Putevi Srbije“ prošire i dobiju sektor koji bi se time bavio i transparentno, prema prioritetima, pomagao lokalnim samoupravama da održavaju svoju mrežu.

Ono što isto tako vidimo kao nedostatak ovog zakonskog predloga jeste da se veoma malo pominje otpornost putne infrastrukture na klimatske promene i reakcije kada dođe do katastrofe. Recimo, kada su se dogodile poplave pre četiri godine, u približno polovni slučajeva trebalo je da se izvrši eksproprijacija kako bi se sredili putevi, ili bar da se uđe privremeno u nečiji posed. Prema važećem zakonu proces eksproprijacije može da traje mesecima. Naravno, tokom poplave je bilo uvedeno vanredno stanje, te su te odredbe zakona bile suspendovane.

Međutim, ako ubuduće bude došlo do elementarnih nepogoda lokalnih razmera, koje ne bi iziskivale uvođenje vanrednog stanja, ono što je prethodno bilo izvedeno tokom poplava biće teško ponoviti.

Osim toga, u regularan plan održavanja i rehabilitacije trebalo bi da se uključe sanacije klizišta, kao i druga pojačavanja otpornosti, jer trenutno se posmatra nestabilnost i, kada se proceni da će doći do rušenja, reaguje se kroz specijalne naloge.

Za kraj, želeo bih da ponovim da je Predlog zakona o putevima mnogo bolji od važećeg, jer pre svega ograničava „Puteve Srbije“ da pod održavanjem mogu da podvedu sve, odnosno i ono što se ne vidi jasno u knjigama. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite, kolega Miletiću.

MILIJIA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Uvaženi predsedavajući, poštovana potpredsednice Vlade sa svojim saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam Milija Miletić i dolazim iz Svrljiga. To je najlepša opština u Srbiji, koja se nalazi pored grada Niša. To je najlepší grad u Srbiji. Inače, u Skupštini predstavljam Ujedinjenu seljačku stranku, izabranu sa liste SNS. Ja ću danas, kao i dosada, izneti set stvari koje su veoma bitne za mene kao čoveka koji živi u Svrljigu. Ja sam sin policajca, čoveka koji je otišao u penziju, čovek koji je išao da ratuje za ovu zemlju Srbiju i čoveka koji je imao problema, ali to ćemo govoriti sutra na zasedanju.

Inače, velika podrška od mene kao čoveka za ovaj zakon kojim želimo da pomognemo našim ljudima koji rade u bezbednosnim snagama, ljudima koji nemaju svoj stan, da dobiju stan po povoljnijim cenama. Na taj način će to biti velika zahvalnost, jer će se rešiti njihova životna egzistencija, a to je stanovanje. Mislim da je to stvarno izuzetno dobar zakon. Povoljna je cena, i nadam se da će biti mogućnosti da svim našim pripadnicima bezbednosnih snaga koji nemaju mesto stanovanja obezbedimo stan, jer stvarno je ovo nešto što je najbolje.

Sada ću nešto više reći o zakonu o železničkom saobraćaju. Pošto sam iz Svrljiga, a to je mesto gde ide pruga od Niša preko Svrljiga, preko Knjaževca, Zaječara, Negotina, Prahova, a zakon o železničkom saobraćaju daje određene povoljnosti za rad i izgradnju magistralne pruge, ali ja ću se više osvrnuti na ove članove, na član 9, 10, 11, na član 40, jer taj deo se baš dotiče velike privilegije, magistralne pruge, gde su stvarno velika ulaganja i mislim da je to stvarno dobro,

jer mi želimo da imamo dobar železnički saobraćaj, kako teretni, tako i putnički, da možemo biti konkurentni i u svakom trenutku da obezbedimo bolje funkcionisanje za našu zemlju Srbiju i sve građane u Srbiji.

(Predsedavajući: Hvala.)

Ovde me baš interesuje, pošto smo prošle godine imali mogućnost, a pruga koja ide od Niša prema Prahovu nije uvrštena u investicije. Baš bih voleo da znam da li će se ta pruga graditi, da li će se raditi. Ne bi bilo dobro da se ta pruga stavi van snage, zato što je to vrlo bitno za jugoistok Srbije, za istok Srbije, zato što je povećan teretni saobraćaj od 600.000 tona na milion i 600.000 tona.

(Predsedavajući: Hvala.)

Ja vas pozivam i voleo bih da obezbedimo mogućnost da ta pruga opstane, da živi, da radi, da funkcioniše, zato što je to žila kucavica za sve koji žive na istoku Srbije.

Još jednom, glasaću za sve predloge zakona, jer mislim da su dobri, s tim što bih napomenuo da ovo stavimo da može da funkcioniše i da se ne zatvori ta pruga. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Milija, hvala vam što ćete podržati predloge zakona.

Konkretno vezano za ovu prugu, verujem da se zatvoriti neće, ali ćemo sestri i posredovati zajedno sa „Železnicama Srbije“ i sa lokalnim samoupravama, sa svima u okrugu, upravo u skladu sa članom koji ste pomenuli i potom ćemo razgovarati i videti kako ćemo da taj problem rešimo. Potpuno razumem, u pravu ste, naročito kada govorimo o tom delu Srbije, daćemo sve od sebe da to funkcioniše bolje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kad god su pred narodnim poslanicima predlozi zakona za koje je resorno nadležno Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, ja moram da istaknem dobru saradnju ovog ministarstva sa lokalnom samoupravom.

U pitanju je grad Niš, koji je preko ovog ministarstva dobio subvencije od Vlade Republike Srbije i time šansu da neke projekte koje je započeo dovrši i da neke programe koje je započeo realizuje do kraja.

Želela bih da podsetim i da istaknem program izgradnje tzv. socijalnih stanova. Grad Niš je bio deo ovog programa, zajedno sa još nekim gradovima u našoj zemlji, a to su Pančevo, Kraljevo, Čačak, Stara Pazova i Kikinda.

U skladu sa odredbama programa izgradnje, Grad Niš je obezbedio finansijska sredstva, infrastrukturno opremljeno zemljište, parterno uređenje, stručni nadzor, upravljanje projektom i druge prateće troškove, ali sa druge strane, bez pomoći Vlade Republike Srbije i bez pomoći ovog ministarstva Grad Niš ne bi mogao ni da krene u realizaciju ovakvog programa. Ministarstvo je uložilo 46 miliona dinara, a Grad Niš je uložio više od 145 miliona dinara. U Ulici Majakovskog su tako izgrađene nove stambene jedinice, odnosno dva stambena objekta koji obuhvataju 70 stanova koji zauzimaju više od 4.000 kvadrata.

Ono što je u ovom trenutku jako važno da se kaže jeste za koje svrhe su upotrebljeni izgrađeni stanovi – 18 stanova za pružanje stambene podrške kroz neprofitan zakup. Cena neprofitnog zakupa sada je 1,2 evra po metru kvadratnom, što znači da stan od oko 46 kvadrata možemo uzeti pod zakup za svega 55 evra.

Moram da kažem da je 30% ovih stanova zauzela kategorija samohranih roditelja. Kao jedan od podsticaja Vlade za podsticaj populacione politike, Vlada Republike Srbije subvencionisanjem ovakvih programa pokazuje spremnost da pomogne svim građanima, a naročito građanima koji predstavljaju ugroženu kategoriju našeg stanovništva. Četrnaest stanova obezbeđeno je za zbrinjavanje porodica čije su kuće srušene od posledica klizišta na Mramorskom brdu. Ovi stanovi finansirani su od strane Grada sa oko 60 miliona dinara bez PDV-a. I na kraju, 38 stanova namenjeno je za stambenu podršku neprofitnom kupovinom, što je finansirano sredstvima Grada Niša, sredstvima Gradske stambene agencije u iznosu od 165 miliona dinara bez PDV-a. Prodaja se sada vrši po ceni od 634 evra po metru kvadratnom bez PDV-a u dinarskoj protivvrednosti.

Na konkursu je interesovanje bilo jako veliko. Ti stanovi su dobili svoje nove stanare i upravo gospođa Mihajlović i gradonačelnik Niša Darko Bulatović uručili su ključeve novim stanarima decembra 2017. godine.

U tom smislu ja bih pozvala da se nastavi sa ovim programima. Ovi programi su jako potrebni Gradu Nišu i upravo prilikom vršenja analize svih prijavljenih kandidata za ove stanove se i ustanovila potreba Grada Niša za ovakvim programima.

Evo sada se očekuje u Nišu izgradnja novih stanova, i to 188 stanova za pripadnike snaga bezbednosti na lokaciji Kasarne „Stevan Sindelić“. Ta lokacija se nalazi dva do tri kilometra od centra grada i tu će biti izgrađeni stanovi. Naravno, usvajanjem ovog predloga zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti dosta ćemo doprineti da što pre počne gradnja ovakvih stanova u Nišu.

Iz svega ovoga jasno se vide napori Vlade u prethodnom periodu, ali se vidi i novi krupan iskorak ka trajnom rešavanju stambenih problema i stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti. U tom smislu, ja ću zajedno sa svojim kolegama iz SNS podržati predloge ovog ministarstva. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Dame i gospodo, Srpska radikalna stranka se programski opredelila još davnih godina da se po svaku cenu nastoji razvijati domaća privreda. Ono što je prioritet kada je u pitanju razvoj domaće privrede, to je u svakom slučaju podizanje građevinske operative. Prosto, smešno zvuči kada neki ovde koji su članovi Vlade spočitavaju SRS da nije uradila na vreme kada je u pitanju rešavanje stambenih problema Ministarstva unutrašnjih poslova, Vojske i BIA, da nije dobila dovoljan broj glasova zato što nije dovoljno popularna među građanima. Paradoks svega toga je što to govore ličnosti koje ni na jedne izbore nisu izašli sa svojim imenom i prezimenom. Još veći paradoks svega je što to govore ličnosti koje su od 2000. godine direktno ili indirektno uticale i učestvovala u uništavanju Ministarstva unutrašnjih poslova, Vojske Srbije i BIA. Mi smo svedoci da ti isti sad zagovaraju kako treba podizati stanove i rešavati stambene probleme pripadnika Vojske, Ministarstva unutrašnjih poslova i BIA. Prosto čovek ne može da veruje.

Ali imajući u vidu da je sve promenljivo, a pogotovo kada je u pitanju čovek i njegov karakter, sve mi to shvatamo. Suština svega ovoga je da u svakom slučaju treba nastaviti sa stambenom izgradnjom, sa pokretanjem građevinske operative, a pri tome treba voditi računa, gospodo, da svi investitori moraju biti ravnopravni ili približno jednaki. Vi ovde imate investitora koji se pojavljuje u vidu države, u vidu preduzeća koja su pod ingerencijom države ili nekih drugih formi institucija koje su u svakom slučaju državne institucije. Sa druge strane imate investitore koji su prepušteni na slobodno tržište.

Cena kvadratnog metra je veoma značajna kada je u pitanju stambeni prostor, veoma značajna zato što ona mora biti srazmerna visini kupovne moći stanovništva. I vi ovde pokazujete ovim predlogom zakona da može da se ostvari ta cena, ali može da se ostvari tako što će lokalna samouprava dati placeve, dati zemljište, što će država osloboditi buduće izvođače radova dosta tih izdvajanja i što će se te beneficije odraziti na cenu kvadratnog metra.

Sada, ko iole prati građevinsku operativu zna da je izvođenje građevinskih radova do faze, što bi se reklo, ključ u ruke maksimalno 400-450 evra u sadašnjim uslovima kada je u pitanju slobodno tržište. Sve ostalo, nadogradnju cene čine troškovi zemljišta, infrastrukture, komunalni doprinosi i dalje sve što je poznato.

Znači, ovo je jedan od poteza koji treba jasno da predoči da je Srpska radikalna stranka u pravu kada je rekla u svom programu, a ja ću vam ga

pokazati, gospodo, on je štampan u velikom tiražu, za razliku od onih programa koje do dana današnjeg nismo videli. To da li su građani glasali za SRS ili nisu, to je potpuno jasno, rezultati govore. Ali građani su glasali na ovim izborima koje vi spominjete kao ministarka za Aleksandra Vučića. Nisu se ni stranke pojavile, niste se ni vi kao pojedinci pojavili, jer da ste se pojavili, ko bi znao u Srbiji u kojoj ste više stranci. Zaspite sa jednim a ustanete sa drugim liderom, to je vama sasvim normalno, od Labusa naovamo, pa pogledajte kako građani mogu da prate vaš razvojni put. Ne može čovek da vas pohvata. I vi nalazite za pravo sebi da vi spočitavate koliko je ko dobio na izborima.

Uostalom, ono što je veoma značajno, to je da je programski SRS i ranije zagovarala podizanje železnica Srbije. Mi smo smatrali, i dalje smo ubeđenja da krediti koji se dobijaju od evropskih banaka, od Svetske banke nisu povoljniji, pogotovo u odnosu na one kredite koji se dobijaju od Ruske Federacije i u poslednje vreme, svedoci smo, i od kineske države. I mi smo smatrali da paket, kreditna linija koju možemo da obezbedimo u Ruskoj Federaciji jeste vezana za Južni tok. Bili smo duboko ubeđeni da su to dve investicije koje ne treba razdvajati ne samo zbog investitora, nego zbog logike stvari da je za operativno izvođenje radova u svakom slučaju osposobljena Ruska Federacija, a uz pomoć radne snage koja je iz Srbije. I šta smo svedoci? Svedoci smo da od Južnog toka nema ništa. Ne iz razloga što to i dalje nije potrebno i neophodno Srbiji, nego iz razloga što je tada resorni ministar bila osoba koja je iz petnih žila zapinjala da nema ruske investicije u Srbiji. Bila je prepoznatljiva po tome. Sada, pod pritiskom novih ideja koje su iznuđene iz razloga što nema ulaska u EU, polako, na mala vrata ulaze ruski investitori i ulazi kineski kapital, a mi ovde sedimo i gledamo predloge zakona koji u svojim obrazloženjima podrazumevaju – zbog ulaska u EU i zbog evropskih standarda.

Ljudi, jeste se vi odvojili od Aleksandra Vučića politički? Partijski niste, jer dobro vam dođe ovo što imate te funkcije zahvaljujući njegovoj popularnosti. Pa on je pre neki dan saopštio da od Evrope definitivno nema ništa, jer poslednja prepreka koja treba da se ukloni je KiM. Njemu, zdravorazumno rezonujući, ne pada na pamet da preda Kosovo i Metohiju, a vi gurate Srbiju u Evropu. Da li to indirektno pokazujete da ste vi za Evropu, pa nema veze što je cena odricanje od KiM?

Drugo, ono što je veoma interesantno, a to je da je od 40.000 kilometara auto-puteva u Srbiji pet hiljada kilometara u tzv. prvoj kategoriji. Oko 11.000 kilometara je u drugoj kategoriji. Sada se Predlogom zakona predviđa da o drugoj kategoriji na teritoriji AP Vojvodine vodi računa Vlada, odnosno nadležni sekretarijat, tj. javno preduzeće za održavanje puteva druge kategorije u Vojvodini.

Prosto čovek ne može da se otme utisku da, kada se dotičnoj osobi davalo Ministarstvo energetike, tada su mnogi govorili – dali ste vuku da čuva ovce, a sada taj isti, u prenosnom smislu, daje kozi da čuva kupus. Dajete Pokrajinskoj

vladi da vodi računa o putevima druge kategorije. Čitava Srbija već zna napamet, vrapci već znaju u Srbiji kako se i koliko krade kada je u pitanju asfaltiranje puteva. Vi dajete nekome ko je dokazani, potvrđeni lopov, kriminalac da održava puteve, da krade na debljini sloja asfalta. Pa i sami ste u toj kategoriji. Jeste li kritikovali gospodina Mrkonjića da ništa ranije nije radio? Jeste li iznosili optužbe da su bukvalno on i Velja Ilić ljudi koji su stopirali razvoj auto-puteva? Šta smo doživeli ovde? Vi, kao ministar, kao resorno ministarstvo, obećavali ste da će biti izgrađeno 100 kilometara pruga, stotine i stotine kilometara autoputeva. Još niste završili Koridor 10. Kada ćete? Ne zna se kad će, kao Đekna. Bogami, i svojim poslom i postupcima pripadate toj kategoriji, koja je veoma popularna, humorističke emisije koja se zove Đekna ... kada će, ne zna se. Da vas ima na televiziji, prisutni ste.

Ovo što danas mi raspravljamo, duboko smo ubeđeni, mi srpski radikali, da je isforsirana rasprava po hitnom postupku. Pred samu rekonstrukciju Vlade Srbije mi raspravljamo o zakonima koje zastupa Zorana Mihajlović. Zar vam to malo ne liči na ono – mi ćemo na nju poviku, a ona će iz inata ostati u Vladi?

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na vašoj diskusiji.

Ja neću nikoga da poredim sa životinjama iz poštovanja prema životinjama, ali ispade da sam ja toliko jaka da sam zaustavila Južni tok. Hajde da se bavimo malo činjenicama.

Kada govorite prvo o železnici, treba da znate za uslove kredita. Ako ste već tako dobro informisani, onda treba da znate da upravo „Železnice Srbije“... Onog trenutka kada sam ja postala ministar saobraćaja, samim tim zadužena i za oblast železničkog transporta, ruski kredit je bio potpuno stao i niko ga nije efikasno koristio, dakle, 5% tog kredita je bilo iskorišćeno. Sada je taj kredit iskorišćen u potpunosti, ugovori su potpuno postavljeni sa ruskim železnicama. To je inače jedna od najboljih svetskih kompanija u ovoj oblasti i mi sa njima nastavljamo i dalje od dispečerskog centra koji, između ostalog, ne pripada tom tzv. ruskom kreditu. To je ta Zorana koja, inače, radi za te Amerikance grozne, ali evo sad malo realizuje ruski kredit.

Drugo, uslovi kredita, između ostalog koji su potpisivani u vremenu pre nego što je uopšte Vučić ušao u Vladu, jesu da je negde oko 3,5% kamata, na primer, u tom ruskom kreditu. Kamatna stopa u kineskim kreditima se kreće između 2-2,5%. Za brzu prugu Beograd–Budimpešta je 2%. Tako smo se zadužili 2%. Kamata Evropske investicione banke, na primer, za Niš–Dimitrovgrad, ovo je veliki projekat od 260 miliona evra koji smo zaključili, od čega je kredit oko 100 miliona evra, 60 miliona iz budžeta, a 70 miliona je grant, dakle EU, taj kredit Evropske investicione banke je 2%. Dakle, Ruska Federacija 3,5%, Kinezi 2-2,5%, Evropska investiciona banka 2%. Samo da se zna, to su

podaci u ovoj godini. Da ne govorimo sada o nekim prethodnim vladama, od pre jedno 10 godina, koje su uzimale kredite koji su bili još viši.

Ono što je politika Vlade Srbije jeste da pokušamo da za naše infrastrukturne projekte dobijemo najbolje moguće uslove. Mi radimo i sa kineskom „Eksim bankom“. Radimo sada i pregovaramo sa turskom „Eksim bankom“, radimo sa ruskim kompanijama, dakle sa ruskom državom. Isto tako, radimo i sa međunarodnim finansijskim institucijama, vi ste tu u pravu, od Svetske banke do IBRD-a. Dakle, to su uslovi vezano za kredite.

Takođe, kada ste govorili oko samog zakona, drago mi je, bez obzira na sve okolne šumove i komentare, ali suštinskih zamerki na predlog posebnog zakona o kriterijumima za izgradnju stanova za pripadnike snaga bezbednosti nema. Drago mi je da se oko toga slažemo. Divno je što vi to imate u vašem programu, samo vi vaš program niste realizovali, mi nas jesmo. Mi naš program nismo – kad kažem mi, SNS, dakle – štampali, nismo imali pare za to. Drago mi je da ste vi to u ogromnom broju primeraka odštampali, to je fantastično. Ali ne znam što je problem što sam ja rekla da ste vi ostvarili 2,44% na izborima kada je to činjenica. Nisam ništa slagala ovde, samo sam rekla onako kako jeste. Ali drago mi je da podržavate ovaj zakon, zato što ovo jeste dobro. Nije ovo uopšte pitanje političkih partija, ovo je važno za sve one koji su zaposleni u institucijama snaga bezbednosti naše zemlje.

Da li će mene neko prozvati, kada smo već kod tog ličnog, negde u Srbiji, da li sam član jedne ili druge stranke, kako kažete, manje je važno, ali sam u Srbiji i po Srbiji svaki dan. Nema grada u kojem nisam bila. To je mnogo važnije i nema puta za koji ne znam ili železničke pruge na kojoj ne radim. To je najvažnije. A šta će ko da misli o meni i šta ćete vi da govorite, to je zaista manje bitno u odnosu na ono što ću ja isporučiti kao rezultat. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Pa kada već raspravljate o tome, o povoljnosti pojedinih kredita, onda morate biti iskreni do kraja.

Datum i vreme kada je uziman ruski kredit je mnogo pre nego što je uziman kredit za obilaznicu kada je u pitanju Niš. Tada su kamate od 3% bile daleko najpovoljnije kamate kada se uzimao ruski kredit. Sada su te kamate, ne zahvaljujući vašoj mudroj politici nego situaciji uopšte kada su u pitanju kamate, mnogo povoljnije i ne možete to da poredite.

Zašto nije došlo ili je došlo do realizacije ruskog kredita najmanje vi lično imate zasluge, zato što je tadašnja Vlada u kojoj ste vi direktno ili indirektno učestvovali, jedan deo tog kredita koji je u visini od 800.000 dolara, 200.000 dolara iskoristila za reprogram duga po odobrenju Rusa, a onda je Ruska Federacija čekala da se završe projekti. Na bazi tih projekata mogla se realizovati ta investicija.

Vi ste se i te kako zamerili sada kolegi Milutinu Mrkonjiću, za koga tvrdite, kako rekoste, da nije ništa ili gotovo ništa nije uradio. Dok se vi niste

pojavi, ništa nije urađeno. Zna, cenim kada je nekom skroman, ali kada je previše skroman kao vi, to već treba da zabrinjava. Vi pokrivete širok dijapazon kada su u pitanju ministarstva.

Što se tiče stranaka, sve stranke su kod vas. Vama kada ispadnu članske karte stranaka, mnogi u Srbiji pomisle da su olimpijske igre. Sve članske karte koje postoje, kada su u pitanju stranke, vi posedujete, a kada je u pitanju znanje, samo je Josip Broz više pokriva...

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo nekoliko stvari, radi istine.

Prvo, radi istine, tzv. ruski kredit je kredit za koji nije odgovoran ni Aleksandar Vučić, niti Vlada od 2012. godine u kojoj smo bili. Prosto, to je kredit koji je nasleđen, kao i mnogi krediti koje je Vlada nasledila. Nažalost, mnogi koji su uzimani u periodu pre toga, desetak godina, i od drugih međunarodnih finansijskih institucija nisu se realizovali.

Dakle, ruski kredit je pokrenut i realizovan zahvaljujući pre svega Vladi od 2013, 2014. godine. Skromno ili ne, ali to su rezultati Vlade Aleksandra Vučića, a sigurno i delom ministarstva koje ja vodim.

Kada govorite o uslovima, vi ste tu u pravu za kredite Evropske investicione banke, Svetske banke i nekih drugih, ali niste recimo za ruski kredit u pravu, jer mi sada i dalje razgovaramo kod dispečerskog centra oko novog kredita i uslovi koji nam se nude su isti oni uslovi koji su bili pre dosta godina kada je taj ruski kredit uzet, tzv. ruski kredit, a to je bilo 3%. Samo, radi istine, da se to zna.

Takođe ste rekli kako neki ovde nisu nikad izlazili na izbore pod imenom. Godine 2014. sam bila nosilac liste SNS za Grad Beograd pod punim imenom i prezimenom. Prema tome, moje ime je bilo prvo uz, naravno, listu SNS i Aleksandra Vučića. Takođe ste potpuno u pravu da sedim ovde gde sedim zahvaljujući njegovoj popularnosti. I nemam problem da to kažem; naprotiv, ponosna sam. Sve ove vlade i rezultati ekonomski koje smo mi postigli, to je nešto čime možete samo da se ponosite i nemam nikakav problem da to, koliko god hoćete puta, kažem.

(Milorad Mirčić: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Mirčiću.

(Milorad Mirčić: Samo da pojasnim. Nije tačan podatak.)

U sledećem obraćanju. Pa znate i sami da morate da imate osnov.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, govoriću o Predlogu zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Po prvi put sistemski se prilazi rešavanju stambenog pitanja pripadnika sistema bezbednosti, kod kojih je u odnosu na sve zaposlene u državnim organima, najveći broj onih koji decenijama nisu uspeali da trajno reše stambeno pitanje.

S obzirom na značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju i na njihov značaj za bezbednost čitave države, konačno je jedna vlast odlučila da se usklađenim programom mera i aktivnosti uhvati u koštac sa problemom trajnog rešavanja stambenog pitanja pripadnika snaga bezbednosti. Nijedna prethodna vlast nije bila zainteresovana, a mogu slobodno reći nije bila ni sposobna, da se na sistemski način suoči sa ovim problemom.

Projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti podrazumeva usklađen program mera i aktivnosti u cilju sistemskog stambenog zbrinjavanja pripadnika Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, Policije, BIA i Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, kao i lica ranije pripadnike snaga bezbednosti koji su pravo na penziju stekli u jednom od ovih državnih organa koje sam naveo.

Realizacijom ovog projekta, samo u prvoj fazi, rešilo bi se stambeno pitanje za 1.578 porodica pripadnika snaga bezbednosti, ali bi se pozitivno uticalo na rast BDP-a u oblasti građevinarstva, upošljavanje domaće građevinske industrije i rast zaposlenosti.

Dosada su se sve garniture dosovske vlasti, od 5. oktobra 2000. godine do zadnjih dana svoje vladavine, potpuno ignorantski odnosile prema ovom problemu, što je išlo do toga da zaustave već započete projekte izgradnje stanova za pripadnike Vojske Srbije i objekte u poodmakloj fazi izgradnje. Setimo se, primera radi, započetog i nikada završenog naselja na Ratarskom imanju u Kraljevu.

Dakle, bilo je potrebno da na vlast dođe SNS predvođena Aleksandrom Vučićem i da ona sa svojim koalicionim partnerima konačno, ozbiljno i sistematski priđe rešavanju ovog problema od velikog značaja za državu i nacionalnu bezbednost.

Kao što je tek Aleksandar Vučić smogao snage da se suoči sa problemom zaostalog duga vojnim penzionerima koji je stvorila dosovska vlast 2008. godine i omogući vojnim penzionerima da dođu do svojih penzija, tako su i sada opet Aleksandar Vučić i SNS sa svojim koalicionim partnerima krenuli u sistemsko rešavanje ovog gorućeg problema i da za nekoliko desetina hiljada članova porodica pripadnika sistema bezbednosti konačno obezbede krov nad glavom.

Ovim zakonom će se rešiti najveći broj nerešenih stambenih potreba zaposlenih u službama bezbednosti, ali i penzionisanih pripadnika tih službi koji decenijama nisu uspeali da reše svoje stambeno pitanje. Rešenje ovog problema predstavlja javni interes Republike Srbije.

S obzirom na to da je dosada na različit način uređivana mogućnost stambenog obezbeđenja za pripadnike Vojske i Ministarstva odbrane na jednoj strani u odnosu na ostale pripadnike snaga bezbednosti i penzionere tih državnih organa, donošenjem ovog zakona i realizacijom projekta biće unificirani uslovi i postupci za sve njih.

Kupovinom stana pod uslovima koje propisuje ovaj zakon smatraće se da je trajno rešena stambena potreba pripadnika snaga bezbednosti, a zabranom otuđenja ovako kupljenog stana i obavezom ostajanja u radnom odnosu u narednih 10 godina sprečiće se zloupotrebe.

Predlogom zakona regulisano je ko ima pravo na kupovinu stana pod povoljnim uslovima, ali i ko nema pravo, tj. ko ispunjava, a ko ne ispunjava uslove. Po utvrđivanju ispunjenosti uslova u skladu sa ovim zakonom utvrđuje se da li potencijalni kupac stana ima obezbeđena sredstva za kupovinu stana, odnosno njegova kreditna sposobnost. Tu sada nastaje potreba za donošenjem podzakonskih akata kako bi pripadnici snaga bezbednosti stvarno pod jednakim uslovima mogli trajno da reše svoju stambenu potrebu.

Smatram, gospođo potpredsednice Vlade, da ozbiljno treba razmotriti mogućnost i modalitete stambenog zbrinjavanja, između ostalih, još jedne specifične grupe pripadnika snaga bezbednosti, a mislim, pre svega, na one pripadnike koji su u bivšim republikama imali otkupljene stanove ili su imali stanove sa stečenim stanarskim pravom ali su naredbama svojih pretpostavljenih 1991. i 1992. godine zbog rata predislocirani iz bivših republika SFRJ u SRJ, sada već u Republiku Srbiju.

Oni su, dakle, zbog rata, po naređenju, napustili svoja prebivališta i svoje stanove, došli na ove prostore i, evo, već 26-27 godina žive kao tzv. vojni beskućnici u vojnim kasarnama, drugim vojnim objektima, depadansima, vojnim hotelima, zajedničkim prostorijama itd., a nažalost neki od njih neće moći da konkurišu za kupovinu stana po ovom zakonu zbog neispunjenja uslova iz člana 5. st. 1. i 2, tj. otežanog dokazivanja da ispunjavaju uslove. O njima ću detaljnije govoriti u raspravi u pojedinostima kada budem obrazlagao svoje amandmane. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Jasmina Karanac.

Izvolite.

JASMINA KARANAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko Mihajlović, poštovani članovi kabineta ministarke građevine, saobraćaja, infrastrukture, koleginice i kolege narodni poslanici, poštovane građanke i građani Republike Srbije, budući da imam par minuta na raspolaganju i da su moje kolege već iznele stav Poslaničke grupe Socijaldemokratske partije Srbije o većini zakona o kojima mi danas ovde raspravljamo, osvrnuću se na Predlog zakona o bezbednosti saobraćaja.

Glavni preduslovi da bismo poboljšali bezbednost u saobraćaju i da bi se smanjile brojke crne statistike na našim putevima svakako su dobri zakoni i njihova dosledna primena, ali i dobri putevi. Mi smo nedavno usvojili set zakona iz oblasti bezbednosti saobraćaja i za vrlo kratko vreme oni daju prve pozitivne efekte. Samo od uvođenja merenja srednje brzine na auto-putu, broj saobraćajnih nesreća u Srbiji smanjio se za 25%. Od stupanja na snagu novog zakona broj poginulih smanjen je za 48%. To su zvanični i ohrabrujući podaci, ali naravno ne možemo biti zadovoljni sve dok imamo ijednog poginulog na srpskim putevima.

Drugi faktor koji utiče na bezbednost, kao što sam već rekla, jeste kvalitet puteva. Izgradnjom Koridora 10 i Koridora 11, čije su brojne deonice već puštene u saobraćaj, Srbija se svrstava u red zemalja sa najsavremenijom putnom infrastrukturom. Na taj način su stvoreni uslovi da se donese zakon koji propisuje povećanje maksimalne dozvoljene brzine na auto-putu sa 120 na 130 kilometara na sat. Valjda je, složićete se, i cilj izgradnje nove infrastrukture da se vozimo brže i bezbednije. Ako uzmemo u obzir činjenice koje sam već navela, ali i to da je u većini zemalja u okruženju, kao i u većini zemalja EU, maksimalna dozvoljena brzina 130 kilometara na čas, onda je sasvim opravdano da i Srbija donese ovakav zakon.

Ovo se, naravno, nije desilo preko noći i samo zato što su to pravila EU. Naime, pre deset godina za to nisu ni postojali objektivni uslovi. Tada nismo imali ovakve puteve, a u međuvremenu, svedoci smo, u Srbiji se voze mnogo bolji automobili, a one u tranzitu da i ne spominjemo. Ovo je strateška mera jer se povećanjem brzine povećava i protočnost turista u tranzitu što smanjuje mogućnost zagušenja na našim putevima, pogotovo u vreme praznika i u vreme godišnjih odmora.

Navešću primer da se na Koridoru 10 broj automobila u odnosu na pre dve godine povećao za 17 miliona. Povećanjem brzine od 10 kilometara na čas vreme od Horgoša do Preševa skraćuje se za 22 minuta. Ali ipak, kada sve okolnosti uzmemo u obzir, bezbednost mora biti na prvom mestu. Stoga je i predviđeno da ostanu ograničenja tamo gde su propisi brzine 100 kilometara na čas.

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolegice. Vreme vaše poslaničke grupe je potrošeno.

JASMINA KARANAC: Da li mogu još samo jednu rečenicu?

PREDSEDAVAJUĆI: Naravno.

JASMINA KARANAC: Samo da se osvrnem i na Predlog o bezbednosti saobraćaja, koji propisuje mnogo strože kazne za nasilničku vožnju. Podržavam ovu meru i smatram da nema dovoljno stroge kazne ako su u pitanju ljudski životi. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Srbslav Filipović.

Kolega Filipoviću, izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažena gospođo Mihajlović sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, evo, još jedan dan imamo važan set zakona na dnevnom redu. Rekao bih da verovatno ovaj prenos gledaju sa posebnom pažnjom i interesovanjem naravno svi građani naše države, ali posebno pripadnici bezbednosnih snaga Republike Srbije, jer mi danas u raspravi i u danu za glasanje donosimo odluku da li ćemo, a mi ćemo kao SNS, svakako i njeni poslanici, podržati sve zakonske predloge koje ste vi nama ovde danas izneli.

Naročito hoću da se osvrnem na rešavanje problema stambenog pitanja pripadnika bezbednosnih snaga u Srbiji. Čuo sam od jednog pripadnika opozicije, koji danas nije tu... A ja ih ne vidim mnogo, izgleda ih i ne interesuje rešavanje stambenih problema koji se odnose na naše pripadnike službi bezbednosti. Oni su i pokazali koliko ih, zapravo, zanima rešavajući svoja stambena pitanja pa se, evo, videli smo u naslovima nekih dnevnih novina govori i o tome odakle jednom od bivših savetnika pokojnog premijera vila od pet miliona evra. Tako danas ne rešavaju svoje stambene probleme pripadnici aktuelne vlasti.

Pripadnici aktuelne vlasti i SNS rešavaju stambene probleme koje imaju naši pripadnici bezbednosnih službi, i to rešavamo tako što se držimo obećanja datog i njima i građanima Srbije da ćemo po subvencionisanim cenama izgraditi te stanove i da će oni imati priliku, imati šansu da reše ono što decenijama unazad nisu uspevali da reše i u čemu država nije imala volju da im pomogne. Ovoj Vladi, naravno, svaka čast na tome što je održala obećanje i što će naši pripadnici službi bezbednosti imati priliku da reše veliki problem, možda onaj krucijalni životni problem.

Takođe, sramota je što niko pre nas, niko pre SNS, Aleksandra Vučića i vas kao ministra u Vladi Republike Srbije nije uradio tako važnu stvar, nije se odvažio na to da vidi u kojim gradovima, pod kojim uslovima, na koji način, koliko ima onih koji nisu rešili svoj stambeni problem. Rešavali su samo stambene probleme pripadnika svojih stranaka, svojih funkcionera, svojih tajkuna. To SNS ne radi, tu je ta razlika između nas. Danas poslanici SNS ovde sede ne da brane samo Zoranu Mihajlović kao ministra koju svi ovde napadaju, već da brane one zakone, one predloge koji će poboljšati uslove života građana u Srbiji, pripadnika naših bezbednosnih službi. To je ključ naše politike. Interes za nas, glavni interes jeste ono kako žive naši građani, kako žive pripadnici bezbednosnih službi i njihovo zadovoljstvo.

Tu smo da rešavamo probleme građana i države, a ne naše lične probleme i zato su građani Republike Srbije na prethodnim izborima i nekoliko prethodnih izbornih ciklusa ocenili zaista na pravi način i SNS i na predsedničkim izborima predsednika Aleksandra Vučića. Zato su neki dobili 1%, 2%, pa se utrkuju ko je tu jači oko 1% i 2%. Neki su uvideli da i ne vredi da učestvuju u političkom životu Srbije, pa su se ograničili na politički život svojih političkih stranaka, pa

tako pokazuju da ih danas i ne zanima uopšte šta se govori u Parlamentu Republike Srbije gde zarađuju platu, gde dobijaju platu, pardon, ne zarađuju, jer da zarađuju, sedeli bi ovde i radili za građane Srbije. Oni se danas bave svojim unutarstranačkim izborima i ja verujem da su i tu u velikom problemu.

Pokazali smo da nam je Srbija iznad svega, iznad svakog pojedinca. I vi ste to kao ministar pokazali. Izneli ste konkretne rezultate, stotine kilometara obnovljene železničke pruge, brze pruge koje gradimo. Pokazali ste i to, što se meni posebno dopalo, napravili ste jednu lepu komparaciju gde ste rekli kolike su kamatne stope kredita po kojima se mi, kako oni kažu, zadužujemo – 2%, 1%, 3%. A sećate se po kojim su se kamatnim stopama zaduživali pripadnici Demokratske stranke, tog bivšeg propalog i raspalog režima, po kamatama od 8%, 9% i 10%, gde su građani Srbije došli maltene pred bankrot i da smo morali da na jedan izuzetno težak način pristupimo rešavanju tih velikih problema koje su nam ostavili.

Naravno, niko nije rekao to iz SNS, a sigurno ni predsednik Srbije Aleksandar Vučić, da Srbija ne želi da bude deo EU. Više puta je predsednik SNS i predsednik Srbije rekao da Srbija želi da bude član EU, da to jeste strateški cilj i interes Srbije, interes njenih građana, da žive po standardima koji važe i koji su, da kažem, opšteprihvaćeni u Evropi, u civilizovanom i normalnom svetu. Postoje, naravno, one granice preko kojih Srbija neće ići da bi negde bila. Ali, ako neko smatra da ne treba da budemo deo EU, onda mora da zna i koja je cena za to. Moramo da budemo svesni toga da 70% naše trgovinske razmene jeste sa zemljama EU, da su radna mesta, uglavnom, u 80% slučajeva, ona koja otvaraju kompanije iz EU, Nemačka, Austrija, da su investicije koje imamo uglavnom iz Nemačke i iz Austrije, da preko 48.000 naših radnika radi u fabrikama koje su otvorene iz Nemačke. To je realnost danas u Srbiji. Mi moramo tu realnost da prihvatimo, da vidimo koja je cena za to, ako kažemo da nećemo da budemo deo EU, da vidimo da li možemo da živimo na takav način.

Mislim da Srbija ima svoje strateško usmerenje, da ima svoju politiku, što je možda i najvažnije danas istaći, Srbija ima svoju politiku, ima nezavisnog predsednika Republike Srbije, nezavisnog, kažem, jer na njega niko ne može da vrši pritiske, ne može da ga ucenjuje, ne može da preti. Srpska napredna stranka i ova Vlada i predsednik Srbije, budite sasvim sigurni, građani Srbije, neće nikada podleći nikakvim ucenama i pritiscima, odakle god oni dolazili. Sa koje god strane sveta da dolaze pritisci, te pritiske će ova država odbaciti, ali vodeći računa pritom o strateškim interesima i o budućnosti građana Srbije. Mi nemamo to pravo da ugasimo svetlo u Srbiji danas. Mi smo tu da gradimo puteve, da upalimo svetlo u zemlji, da ubrzavamo pruge. Setite se železnice. Oni će da pričaju o železnicama. Pa železnica je bila, vozovi su se kretali, evo, ja sam išao, daću primer, pre nekih osam godina do Novog Sada vozom, putovao sam šest sati do Novog Sada. Hajde da budemo ozbiljni. Sedite danas u voz da vidite kako

danas vozovi izgledaju, a kako su izgledali nekada, kako izgledaju danas pruge, a kako su izgledale nekada.

Da li je savršeno? Daleko od toga da je savršeno. Da li su naše pruge moderne kao u Zapadnoj Evropi? Daleko od toga da su kao u Zapadnoj Evropi. Ali nisu više ni u 18. veku, kao što su nam ostavili pripadnici bivšeg režima. Mi se danas ne plašimo promena u Srbiji kao što su se oni plašili. Oni su se plašili promena samo zbog toga što su te promene njih dovele u situaciju da više nikada ne budu na vlasti u Republici Srbiji. To je kod njih strah.

Takođe hoću da istaknem za kraj svog izlaganja, ja kao poslanik SNS-a sam ponosan na sve što radite i vi kao ministar u Vladi Republike Srbije, bez obzira na sve kritike koje dolaze. Znae šta? U Srbiji kritikuju uvek čoveka koji radi. Da ne radite ništa, verovatno vas niko ne bi kritikovao. Pošto radite, onda vas kritikuju. E, oni koji vas kritikuju neka iznesu šta su to oni uradili za Srbiju, da li su jedan metar puta uradili u Srbiji; ne kilometar, jedan metar puta. Da li su jednu fabriku otvorili? Oni su na stotine fabrika i stotine hiljada radnih mesta u Srbiji zatvorili. Oni su hteli da zatvore budućnost dece u Srbiji. Mi kao SNS predvođeni Aleksandrom Vučićem i Vladom Republike Srbije obezbeđujemo budućnost za građane Srbije i u tom smislu smo svi, kao poslanici SNS, čvrsto uz politiku predsednika Aleksandra Vučića, nemojte za to da brinete. U tom pogledu, naravno, apsolutno podržavamo sve što radite i vi kao ministar i Vlada Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Novica Tončev.

Izvolite, kolega.

NOVICA TONČEV: Poštovani predsedavajući, poštovana ministarko, poštovani članovi Vlade Republike Srbije, poštovane kolege poslanici, ovu priliku ću iskoristiti da se kratko i načelno osvrnem na Predlog zakona koji reguliše posebne uslove izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Kao čovek koji se celog života bavi građevinarstvom moram da pozdravim ovu inicijativu Vlade za trajno rešavanje stambenog pitanja za radnike snaga bezbednosti u Srbiji, zato što ne smemo, kao Vlada i kao država, da dozvolimo da ljudi koji su svoj život stavili u funkciju zaštite bezbednosti države i građana budu podstanari, budu socijalni slučajevi ili kao beskućnici sačekaju penziju.

Međutim, kao poslanik i kao socijalista po ubeđenju i političkom opredeljenju moram da kažem ovom prilikom da mi je krivo što ovaj leks specijalis nije obuhvatio i zaposlene u zdravstvu, prosveti, kao i zaposlene u lokalnoj samoupravi, ovo posebno naglašavam – lokalnoj samoupravi i javnoj upravi, jer znate, poštovana ministarko, da su tu najmanje plate kod nas u Srbiji, jer i ta kategorija građana vredno radi po 40 godina ali za to vreme ne može da dođe do kvadrata nad glavom. Čini mi se da mi ovim predlogom zakona pravimo i neki oblik diskriminacije između profesija državnih službenika koji se susreću

sa istim problemom. Jedni će moći za 500 evra da kupe kvadrat, a drugi neće, a svi su oni nama komšije i sugrađani.

Takođe, kako je zakonodavac predvideo, odluku o izboru lokacije donosi Vlada na predlog komisije i verovatno uz dogovore sa lokalnom samoupravom. Međutim, imam utisak da će se, ako se na ovakav način izvrši odabir lokacije, kao naselje ili kao pojedinačni objekat, formirati geto i smatram da je mnogo prihvatljivije da u odabranim lokacijama i zgradama budu i drugi, kao što su lekari, profesori, inženjeri, poljoprivrednici, radnici, a takođe i radnici privatnih preduzeća. Zato verujem i predlažem, gospođo ministarka, da delite moje mišljenje, da ćete sigurno izaći sa predlogom kako ovi građani da reše stambeno pitanje na isti način kao i pripadnici snaga bezbednosti.

Kao građevinski inženjer mogu da kažem da je ovo istovremeno složen projekat, ali i jednostavan, u zavisnosti od toga kako se posmatra i koliko se ozbiljno bude realizovao. U svakom slučaju, deo posla će obaviti Republika, a deo posla lokalne samouprave, što znači da će i lokalni budžeti imati određene izdatke ili smanjene prihode po ovom osnovu. Zato bi tu trebalo izaći sa preciznom računicom, a verujem da takvu kalkulaciju imate.

Za razliku od onog Dulićevog zakona koji je isto ovako bio leks specijalis, ovde ne bi smelo da bude grešaka i propusta, ne bi smelo da bude kašnjenja i probijanja rokova u izvođenju radova, a što je najvažnije mora da postoji ozbiljan nadzor. Ne bih ovom prilikom hteo da podsećam da je u Dulićevom projektu nadzor zatajio pa smo posle dobili aferu u građevinskom materijalu i aferu poznatiju kao „smrdljive zgrade“.

Ovde je u članu 14. stav 2. Predloga zakona je predviđeno da odluku o izboru građevinskog materijala donosi komisija na predlog ministra građevine. Smatram da je trebalo da bude obrnuto, da odluku donosi ministar, a na predlog stručne komisije, jer ovako ispada da ministarka koja je po struci ekonomista predlaže vrstu i kvalitet građevinskog materijala i opreme instalacija koji se ugrađuju u stambenu zgradu, i zato verujem da će se Vlada kao investitor potruditi da obezbedi nadzor i komisiju koja će ovaj zadatak ozbiljno shvatiti.

Što se tiče izbora lokacija, predvideli ste da izbor vrši komisija Vlade, pa u tom slučaju molim da nikako ne zaboravite male opštine i da određeni broj stambenih jedinica bude izgrađen za pripadnike bezbednosti, Policije i Vojske i u malim opštinama, da nam se ne desi, kao što vidim ovde predlog da će jedna od prvih stambenih jedinica biti izgrađena u Vranju, da pripadnici jedinice iz Bosilegrada, Surdulice, Vladičinog Hana, Preševa, Trgovišta, moraju da konkurišu za stambene jedinice u Vranju ili Crnoj Travi, Vlasotincu, Leskovcu i da ne nabrajam dalje. Znači, moramo da predvidimo da se ovakve stambene jedinice rade i u malim opštinama.

Kada je reč o ceni od 500 evra po kvadratu, tu će biti dosta primedbi iz građevinskog sektora jer će to svakako da utiče negativno na stambene objekte u izgradnji. Međutim, ovo bi trebalo da bude jednokratna intervencija države i svi

mi koji dolazimo iz građevinskog sektora to moramo da prihvatimo kao deo socijalne politike Vlade Srbije. Zato mislim da je važno da Vlada što pre izađe sa preciznim spiskom lokacija i površinom stambenih jedinica koje će se graditi kako bi građevinska industrija Srbije mogla na vreme da revidira svoje planove za naredni period, jer građevinari ne mogu po tržišnim uslovima da naprave i prodaju kvadrat za 500 evra i moramo sada da mislimo na više desetina hiljada porodica koje žive od svog rada.

Zato je ovde moja uloga teška, jer govorim kao socijalista koji podržava ovu političku ideju, ali i kao predstavnik građevinske struke, pa zato u isto vreme moram da pravim balans između socijalnih potreba društva i očuvanja tržišne utakmice u građevinskoj industriji. Primera radi, ako me oslobodite plaćanja doprinosa za građevinsko zemljište, za izgradnju infrastrukture, za zauzeće trotoara, ako neko drugi plati izgradnju zajedničkih prostorija, podruma, garaža, tavana, liftova i ostalih zajedničkih sistema u zgradi i ja lično ću u sred Vračara napraviti stan za 500 evra po kvadratu.

Što se tiče ostalih navoda u Predlogu zakona koji se odnose na strukturu i kvalitet stanova, mislim da je nepotrebno jer imamo jasne postojeće zakone, pravilnike i normative, te smatram da za stanove koji se planiraju za pripadnike snaga bezbednosti ne bi trebalo da bude niži od postojećih standarda, ali ni viši, jer svi građani subvencionišu njihovu izgradnju. Ponavljam, podržavam inicijativu ali sam protiv leks specijalisa i smatram da bi u okviru postojeće stambene izgradnje mogao da se nađe modus da stan, samo stan košta 500 evra, a da se sve ostalo nadoknadi.

Hoću još da iskoristim priliku i da predložim da uslovi tendera za izgradnju zgrada budu realni i prihvatljivi za domaće firme u pogledu referenci, da nam se ne desi kao što gradimo auto-puteve i tu su nam firme iz Grčke, Bosne i Hercegovine, iz Bugarske, a nijedna naša firma nije mogla da učestvuje u rekonstrukciji tih puteva. Evo, ja sam učestvovao na tenderu za Klinički centar Niš. U to vreme ni „Energoprojekt“ kao najveća naša kompanija nije mogla da ispuni uslove za KC Niš. Međutim, ako hoćemo da očuvamo našu građevinsku industriju moramo da pripremimo kriterijume za tendere da odgovaraju našoj građevinskoj industriji.

Hoću isto da vas podsetim da posebno obratite pažnju na međunarodne tendere. Često nam se dešava da onaj ko daje pare traži da strane firme rade posao, jer briga strane banke što naše firme odlaze u stečaj. Ovaj projekat masovne stanogradnje treba da bude u funkciji podizanja svih kapaciteta naših građevinaca, da nam se ne desi da nam najbolji majstori odlaze trbuhom za kruhom u Rusiju, Nemačku, Francusku, već da ponosno rade za svoju državu i da zarade platu. Ako mi ograničimo cenu kvadrata do 500 evra, samim tim ograničavamo plate građevinara.

Daću vam nekoliko primera. Primer, iz iskustva, ne trebaju nam tu građevinske norme, za jedan kvadrat malterisanja treba nam jedan sat zidara. Za

jedan kubik običnog zidanja, da razumeju ljudi koji se ne bave građevinarstvom, treba nam jedna zidarska dnevnicica. Ako mi sada sa cenom od 500 evra po kvadratu uračunamo kalkulaciju od tri evra sat i toliko su, tri-četiri evra satnice građevinara u Srbiji, a ako taj isti dobar građevinac ode u inostranstvo i radi za 20-30 evra, ostaćemo bez radne snage u građevinarstvu.

Takođe, mogu da vam kažem da imamo podatak da je prošle godine u Beogradu upisan u škole samo jedan zidar. U Crnoj Travi desetak, a Crna Trava je bila poznato mesto odakle su izašli svi najbolji građevinci, ne u Srbiji nego u Evropi. Zbog toga vas molim da kao resorni ministar obratite pažnju na školovanje kadrova u građevinarstvu, jer ćemo ostati bez vodoinstalatera, zidara, molera. Ljudi za ovoliko para sigurno neće da rade kod nas, a mi ako ograničimo cenu stana sigurno ne možemo kao građevinske firme da povećamo cenu satnice.

Ali i pored toga ovo je velika šansa da se kompletna domaća građevinska operativa podigne na noge, ali uslov je još jedan – da država koja je investitor nijedan dan ne kasni sa plaćanjem, a da izvođači i podizvođači ne moraju tom prilikom da se zadužuju kod poslovnih banaka da bi isplatili plate i doprinose.

Na kraju, što se tiče kriterijuma po kojima budući kupci mogu da postanu vlasnici ovih stanova, smatram da je važno da se takvi kriterijumi što pre utvrde i da pravila budu ista i poštena za sve kako bi ljudi već sada znali da li i pod kojim uslovima mogu da reše stambeno pitanje i da mogu da planiraju svoju porodicu. Sigurno je da su potrebe veće od trenutne ponude i realnih mogućnosti države i zato Vlada i Ministarstvo moraju da imaju spreman odgovor i za ovaj problem.

Vladi i Ministarstvu građevine želim puno uspeha u ovom velikom poduhvatu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Poštovani poslaniče, hvala na vašim komentarima, hvala na lepim željama.

Na kraju nekoliko odgovora. Prvo, ništa ne može da se radi bez tendera, bez javnog poziva, prema tome svi su dobrodošli da se jave na javni poziv, odnosno tender u izgradnji ovih stambenih objekata. Oni su tipski u skladu sa svim evropskim standardima, nema lošijeg kvaliteta, odnose se od energetske efikasnosti pa nadalje za sve druge uslove. Ne znam odakle uopšte ta ideja, jer ste jednog trenutka pomenuli reč niži standard i nema nižih standarda. Ovo nisu zgrade niti stanovi koji će biti lošijeg kvaliteta, biće evropskog kvaliteta kao i svi drugi stanovi koji se rade.

Vreme izgradnje jedne zgrade je oko 12 meseci. Dakle, bili smo realni. Upravljač ovog projekta jeste Građevinska direkcija Srbije. Daleko od toga da sam ja ta koja će birati materijal, to rade stručni ljudi, ali oficijelno sam ja ta koja će to potpisati. Već je predložena i usvojena lista materijala i opreme. To su materijal i oprema domaće proizvodnje i mislim da je to važno.

Jednog trenutka ste na početku vaše diskusije pomenuli pitanje, odnosno konstatovali da bi to mogla da bude diskriminacija. To nije diskriminacija, jer je prvo Ustavom dozvoljeno da u istoj kategoriji, pod jednakim uslovima, obezbedimo toj jednoj kategoriji mogućnost da reši neko svoje pitanje. Ovog puta to je stambeno pitanje. Prema tome, da li ćemo to raditi dalje i šire za neke druge kategorije, to je nešto što ćemo da vidimo kada ovaj projekat počne da se realizuje.

Mislim da je prvi korak realizacije ovog projekta upravo donošenje, odnosno usvajanje ovog predloga zakona od strane poslanika, jer je to najviši Dom, a nakon toga, kako stvari budu išle dalje, kao što sam rekla i juče, ne zatvaramo vrata, vrlo je moguće da ćemo ovaj model primeniti na druge kategorije.

Takođe ste pomenuli pripadnike, recimo, snaga bezbednosti misleći da se nalaze samo na državnom nivou. Policija se nalazi na lokalnom nivou. Ono što će biti prednosti za same opštine i jedinice lokalnih samouprava, pored toga što će sasvim sigurno zaposliti neku svoju lokalnu operativu i sva ta preduzeća koja će zaista moći da rade i na lokalnom nivou, jedinice lokalne samouprave, dakle opštine će imati sigurno mogućnost da ostvare prihod poreza od tih stanova koji se budu napravili.

Dakle, ovo nije samo projekat rešavanja problema stambenih, ovo je projekat koji omogućava ono što ste vi na samom početku i rekli i izrazili brigu, a to je rast građevinarstva i razvoj građevinske operative. Takođe ste pomenuli još jednu stvar, da naše kompanije ne mogu da rade na koridorima. Moram da vam kažem, ne prave se tenderi, jer recimo za Koridor 10 sve kompanije koje su izabrane, izabrane su na osnovu javnog poziva, odnosno tendera. Ne prave se tenderi za kompanije, nego se tenderi prave da bismo imali kvalitetne puteve po najvišim standardima.

Vi to odlično znate, ne treba o tome da vam govorim, ali je činjenica, reći ću vam jedan podatak, sve te puteve naravno kao podizvođači uglavnom rade naše kompanije, ali kada su se naše kompanije javile za jednu deonicu, a to je konkretno bila Srpska kuća – Levosoje, dakle, mi smo iz budžeta, prethodno smo raskinuli ugovor sa stranom kompanijom koja nije izvršavala svoj ugovor u roku, iz budžeta smo opredelili novac i raspisali javni poziv, tender i pozvali domaće kompanije da se udruže, jer kada ste udruženi onda gotovo sigurno možete da dobijete posao na tenderima. Jedan konzorcijum je taj posao dobio, počev od toga što je cena bila zaista previše niska, pa se to posle pokazalo, što predstavlja generalno i problem uopšte u Zakonu o javnim nabavkama, jer je cena bila opredeljujuća.

Sa druge strane, kompanije u konzorcijumu nisu mogle u onom roku koji je bio predviđen, koji su same predložile, u toj dinamici da završe svoje posao. Znači, mi sami još uvek imamo puno problema u našim građevinskim kompanijama i moramo da zajednički nađemo način kako ćemo to rešavati. Ne

tako što ćemo im dodeljivati poslove, jer im ne činimo dobru uslugu time, nego tako što ćemo ih ojačati da budu finansijski, a finansijski će biti jači onda kada budu imali dobru opremu, kvalitetne radnike i tu dolazimo do tog najvećeg problema u našoj zemlji koji se ne tiče samo građevinarstva, a to su ljudi koji će raditi taj posao.

Mi danas, nažalost, maltene, da tako kažem, armirače ili radnike na Koridoru 10 jer mi nemamo radne snage da te poslove izvuku. To je naš sistemski, strateški problem i videćemo kako ćemo u narednom periodu te stvari rešavati. Toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Tončev.

Reč ima narodni poslanik Vesna Ivković. Još dva minuta je preostalo od poslaničke grupe.

VESNA IVKOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovana ministarko sa saradnicima, poštovane kolege poslanici, govoriću kratko o Predlogu zakona o posebnim uslovima za realizovanje projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Realizacija ovog projekta predstavlja opšte interese od značaja za jačanje sistema nacionalne bezbednosti Republike Srbije i biće realizovana u fazama.

Pripadnici snaga bezbednosti kao i penzioneri koji su ranije pripadali istim, ostvarivaće pravo na kupovinu stana pod povoljnim uslovima uz ispunjenje uslova propisanih ovim zakonom i aktima koje donosi ministar.

Imajući u vidu značaj i odgovornost posla koji pripadnici snaga bezbednosti obavljaju, kao i njihov značaj za bezbednost čitave države, a isto tako da i najveći broj među istima decenijama nije uspeo da trajno reši stambeno pitanje, odlučeno je da se ovaj problem sistemski reši.

Naime, neophodnost za donošenje posebnog zakona ogleda se u tome da se realizacijom projekta počinje istovremeno na više različitih lokacija, u više gradova, što zahteva sistemsko rešavanje svih pitanja i prevazilaženje problema koji se mogu javiti u samoj realizaciji.

Napomenuću da je značaj rešavanja stambenih potreba pripadnika snaga bezbednosti veliki i zato ovaj zakon ima za cilj uspešnu i efikasnu realizaciju samog projekta.

Značajno je i to što sa aspekta ustavnosti donošenje ovog zakona koji je po svojoj pravnoj prirodi leks specijalis u odnosu na druge zakone nije odstupio od osnovnog ustavnog načela o zaštiti, koja je propisana članom 58. Ustavom Republike Srbije.

Bitno je napomenuti da će se realizacijom projekta uticati na rast BDP-a u oblasti građevinarstva, upošljavanje domaće građevinske industrije i rast broja zaposlenih.

Bitna stavka u zakonu je i obavezno učešće domaćih privrednih subjekata, rast PDV-a, porez prihoda od poreza na imovinu, skraćanje, umanjeње administrativnih postupaka.

I da zaključim, svi pripadnici snaga bezbednosti imaju priliku da pod jednakim i povoljnim uslovima reše svoje stambeno pitanje uz ispunjenje uslova propisanih ovim zakonom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nada Kostić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažena ministarko sa saradnicima iz Ministarstva, pre svega da vam se zahvalim na tome što ste doveli ovoliko saradnika. To samo znači da poštujete ovaj visoki dom i nas poslanike. Hvala na tome. Naravno da ćete uvek, bar od nas sa ove strane, dobiti elementarne uslove za rad, a to je voda. Hvala.

Imamo danas set zakona. Ja ću govoriti samo o jednom, a to je Predlog zakona, mislim da je vrlo važan, o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Zašto? Zato što imamo 30.000 ljudi u bezbednosnim službama bez stanova. Ovo je decenijski problem i, evo, napokon, prvi put, otkako je SNS došla na vlast, napravila je projekat i konačno gradi stanove za službe bezbednosti.

Ja se ne bih složila sa izlaganjem jednog od kolege koji je rekao da treba da izjednačimo ovu kategoriju bezbednjaka, ljudi koji rade u službama bezbednosti, sa ljudima koji rade u lokalnoj samoupravi. Po meni, to je nedopustivo. Ja sam radila i u lokalnoj samoupravi i, evo, sada sam u ministarstvu, nisam u BIA, policiji i ostalom, ali treba shvatiti da su to ljudi koji čuvaju naš san. Mi ove stanove gradimo jer ljudi treba da imaju elementarne uslove za život. Mi njima to ne poklanjamo, nego dajemo po pristojnim cenama, jer je investitor Republika Srbija, napokon. I tako se radi. Jedno je opština, drugo su službe bezbednosti.

Naravno, pod tim podrazumevam Ministarstvo odbrane, Vojsku Republike Srbije, zatim BIA. Tu takođe spadaju vojni penzioneri svih tih struktura, kao i Ministarstvo pravde i to deo za krivične sankcije. Vrlo je važno da im napravimo te stanove. Ja se radujem što će izgradnja krenuti već početkom septembra, jer ti ljudi to zaslužuju.

Ono što treba reći jeste da se taj projekat radi po fazama, da prva faza počinje u septembru, možda i ranije, da projekat kompletan, dokumentaciju, radi Vlada Republike Srbije, a da te neke urbanističke procedure radi lokalna samouprava.

Znači, ljudi treba da znaju da će biti oslobođeni svih taksi i poreza. Zato je ta cena. Bez dokumentacije koju radi Republika i bez urbanističkih planova koje radi lokalna samouprava, cena po kvadratu će biti 500 evra sa PDV-om. To je

vrlo pristojna cena. mnogo različita, doduše, od Đilasovih stanova, koji su bili vrlo povoljni, od 1.200 evra pa plus PDV, što bi bilo negde 1.350 evra. Znači, upola. Neko ko sada radi u bezbednosnim službama može da kupi dva stana za taj njegov jedan.

Da se vratimo mi na kategorizaciju stanova. Kategorizacija je sledeća: biće od garsonjera, koje iznose 32 kvadrata, pa do četvorosobnih stanova od 92 kvadrata, pa će moći svako da kupi stan koji mu odgovara.

Zašto je dobar ovaj zakon? Pre svega zato što rešavamo decenijski problem nemanja stanova, pod jedan. Pod dva, raste PDV, raste BDP, smanjujemo brzinu tih administrativnih procedura i, na kraju, punimo budžet Republike Srbije. Kako? Tako što će ljudi da kupe te stanove i da plaćaju poreze. Znači, samo boljitak od zakona. Je l' tako, kolega? Tako je.

Šta još treba naglasiti? Da se prva faza gradi već u Beogradu i Novom Sadu, po 400 stanova. Takođe, gradi se u Kragujevcu i Kraljevu po 200 stanova, u Nišu 188 i u Vranju 190 stanova. Ukupno 1.578 stanova, čija je vrednost otprilike 65 miliona evra. Bravo, tako radi odgovorna Vlada.

Sigurna sam da će sve moje kolege podržati predlog ovog zakona i još bih rekla ono što je vrlo važno, zaposlićemo građevinsku industriju, masa ljudi će raditi. I ne samo to, nego sve što se tiče građevine biće uposleno, radiće privreda kompletna, a ono što je najvažnije, dižemo i taj socijalni momenat. Mi smo socijalno odgovorna Vlada. Pre svega mislim na vas, a i mi poslanici se vrlo radujemo ovom zakonu.

Neko je govorio o malverzacijama. Nema malverzacija, jer će upravo da kontrolu, nadzor, vrši Ministarstvo građevine.

Hvala vam na pažnji. Ima dosta govornika iza mene. Ja ću sa velikom radošću podržati ovaj predlog zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite, kolega Vujadinoviću.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovane kolege, uvaženi članovi Vlade, uvaženi građani Srbije koji ovo gledate, evo, otprilike, imali smo situaciju da u poslednja dva dana prisustvujemo i uverimo se kako to izgleda kada pokušavate nešto da kritikujete a nemate suštinski nikakve argumente za tako nešto.

Prvo ste čuli, kada vam kažu zašto niste nešto uradili pa vas onda kritikuju zašto to dosada niste uradili, onda kada to nešto uradite, kažu vam – pa, zašto žurite? To vam, u stvari, govori da se ne radi o nekoj konstruktivnoj raspravi, koja bi trebalo da bude upriličena u ovom uvaženom domu, već o čistoj zloj nameri i uvredama koje slede iz toga. Sada, te uvrede na račun predsednika države i njegove porodice, vas kao članova Vlade, nekako su im postale

svakodnevnica, a počeli su i sa uvredama prema narodu Srbije. Čuli smo juče i da ćemo im deliti paštete od tog novca na štandovima i bog zna šta sve još.

Međutim, hajde da se vratimo nekoj ozbiljnijoj stvari – građani su to već imali priliku da ocene na izborima i gledaju svaki dan, imaće priliku opet neki put da kažu o tome šta misle – nešto konkretno.

Što se tiče ovog predloga zakona koji se odnosi na izgradnju stanova za bezbednjake, ja bih izdvojio neka tri pozitivna efekta. Kada su u pitanju pozitivni efekti sa stanovišta socijalne zaštite, odnosno celokupne socijalne situacije, rešiti stambeno pitanje svakog čoveka, kao jedno od osnovnih životnih pitanja, a kamoli kada je u pitanju dvadesetak hiljada ljudi, jeste zaista velika stvar sa stanovišta socijalne zaštite.

Drugi bitan efekat je pozitivni uticaj na stanje opšte bezbednosti u državi, jer samo zbrinut i obezbeđen sa stanovišta osnovnih životnih potreba pripadnika snaga bezbednosti se može aktivno posvetiti svom poslu, što automatski utiče na ukupnu bezbednost naše države.

Treći deo je pokretanje građevinske industrije. Građevinska industrija za sobom vuče i mnoge druge privredne grane i sve ono što će pozitivno proizaći iz toga u smislu povećanja broja gradilišta, povećanja broja zaposlenih itd.

Onaj četvrti je moralni, koji se tiče, pre svega, svih nas koji ovde sedimo. Naime, u danu izbora Vlade mi smo vam na osnovu ekspozee ili, narodski rečeno, obećanja, dali poverenje da vodite operativno ovu državu i nismo se prevarili. Obećali ste ovu stvar i kao naš predsednik države, dosadašnji premijer, i sadašnja premijerka i vi kao ministri i, evo, svedoci smo da to nije samo prazno obećanje, da su to činjenice i da ovu stvar krećemo aktivno.

Još jedan zakon na koji bih se osvrnuo jeste ovaj zakon o postupku upisa u katastar. Lično sam mišljenja, malo je bilo, nije mnogo bilo, da kažem, rasprave o tome, ali mislim da ovaj zakon čak utiče na najviše i na najšire slojeve stanovništva.

Kako je to dosada bilo rešeno? Razlika je veoma velika. Naime, kada kupite neku nekretninu, overom ugovora kod notara vi ne stičete pravo svojine. Pravo svojine se stiče upisom u katastar nepokretnosti. E upravo su tu počinjali i počinju mnogi problemi. Građani, da li zbog neznanja, da li zbog lošeg zdravstvenog stanja, jer to zahteva odlazak na određene šaltere, da li prosto zbog neažurnosti, često taj ugovor koji overavaju prilikom kupovine nekretnine nisu sprovodili u katastru. Problemi se javljaju kasnije. Posle nekoliko godina, kada hoćete da prodate tu nekretninu, kada hoćete da uzmete dozvolu za adaptaciju te nekretnine, kada hoćete da učestvujete sa tom nekretninom na nekom konkursu, kada hoćete da uzmete kredit, bilo šta, ustanovite da vi u stvari niste stvarni vlasnik, tj. nemate pravo svojine jer nikada to niste upisali u katastru. E, tada su počinjali problemi.

Još da kažem jedan gori primer. Bio sam svedok ovoga kada su u pitanju izbeglice i konkurs za adaptaciju njihovih objekata. Mnogi ljudi to nisu upisali u

katastar i posle su imali probleme, nisu mogli da učestvuju na konkursima. Ali još gore od svega toga, dešavala se situacija da se prethodni vlasnik stana u međuvremenu zaduži. On ostaje kao nosilac prava svojine u katastru i onda se posle par godina pojavi sudski izvršitelj koji od kupca uzima taj stan. Kupac, naravno, postaje ni kriv, ni dužan, žrtva cele situacije. Ovo su stvari o kojima sam dosta razgovarao i sa građanima i sa notarima i advokatima u Subotici, odakle dolazim. Sad će notari u roku od 24 časa biti u obavezi da prijave to i time ćemo zaštititi pravo svojine svakog čoveka na mnogo višem nivou.

I kada su u pitanju ovi stanovi koji su u izgradnji, više neće moći da budu prodati dva puta, jer će postojati prebeležba ili, kako ste je nazvali, te kupoprodaje, i biće zaštićen i kupac i građani Srbije od svega toga.

Tu dolazimo do ključne tačke. Poštovana ministarko, uvaženi članovi Vlade, dok god donosite pred nas i dok predlažete takve zakonske norme koje će da štite građane Srbije i na bilo koji način olakšavaju njihov svakodnevni život, dotle ćete imati podršku nas poslanika SNS, a mi opet, zajedno sa našim predsednikom, podršku građana Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština raditi i posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Ovde se čulo dosta toga i juče i danas i naravno da kada imamo tako jednu hrpu zakona, ja sam propustio sad da donesem ovaj materijal, to je opet solidna hiljada i kusur stranica, to nije lako brzo proći i naravno da u toj šumi ima vrlo solidnih rešenja, profesionalnih rešenja, onakvih kako država mora nekako da funkcioniše. Postoje službe koje su zadužene da obezbede to funkcionisanje države i daleko od toga da mislim da je sve što dolazi iz Vlade automatski loše i sve što se predlaže sa ove strane da je automatski dobro. To možemo tako da kažemo nekad u žaru borbe, političke, polemičke. Znamo da tako nije, čak znaju to i građani, bez obzira na to što im se nekada sviđa kada neko sa jedne ili druge strane kaže – vi ništa ne znate, nemate pojma i ništa to ne valja. Dakle, daleko od toga da tu nema dobrih rešenja, katastar, već pominjan, i razne druge stvari.

Međutim, dva, kako bih rekao, najintragantnija zakona jesu ovaj prvi i uslovno rečeno poslednji, o kojem ćemo tek raspravljati. Ovaj prvi, koji se tiče izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, i ovaj poslednji, o ovoj komisiji za utvrđivanje posledica bombardovanja osiromašenim uranijumom, to su i medijski, naravno, najatraktivnije stvari. Nije slučajno što je to stavljeno na

početak i na kraj, jer na neki način i jedan i drugi zakon, odnosno i jedna i druga inicijativa daju mogućnost da se onda vlast predstavi u najboljem svetlu. I to je u redu.

Ono što nije u redu i što mi je smetalo i u ranijoj praksi ovih sednica, jeste da se zapravo najvažnije stvari i najdelikatnije stvari stave između, zavuku negde između pa o tome ne stignemo da razgovaramo, pogotovo s obzirom na ovu već poznatu praksu amandmana koji se podnose na prve članove prvog zakona, koji god taj prvi zakon, odnosno prva tačka bila. I kad mislim da to nije dobro, ne mislim da je Vlada za to odgovorna. To se tiče našeg odnosa, kako mi uređujemo naše odnose, i mislim da to nije dobro i da će pre ili posle to morati da se promeni.

Moje pitanje i moje dileme, nemam iluzije da mogu u ovih pet-šest da sve to ozbiljno dotaknem, tiču se najvažnije stvari. Već su vas pitali, gospođo ministar, ali ja moram da ponovim to pitanje bez ovih političkih insinucija da li tu ima neka mračna pozadina ili ne. Zaista ne vidim, i to je smisao mog amandmana, koji će ili neće doći na red, dakle, da se na ovaj način pravi diskriminacija, odnosno da se na neki način podvajaju, možda nije diskriminacija, ali podvajanje pripadnika snaga bezbednosti i svih drugih državnih službenika, da ne kažem i svih drugih zaduženih, onih koji rade i zarađuju u tzv. državnom sektoru.

Naravno, svi mi gledamo onu simpatičnu seriju mojih zemljaka iz Novog Sada, onih arhivara itd., i to je postao sinonim malo za taj državni posao, kako se tamo ništa ne radi, ali vi, Bog i ja i ti ljudi koji tamo rade znamo koliko je to težak, krvav posao, na kraju krajeva, posao koji omogućava da ova država kakotako funkcioniše. A to da ima loših, da ima u svakom žitu kukolja, naravno da ga ima, i to nije sporno.

Hoću da kažem, već su pominjani medicinski radnici, naučni radnici, mladi koji odlaze, ne vidim zašto bismo njih, ne sporeći potrebu da se popravi položaj ljudi koji rade u sektoru bezbednosti, na ovaj način izdvajali. Mislim da za to nema dovoljnog razloga, a mislim da nema ni potrebe. Bez obzira na to što će možda 1.500 njih biti zadovoljno, ja sam srećan, pogotovo ako kriterijumi budu pravi i ako zaista najbolji i oni kojima je najviše potrebno dođu do tih stanova. Dakle, prosto, to je dilema koja, bez obzira na retoričku atraktivnost odgovora, ostaje i to jeste najsporniji deo ovog predloga. I to je suštinska zamerka.

Ovi drugi su manje suštinski, ali iskoristio bih priliku da vas pitam. Pomenuli ste u odgovoru juče jednom kolegi onu čuvenu bespravnu gradnju na Pančičevom vrhu, pa ste rekli – spor je u toku, ne možemo mi da kršimo zakon. Ja bih vas podsetio da i kada je bio primer iz slučaja Savamala, o kojem nisam mnogo govorio, i tu je sudski spor bio u toku i tu je bilo nekih radnji koje su prejudicirale ishod tog sudskog procesa. Prosto, pojeo vuk magarca, srušene su te barake, je li tako, i kao da ih nikad nije bilo. Dakle, ne ulazim sada u opravdanost

projekta „Beograd na vodi“ i da li su zamerke opravdane ili ne. Prosto, taj čin je meni primer kako se može, kada je država ili kada je neko u vlasti zainteresovan, porušiti preko noći nešto, a kada je reč o Pančićevom vrhu, onda se ne može i ne treba.

Meni se čini da će i vama i meni proći mandat, kao i većini nas ovde koji sedimo sa jedne i sa druge strane, a da taj objekat neće biti srušen. On je, naravno, simbolički. Neće sada Srbija pasti ili opstati na tom jednom bespravnom objektu, ali kada ti na vrhu Srbije, na najatraktivnijem mestu u državi Srbiji, simbolički, pa i turistički na neki način atraktivnom, tako očigledno guraš prst u oči takvom gradnjom, to je prosto loša poruka, pogotovo što širom Srbije imamo i vrlo se energično intervenišu u situacijama koje su mnogo benignije, gde neki, neću reći siromašak, ali neki običan građanin, skroman, nešto dogradi, sagradi, proširi.

Štaviše, nisam hteo da učestvujem u kampanji pred ove prethodne beogradske izbore kada je bilo reči o tome kako je prvi na listi SNS negde na Zlatiboru kao imao bespravnu gradnju pa se ispostavilo da je to porodična kuća, porodično imanje. Meni je to bilo bez veze, da je on sada tamo nešto dogradio. Rekoh – pa dobro, svako to na neki način radi a ne traži automatski dozvolu. Ali ovo sa Pančićevim vrhom, ovo sa krovom Srbije, ovo sa 1.000 kvadratnih metara čvrste gradnje a dobijete dozvolu za brvnaru ili za drveni montažni objekat jeste primer bahatosti, jer sigurno nije mogla neka konobarica ili, ne znam, neko nezaposleno lice iz Smedereva ili Smederevske Palanke da dobije dozvolu niti da to realizuje. Voleo bih da mi na to odgovorite. Zahvaljujem unapred.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na komentarima, ali sada mi nešto nije jasno. Dakle, prvo ste se bunili za te tzv. barake ovde u Beogradu, a sada mi kažete da na Pančićevom vrhu to treba srušiti. Ovo ministarstvo i sva druga ministarstva, ovo ministarstvo koje je nadležno kada govorimo o građevinskim dozvolama koje izdaje naše ministarstvo, radi sve u skladu sa zakonom. Krivična prijava je, takođe, podneta. Vodi se zaista i upravni spor i kada on bude završen onda ćemo videti kako to dalje izgleda. Za to sam da institucije rade svoj posao, da ispoštujemo svaku odluku naših institucija, jer mi smo, a to ste vi negde jedanput takođe rekli, ipak jedna ozbiljna država.

Kada govorite o ovom zakonu o posebnim uslovima i leks specijalisu, razumem dilemu i razumem razmišljanje, ali treba da znate da mi nismo napravili nikakvu diskriminaciju koja je protivustavna, jer imamo jednu kategoriju zaposlenih, odnosno jednu kategoriju stanovništva za koju smo unutar te kategorije napravili iste uslove i to je nešto što je u skladu sa zakonom i u skladu sa Ustavom. Kao što sam rekla i vašoj kolegici, imamo poseban Zakon za izbeglice gde zbrinjavamo izbeglice kroz taj zakon ili neke druge zakone, dakle,

za određene kategorije građana Srbije, što ne znači, ponavljam još jednom, da mi ovaj projekat i ovaj model nećemo proširiti i nadalje. Mislim da je današnja tema, pre svega, ovaj sam zakon, da vidimo da li ovde nešto treba da bude bolje unutar ovog zakona, a da onda kada vidimo kako se to realizuje, jer ipak i svaki zakon je živ zakon i svaki projekat jeste projekat koji smo planirali, hajde da vidimo kako će to izgledati na samom terenu i onda ćemo videti da to i dalje proširimo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ivana Nikolić.

Izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, zadovoljstvo mi je da govorim o predlozima koji su danas na dnevnom redu, a tiču se, gledajući iz određenog ugla, osnovnih elemenata za razvoj jedne države, a koji treba da čine prvi korak u odvijanju određenih procesa.

Prvo, jako je važan zakon o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova najpre zbog efikasnosti, zbog sistema elektronskih poslova i zbog, pre svega, važnih zakona iz oblasti građevine, konkretno, pravnih okvira koji se odnose na izdavanje građevinskih dozvola, a ta oblast je opredelila Republiku Srbiju na deseto mesto na svetski priznatim listama.

Kada je reč o setu zakona iz oblasti saobraćaja, načelno se može reći da su ovakvi predlozi danas na dnevnom redu kao rezultat detaljnog, sistemskog, posvećenog rada odgovornih lica angažovanih na određenim mestima i koji kao okosnicu u radu upravo imaju program SNS. To je rad koji se temelji na merenju rezultata, na oceni izveštaja, na transparentnosti, na sveobuhvatnom sagledavanju svih okolnosti, a pre svega vodeći računa o stvaranju što boljih uslova za život građana Srbije.

Dolaskom na vlast SNS-a ulaganje u saobraćajnu infrastrukturu, u sve vidove saobraćaja, koordinisanje vidova saobraćaja i korišćenje dobrobiti koje saobraćaj nosi sa sobom biva prepoznato kao prioritet. Veliki naponi su uloženi, a rezultati govore o tome u vazdušnom, železničkom, drumskom saobraćaju, vodeći računa o bezbednosti i iznalaženju rešenja za modernizaciju istih. Odgovorno rukovodstvo dugoročno planira rešenja u interesu građana Srbije, uvažava struku i iz ovih zakona, koji su danas na dnevnom redu, vidi se da su u kreiranju ovih zakona i te kako uključene relevantne institucije.

Jako važna pitanja koja se rešavaju zakonom o putevima, a koja se odnose na uslove i način upravljanja i na zaštitu i održavanje, na način finansiranja i uslove izgradnje i rekonstrukcije, definisana su ovakvim predlogom.

Posebno bih naglasila da je jedan od osnovnih ciljeva unapređenje bezbednosti saobraćaja na javnim putevima. Unapređenje bezbednosti saobraćaja ogleda se u tome da predlog sadrži sve neophodne odredbe kojima se definiše zahtev koji treba da ispuni javni put. Da je Srbija zemlja koja se razvija i koja ima prostor za rešenja koja su primenjiva i u razvijenijim zemljama govori

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima kroz predloženo rešenje o izmeni odredbe koja se odnosi na maksimalno dozvoljenu brzinu na auto-putu.

Kako je osnovni zadatak rada Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića upravo napredak Srbije, sa osnovnim ciljem poboljšanja životnih standarda za sve građane, u vezi sa saobraćajem želim da istaknem da je evidentno da se mnogo vodi računa o tome i da je Srbija sada u situaciji da razmišlja o korišćenju svog položaja baš zbog velikog ulaganja u saobraćajnu infrastrukturu, poboljšanje, prilagođavanje zakonskih rešenja u novonastalim situacijama, maksimalno korišćenje svih vidova saobraćaja. Zauzvrat Srbiji daju nove strane investicije, nove fabrike, nova radna mesta. Strane investicije su tu očigledno zbog dobre infrastrukture, zbog toga što se smanjuje javni dug, zbog kvalitetnih saobraćajnih veza i zbog ulaganja u industrijske zone.

Kada pominjem ulaganje u industrijske zone, naglasiću da opština iz koje dolazim, opština Ub, prepoznaje dobrobit od izgradnje auto-puta E-763 Beograd – Južni Jadran i da je već uveliko u izgradnji prva fabrika u industrijskoj zoni.

Takođe, sa aspekta obaveza lokalnih samouprava, jako važan je i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika i o prevozu tereta u drumskom saobraćaju.

U opštini Ub u poslednjih šest godina beleži se sve veći broj rehabilitovanih kilometara opštinskih i nekategorisanih puteva. Izgradnjom puteva, povezivanjem delova opština, imamo situacije da nekadašnji nekategorisani putevi sada po svom svojstvu i po intenzitetu saobraćaja koji se na njima odvija treba da dobiju status opštinskog puta.

Odgovorno rukovodstvo opštine Ub upravo kao prioritet postavlja izgradnju puteva i zbog takvog delovanja mi imamo zadovoljstvo naših građana, imamo potrebu uvođenja novih autobuskih linija kroz naseljena mesta, kao i ovo što sam napomenula, nove investicije, jer prosto, opština daje osnovne elemente za razvoj. Do pre nekoliko godina bilo je očigledno da se vodila ozbiljna borba i sa sanacijom, da ne kažemo krpljenjem udarnih rupa.

Na kraju, ja sam sigurna da će zakoni o kojima danas raspravljamo, nakon usvajanja doprineti razvoju naše države i da će svakako u danu za glasanje apsolutno imati podršku poslanika Srpske napredne stranke. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospođo ministar sa saradnicima, odmah na početku bih pohvalio što ste došli sa tolikim brojem saradnika, jer zaista to u mojoj percepciji pokazuje da ste ozbiljno pristupili ovom setu zakona.

Kad pogledamo ovaj set zakona, naravno da oni mogu da budu u jednoj objedinjenoj raspravi. Ima tu zaista nekih zakona i protokola i sporazuma koje

treba svako ko je dobronameran i ko misli dobro ovoj zemlji da pohvali. Protokoli i sporazumi o vazdušnom saobraćaju između Srbije i Maroka, o vazdušnom saobraćaju između Srbije i Tunisa, zakon o katastru jesu stvarno stvari koje treba da pohvalimo i nemam problema s tim, ali ja ću najviše da pričam o prvom zakonu i malo ću da posle, kroz diskusiju, pređem na promenu Zakona o bezbednosti saobraćaja, jer tu imam neke nedoumice.

Prvi zakon, o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Juče kada su predstavnici Srpskog pokreta Dveri pričali, rekli su da je to ono za šta se mi godinama zalažemo i nešto što je u principu dobro. Dobro je i što će cena biti 500 evra po kvadratu i neću da spadam u grupu onih zluradih koji će da kažu da se nekad spominjalo i 380, sad je 500, ali, opet kažem, to je korektna cena. Gradiće se tih 1.578 stanova na šest lokacija i ono što mene najviše interesuje jeste da će od tih 1.578 stanova 200 stanova biti u Kraljevu. E sad, kao što me to interesuje što će ti stanovi biti u Kraljevu, imam i određene brige, pa bih vas molio da mi posle date i odgovore na pitanja koja ću vam postaviti.

Prvo, meni nije jasno zašto je potrebno da donesemo poseban zakon da bi država gradila stanove za jedan vid svojih službenika. U principu, pravni stručnjaci kažu da svaki zakon koji uređuje drugačiji pravni režim za jedan slučaj nije dobra stvar, jer narušava jedinstvo pravnog sistema. Ali, doduše, juče sam u vašoj diskusiji čuo da ste rekli da će možda takvih zakona biti i za neke druge vidove službenika Republike Srbije i nama ostaje da to sačekamo.

Grad treba da obezbedi lokaciju, dolaznu infrastrukturu do zgrade koju će da gradi, i to je u redu. Sad dolazimo do mog prvog problema, koji je malo i lične prirode, ali on predstavlja način i mehanizam delovanja vlasti i SNS-a. Recite mi, gospođo ministarka, pošto ste vi juče spomenuli da imate već određenu lokaciju u Kraljevu – da li je logično da ja kao narodni poslanik iz Kraljeva ne znam gde je ta lokacija? Verovali ili ne, ja to ne znam. To pokazuje praksu delovanja Srpske napredne stranke, da imamo poželjne i nepoželjne narodne poslanike. Ja spadam u grupu drugih, jer sam narodni poslanik opozicije. To je ista ona praksa koja se sprovodi u delo kada dođe gospođa premijer u Kraljevo pa se pozovu svi narodni poslanici sem mene, i to je ista ona praksa, i vi ste dolazili dosta puta u Kraljevo, ali nisam imao prilike da tim vašim susretima prisustvujem i ja. Ja smatram da su moja pitanja uvek dobronamerna i da ona mogu da donesu, na prvom mestu, korist građanima grada, na drugom opoziciji, a na trećem, ako hoćemo, i vlasti.

Gospođo ministarka, 3. novembra 2010. godine u Kraljevu je bio zemljotres. Od tada do današnjeg dana mi se bavimo urbanom regeneracijom grada Kraljeva, a 10.11.2016. godine u ovom domu je izglasan Zakon o potvrđivanju Sporazuma o zajmu od osam miliona evra. Tada sam se jedini od čitave opozicije ovog parlamenta vratio u Parlament i glasao za taj zakon. A juče sam imao pozive građana Kraljeva koji treba da budu obuhvaćeni tom urbanom

regeneracijom, kao i onih građana koji bi trebalo da budu korisnici stanova koji će da se grade. Nadležno za sprovođenje ovog zajma je Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, na čijem ste vi čelu. Ništa nije preduzeto, nije lopata zabodena. Zakon treba da se ispuni, taj zajam, do kraja iduće godine, a oni meni kažu – Vesoviću, mi smo u strahu da li će i ovo biti sprovedeno. Molim da mi posle odgovorite i na prvo i na drugo pitanje.

Drugi veliki problem s kojim ćemo se mi sresti u Kraljevu jeste problem što Kraljevo apsolutno nema nikakvu građevinsku operativu. Dobra je stvar, i Srpski pokret Dveri to podržava, da 80% budu domaći i proizvođači i izvođači, ali, nažalost, zarada u gradu Kraljevu će ostati samo od tih poreza. Ja želim da moj grad živi bolje. A zašto nemamo operativu? Pa nemamo je zato što smo posle tog pomenutog zemljotresa redom hapsili ljude jer je imalo, kažete, zloupotrebe u tome, a do dana današnjeg ništa nije presuđeno, niko nije kriv, pa ćemo da dođemo u situaciju i da platimo nadoknadu. I tada je na vlasti bio SNS. Opet loše delovanje gradske vlasti.

Posebno mi je sporan u zakonu član 22, gde se odlukom jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se gradi stambeni kompleks može predvideti mogućnost obezbeđenja parking-mesta u javnim garažama, odnosno na javnim površinama u blizini stambenog objekta. Za vašu informaciju, mi nemamo javnu garažu u gradu Kraljevu, za vašu informaciju, 8.000 vozila ljudi prognanih sa Kosova je došlo u Kraljevo i mi imamo ogroman problem sa parkingom. Na jednoj od proteklih sednica vašem kolegi, ministru Stefanoviću skrenuo sam pažnju kao nadležnom ministru da nigde sem u gradu Kraljevu nemamo situaciju da policija prolazi i slika iz vozila u prolazu vozila koja su parkirana, naplaćuje kazne, a mi ovim zakonom predviđamo još da ne obezbedimo parking nego da ta vozila pošaljemo na ulicu.

I kada sam već kod ministra Stefanovića, mala digresija na zakon o bezbednosti. Rekli ste juče, kada smo rekli da smo predlagali amandman koji je odbijen, da ste vi amandman predložili pre godinu dana. Verujem vam, ali što ste to rekli nama a ne ministru? Znao, novine kažu da imate problem sa premijerkom. Ja sad pomislih, možda i sa ministrom Stefanovićem niste u komunikaciji. Njemu recite da to što smo tada donosili, mogli smo da usvojimo, a ne da danas nešto ponavljamo. Ovako sam ostao u ubeđenju da je ta promena došla ne zbog toga što su nam bolji putevi, jer moramo se složiti da su bili isti pre 15 dana, kao što su i danas, nego da nam je neko iz EU naredio da njihovi prolaznici ne plate kroz Srbiju, ako zaboga voze 120 na sat. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Moram da priznam da ste me nasmejali sada. Sve neke teorije zavere kod vas. Tema nije bila moj odnos sa ministrom Stefanovićem, a uzgred, vrlo ga poštujem i odličnu saradnju imamo, nego je tema

bila prepisivanje. Prepisali ste predlog koji smo mi dali, čisto radi istine. To sam rekla vašem predsjedniku.

Ajmo sada malo činjenice.

Prvo, rekli ste da će cena stanova biti 500 evra po kvadratu. Dakle, ja se ipak nadam da vi čitate sve reči unutar nekog obrazloženja, a reč koja je bila ispred 500 je – maksimalna cena je 500. To znači da može da bude i niža cena, ne mora da bude 500, i u unutrašnjosti Srbije će sigurno biti niža cena po kvadratu. To je jedna stvar.

Druga stvar, kažete – grad će dati parcele. Kako vi ne znate koja je to parcela u Kraljevu? Prvo, ja sam stvarno iznenađena kako ne znate budući da imate puno pravo. Radi se plan generalne regulacije, Ribnica je u pitanju. Znači, još uvek je u toku izrada, imate puno pravo da vidite taj plan i da lepo vidite gde će se to graditi, i odnosi se na sve lokacije. Prema tome, rekla bih da ovde ipak nemate problem sa Ministarstvom i sa Vladom, i to sa Vladom koju je predložila i podržala SNS, nego sa tim koliko ste zainteresovani da u vašem gradu stvarno vidite da li se taj plan radi ili prosto da meni danas nešto kažete.

Drugo, pitate za Kraljevo za zgrade. Lepo ste rekli na početku – 2010. godina. Tada su postojale neke druge vlade koje su krenule da se bave urbanom regeneracijom i ništa nisu uradile. Godine 2014. smo mi potvrdili kredit. I to nije bilo tako jednostavno, jer kada nešto ne uradite na vreme, a ne mi, nego neki pre nas, onda su potrebni neki dodatni razgovori i sve da bismo uopšte mogli da dobijemo na odobrenje taj kredit. Za vašu informaciju, opet da vas ja ipak informišem, da ne bi bilo da možda u petak dođete ili sledeće nedelje pa da kažete kako niste informisani, radovi na prvoj zgradi kreću, koliko sam informisana, u toku narednih sedam dana. Tako da verujem da ćete imati prilike to da vidite svojim očima u Kraljevu.

Zatim, dajete paušalne ocene o tome kakva je naša građevinska operativa. Ja se na to ne bih uopšte osvrtała. Ja sam potpuno sigurna da naša građevinska operativa može i da će uspeti da realizuje ovako važan projekat, jer mislim da je to od značaja ne samo za pripadnike, kao što sam rekla, službi bezbednosti, nego pre svega za našu državu. Hvala.

(Dragan Vesović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Vesoviću.

(Dragan Vesović: Zar je moguće da samo ja nemam prava na repliku od svih poslanika?)

Dobili ste odgovore na pitanja koja ste postavili. Ne razumem zašto tražite repliku.

(Dragan Vesović: Da pojasnim.)

Vi da pojasnite vaša pitanja.

(Dragan Vesović: Ministarka me nije dobro razumela.)

Ministar vas nije dobro razumela. Dobro, kasnije to.

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Igrom slučaja odgovoriću ja na par pitanja. Nekada davno ja sam bio poslanik koji je pokrenuo, i gospodin Ivan iz Kraljeva, pokrenuli smo pitanje urbane regeneracije nakon mnogo godina, nakon tri godine. I ova skupštinska većina, gde je bio SNS i SPS, donela je odluku i zadužili smo se, odnosno još uvek se zadužujemo kod Evropske banke za obnovu i razvoj. Ministarka je odgovorila, radovi će početi u sledećih sedam do deset dana.

Zadovoljstvo mi je da u Kraljevu, a gospodin Vesović je odbornik u Gradskoj skupštini i on je imao čast i zadovoljstvo, ja nisam odbornik, mogao je da pogleda detaljan plan regulacije grada Kraljeva i ja znam da su u pitanju Voćareve livade. Znači, svi mi u Kraljevu znamo da su Voćareve livade. Dragi Vesoviću, mogao si i ti da se upoznaš. Da li imate vi drugih zadataka i obaveza ovih dana?

Svi zakoni koji se nalaze na dnevnom redu su, reći ću, razvojni. Pa upravo je kolega Vesović spomenuo urbanu regeneraciju. Biće mi zadovoljstvo, a i njemu, siguran sam, što ćemo u avgustu imati radove na jednom kraju grada, znači negde tamo u Dositejevoj ulici, gde će se graditi prva zgrada urbane regeneracije i na drugom delu grada u Ribnici, gde će započeti izgradnja ovih 190 stanova za službe bezbednosti.

Da nemamo operative? Pa imamo, imamo operativu. GP „Nikolić“ je uradio jedan fenomenalan projekat i dobar projekat, a to je „Glavčićev most“. To je naše kraljevačko preduzeće radilo. Da li naši privrednici treba da se udruže i da naprave nekakav konzorcijum? Verovatno, ali to opet nije posao nas poslanika da o tome pričamo, to bi trebalo privrednici. Pa vratićemo se i na nešto, evo, gospodina Tončeva nema. Gospodin Tončev je radio jedan veliki projekat na Goču i završio ga uspešno.

Ono drugo na šta bih ja dao osvrt i težište jeste pitanje interoperabilnosti železnice. Vi znate da sam ja sarađivao sa vama i sa kolegom, i bio sam član Skupštine „Železnice“, i moja tema večito je bila Kraljevo i onaj železnički čvor nekadašnji u Kraljevu. Mislim da tu postoji jedna manjkavost i da taj železnički čvor, koji je bio i u onoj staroj Jugoslaviji hiljadu osamsto i neke godine, treba i da ostane. Ne samo zbog Kraljeva, nego upravo zbog projekta koji se i radi prema Lešku. Znači, znamo da je to čvorište Kraljevo, Lešak, Kosovo Polje itd., i imamo deo za koji bih ja zamolio, a nadam se da vi to pratite, s obzirom na to da znate da u Šumaricama pored Kraljeva postoji velika trafostanica koja je urađena i velika su sredstva uložena tu za elektrifikaciju onog dela od Kraljeva do Kragujevca, odnosno ja bih rekao već da je to baš i na samom uglu, a i prema Kruševcu.

Mislim da bi uz sve ove vrhunske projekte koje radimo i na Koridoru 10 i sve trebalo da završimo deo povezivanja Koridora 10, odnosno luke Solun sa lukom Bar, jer od Kraljeva do Požege je sve urađeno, unificirano, samo to malo

parče od nekih 40 kilometara od Stalaća do Kraljeva jeste stvarno u dosta lošem stanju i tu idu dva dnevna voza. Za divno čudo, voz koji ide za Jagodinu, verujte da je svaki dan pun. To je onaj divan voz iz one ruske kompozicije, odnosno ne, to je Štedlerova kompozicija, kao i kompozicija koja ide prema Kragujevcu. Nažalost, tu ima mnogo manje putnika zbog problema koje imamo na toj lokaciji, tamo negde oko Gruže, gde imamo velikih problema sa podvozom, ili već kako se to kaže, odnosno sa onom infrastrukturom.

Neću više ništa hvaliti, mislim da sam dosta toga rekao. Samo nastavite ovako i ovako radite. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Dragan Vesović: Replika.)

Kakva replika?

(Dragan Vesović: Šest puta sam spomenut.)

Nijednom. Kad vi kažete, onda znam da sam ja u pravu.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Vrlo kratko.

Hvala vam, potpuno ste u pravu za Kraljevo, za železnicu. Sledeće godine će se to raditi. Vi ste u pravu, to je mali deo, 40-ak kilometara, u odnosu na sve što radimo. Radi se projekat ove godine, sledeće godine se radi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem se.

Uvažena gospođo Mihajlović sa saradnicima, svoju pažnju ću posvetiti Predlogu zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Čisto javnosti radi, ovim zakonom uređuju se uslovi, kriterijumi, način i postupak za izgradnju stanova za pripadnike Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, MUP-a, BIA i Ministarstva pravde, konkretno Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, kao i za lica, ranije pripadnike snaga bezbednosti koji su pravo na penziju ostvarili u jednom od ovih državnih organa, kao i druga pitanja od značaja za realizaciju navedenog projekta.

Mi iz Poslaničke grupe DJB imamo tri osnovne primedbe na ovaj zakon. Prvo, to su nedovoljno jasno definisani kriterijumi, zatim nedovoljno jasne procedure i nepotrebno zaobilaženje već postojećih zakona i nepotrebna hitnoća. Amandmani koje smo i podneli imaju za cilj da to isprave, ukoliko uopšte dođemo na red da o njima raspravljamo, jer opet imamo situaciju da je podnet ogroman broj amandmana koji u suštini ništa ne menjaju u ovom zakonu već služe isključivo kako bi se potrošilo dragoceno vreme za raspravu.

Spremajući se za ovu sednicu ja sam se konsultovala sa pripadnicima Vojske Republike Srbije i prenela bih njihove stavove i argumente u vezi sa ovim predlogom zakona. Ono što se tiče upravo Vojske i sektora bezbednosti i ono što nije dobro u ovom predlogu zakona jeste opšta namera, odnosno opšti cilj, jer

ako je težnja da se reši stambeno pitanje pripadnika Vojske i snaga bezbednosti trajno, onda ovo nije način, kako oni tvrde.

Prvo, u Vojsci na neodređeno vreme radi oko 20.000 ljudi, u MUP-u radi oko 42.000, u BIA oko tri hiljade, tu su još i penzionisani radnici MUP-a i Vojske Srbije, još oni stari iz JNA, i jasno je da je u pitanju ogroman broj ljudi. Pored toga, svake godine u Vojsku Srbije uđe još 300 novih ljudi, a oni koji odu u penziju opet imaju pravo da konkurišu za stan. Tako isto važi i za MUP. Ovo znači da pravo na jeftin stan u jednom trenutku ima oko 65.000 ljudi, možda je broj i nešto manji, zavisi da li u MUP-u od te 42.000 svi rade na neodređeno vreme.

Ovim predlogom planira se izgradnja 1.700 stanova, i to u fazama, a ovim tempom biće potrebno preko 20 godina da se sve ovo reši. Takođe, ono što ovde vidimo kao opasnost jeste da se prave socijalna naselja, naime, kolektivni smeštaj za ljude jedne profesije, i to nije dobro zbog socijalizacije dece, života ljudi sa istim navikama. Ti ljudi će živeti okruženi jedni drugima, svi isti ispod jednog kalupa, iste socijalne karte. Ono što postoji, što je ovde opasnost, jeste da se stvaraju tzv. geta. Lokacije na kojima će se graditi su van grada, van civilizacije, van urbanih delova. Pripadnici Vojske opravdano strahuju da će se na ovaj način od njih napraviti građani drugog reda, ljudi koji nisu dostojni da žive sa ljudima, drugim ljudima van struke. Primera radi, to je Novi Beograd, tu su živele sve strukture, pa među njima i vojna lica. Vojna lica imaju razumljivu bojazan da će da žive u rubnim delovima grada, što će ih dodatno izolovati.

Ono što ne postoji u zakonu jeste što veterani nisu uključeni u smislu onih koji su se borili kao rezervisti, već samo lica koja su u ratu bila angažovana kao profesionalna lica. Ovde vidimo da su uključeni samo ratni vojni invalidi koji su bili ranjeni kao aktivni, a ono što je trebalo da ovim zakonom bude predviđeno jesu posebni programi za veterane, odnosno da i oni budu na listama koje će se formirati, pa što da ne da imaju i prednost. Oni zaslužuju sve benefite i prednosti u odnosu na aktivne, kao i deca poginulih pripadnika, takođe.

Ono što nije dobro jeste što će se podzakonskim aktom regulisati rang-lista. Biće jako teško definisati ko ima prednost nad kim, da li aktivni pripadnici ili pak penzioneri, jer samo u Beogradu radi oko 7.000 pripadnika Vojske i barem 5.000 iz Ministarstva unutrašnjih poslova. To je ogroman broj stanova i ogroman broj zahteva, tako da pripadnici Vojske Srbije i Ministarstvo unutrašnjih poslova opravdano strahuju da će biti veliki broj malverzacija.

Takođe, pripadnici Vojske smatraju da obaveza da se bude u radnom odnosu 10 godina od dana potpisivanja ugovora nije dobra. To je prisiljavanje na ostanku u sistemu i pripadnici smatraju da je optimalan rok pet godina. Pripadnici Vojske sa kojima sam ja razgovarala smatraju da su oni već 10 godina u sistemu, ukoliko su se školovali četiri godine i radili više od pet. To je već oko deset godina u sistemu i veruju da je dovoljno da se time vrati njihov dug državi.

Zakonom nije definisano da li će i ministar imati pravo da kupi stan, kao lice koje trenutno obavlja tu funkciju. On je, da podsetimo, državni službenik i nije pripadnik sistema odbrane, kao ni njegovi sekretari niti pomoćnici. Danas je, primera radi, u tom ministarstvu, sutra može biti u nekoj drugoj firmi. Koliko on treba da radi nakon toga u sistemu, takođe deset godina ili je u pitanju neki drugi rok?

Završila bih svoje izlaganje rečima koje su mi preneli pripadnici Vojske sa kojima sam pričala da oni nisu građani drugog reda koji treba da žive izolovani, koji treba da se oblače preko administrativne zabrane u pojedinim prodavnicama. Oni naglašavaju da sve što im treba jesu plate dostojne čoveka kako bi sami kupili stanove i oblačili se gde žele, a ne da budu socijalni slučajevi.

Većina pripadnika Vojske ima visoke škole i fakultete, a rade i neretko izdržavaju svoje celokupne porodice sa manje od 500 evra mesečno. Oni, takođe, ne žele da njihova deca poznaju samo decu čiji su roditelji takođe u sistemu. Takva deca će opet imati za uzore ljude iz sistema i onda će i sama odabrati da budu u sistemu kada za to dođe vreme. Država tada dobija mlade ljude koji slede svoje roditelje i uzore iz okruženja, a okruženje je jednolično. To je mnogo opasnije nego nerešeno stambeno pitanje, kako su mi rekli pripadnici Vojske Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Uvažena potpredsednice sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, u Vojsci Republike Srbije imamo danas 14.000 pripadnika Vojske bez rešenog stambenog pitanja, 20.000 pripadnika policije nema rešeno stambeno pitanje u našoj državi i oko 1.500 pripadnika Bezbednosno-informativne agencije. To je rezultat koji smo mi imali i koji nam je ostavio prethodni režim. To su zaista brojke za koje se moramo zapitati.

Tek je predsednik, gospodin Aleksandar Vučić, inicirao jedan dobar projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti. Nažalost, mi to nismo mogli ranije da uradimo kao država. U nasleđe nam je prethodni režim ostavio dugove, veliku količinu javnih dugova, neuređene javne finansije. Morali smo da se pozabavimo merama fiskalne konsolidacije i tek sada su se zaista, kada je država ozdravila, kada je država na zdravim nogama, stvorili uslovi za ulazak u jedan veliki i ambiciozan projekat državne stanogradnje kako bismo rešili stambeno pitanje pripadnicima pre svega Ministarstva unutrašnjih poslova, pripadnicima Vojske Republike Srbije, Bezbednosno-informativne agencije ali i Ministarstva pravde, odnosno Uprave za izvršenje krivičnih sankcija.

U materijalu koji smo dobili od strane potpredsednice Vlade zaista je reč o jednom ambicioznom projektu. Izgradiće se stanovi na šest lokacija. Odabrane su te lokacije i u prvoj fazi će se izgraditi ukupno 1.578 stanova. Investitor je dobro poznat, investitor je Vlada Republike Srbije. Ovim zakonom, ovim leks

specijalisom o kome danas raspravljamo, zaista će se precizirati do tančina jasna prava i obaveze investitora za svaku od pojedinačnih lokacija.

Kao što sam već rekla, dosada je obezbeđeno šest lokacija. Pre svega, pripremljene su lokacije u Vranju i Kraljevu, ali i Nišu, Beogradu, Kragujevcu i Novom Sadu.

U Beogradu je predviđena izgradnja 400 stanova. Moja prethodna koleginica je rekla da mi želimo da pripadnike Vojske strpamo u neki geto. Želim da kažem, kao Beograđanka, da je reč o Gradskoj opštini Palilula. Znači, nije reč ni o kakvom getu u Beogradu, reč je o Gradskoj opštini Palilula i banji Ovča. Izgradiće se 400 stanova.

Nakon konstituisanja Gradske skupštine usvojiće se planski dokumenti koji su u prethodnom periodu nedostajali. Ovaj projekat će unaprediti razvoj čitavog našeg rada, čitave naše prestonice. Ja vas podsećam da je Grad Beograd nakon Drugog svetskog rata pokrenuo stambenu izgradnju na lokacijama koje su bile močvarne za izgradnju stanova za naše policajce i vojnike, a sada su to najekskluzivniji delovi Beograda, poput Novog Beograda, starog Košutnjaka i ostalih delova gde se nalaze lokacije za stanove naših vojnika i policajaca.

Naša ideja, odnosno ideja SNS, jeste da zaista vodimo računa o poboljšanju materijalnog položaja svih naših građana, a pre svega mislim na poboljšanje materijalnog položaja pripadnika snaga bezbednosti, naših vojnika, naših policajaca, naših čuvara zatvora. To su svi oni ljudi koji, podsetiću vas, zaista rade jedan najteži posao. Vode računa o našoj sigurnosti, našoj bezbednosti i o bezbednosti naše dece, o bezbednosti naše imovine. Oni zaista imaju nevelika primanja i ta njihova primanja prate rast i razvoj naše države. To su realna primanja koja kao država možemo da im priuštimo. Oni imaju nerešeno stambeno pitanje, a neki od njih su i zaista pripadnici mlade generacije, koji žele da prošire svoju porodicu, koji žele da grade svoju porodicu. Zaista je za njih veliki zalogaj da reše stambeno pitanje.

Država želi da stimuliše izgradnju jeftinih stanova po povoljnoj ceni koja neće prelaziti 500 evra po metru kvadratnom, plus troškovi poreza na dodatu vrednost i računica je prosta. Računica kaže sledeće – da će za stan od 60 metara kvadratnih po ceni od prosečno 500 evra po kvadratu, uz kredit od 30 godina, mesečna rata iznositi oko 126 evra. Zaista ste dobro vodili računa o svakom detalju u ovom kapitalnom projektu, značajnom projektu koji predstavlja i projekat stanogradnje za službe bezbednosti, odnosno uzornog stana. Juče ste imali prilike da svim narodnim poslanicima pokažete, a ja vas molim i da medijima i svim zainteresovanim građanima zaista okačite da svi mogu da vide kako će izgledati ti novi stanovi za pripadnike snaga bezbednosti. Ti stanovi će biti po najvišim standardima energetske efikasnosti, ti stanovi će se graditi od domaćeg materijala, biće uposlena naša domaća građevinska infrastruktura i zaista je benefit od usvajanja ovog zakona, leks specijalisa, višestruki.

Možemo govoriti da će od usvajanja ovog zakona, njegove implementacije u praksi, korist imati i jedinice lokalne samouprave i država Srbija. Ubiraćemo porez na imovinu. Ja dolazim iz Rakovice i mogu da kažem da imamo potrebu i kod pripadnika Vojske i kod pripadnika naše Policije da se prijave na ovaj konkurs i žele da pod povoljnim uslovima dođu do rešenja krova nad glavom.

Vladina komisija, kojoj je predsedavala premijerka, koju su činili potpredsednik Vlade Nebojša Stefanović i brojni drugi ministri, zaista je uradila odličan posao. To je recept za uspeh kako možemo da realizujemo velike i značajne projekte.

Na samom kraju želim da kažem sledeće: dolazim iz Gradske opštine Rakovica i GO Rakovica je u prethodnom periodu bila poznata po divljoj gradnji. Kako je to kad se gradi bez građevinske dozvole, bez planskih dokumenata, kako je to kad se gradi na svakom ćošku? Vlada Republike Srbije je pojednostavila i procedure, konačno su jasne i transparentne procedure dobijanja elektronskih građevinskih dozvola.

Imala sam prilike da zajedno sa vašom državnom sekretarkom, gospođom Aleksandrom Damjanović, prisustvujem otvaranju „Kapitol parka“ u Gradskoj opštini Rakovica. „Posejdon grupa“ je uložila u moju opštinu, u Gradsku opštinu Rakovica, 30 miliona evra. Više od 450 radnih mesta je otvoreno u Gradskoj opštini Rakovica, što je zaista odličan rezultat. To je isto tako primer kako vi ne ucenjujete investitore koji dolaze u našu zemlju. Mi smo država koja je sada, što se tiče jugoistočne Evrope, prva po direktnim stranim investicijama. Toga ne bi bilo da ne ulažemo u naše puteve, u naše pruge, ali i da ne omogućavamo olakšanu proceduru za dobijanje građevinskih dozvola i ulaganje u našu privredu.

U danu za glasanje, na samom kraju, pozivam sve svoje kolege narodne poslanike, a sigurna sam da će to učiniti moje kolege iz SNS da podrže ova dobra zakonska rešenja. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se.

Ovim bismo završili sa prepodnevnom radom.

Sada određujem pauzu i sa radom nastavljamo u 15 sati i 5 minuta.

(Posle pauze – 15.05)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospođo ministarko sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti razumem kao najviši čin brige države o ljudima, i to o ljudima čiji je zadatak da štite bezbednost svih

nas, ali uz zaštitu bezbednosti oni čuvaju naš ponos i dostojanstvo. Ponos i dostojanstvo jesu ono mesto gde bih želeo da nastavim sve ono što su moje kolege narodni poslanici iz ove poslaničke grupe dosada rekli o ovom predlogu zakona.

Oni koji ceo svoj život posvećuju čuvanju naroda i države, pored hrabrosti i patriotizma, moraju da imaju i uslove, pristojne uslove, socijalne i materijalne sigurnosti i to je veoma važno koliko za njih lično, toliko i za celu državu.

Podstaknut ovim pitanjem, jednom svom prijatelju koji je ceo svoj radni vek proveo u strukturama bezbednosti, postavio sam pitanje – šta je prioritet, šta je to najvažnija stvar, šta je osnovni zadatak službe bezbednosti? Da li je to zaštita države i naroda ili zaštita predsednika države i vlasti, računajući na to da je po ustavnom ovlašćenju predsednik države taj koji predstavlja državu i državnu politiku? Dobio sam vrlo kratak, ali vrlo razložen odgovor – zavisi ko je na čelu službe bezbednosti. Ako je na čelu službi bezbednosti Karla del Ponte ili Madlen Olbrajt, onda će sigurno biti zaštićen onaj predsednik koji takvu politiku sprovodi, koji takvu državu predstavlja.

Naravno, odmah sam se i setio i razmišljao o tome da li su svi predsednici države svesni šta čine za državu i narod. Setio sam se i čuvene rečenice bivšeg predsednika Srbije, Borisa Tadića, koja kaže – spreman sam da preuzmem na sebe više odgovornosti nego što mi Ustav dopušta. Zamislite tu vrstu žrtve gospodina Tadića, tu žrtvu jednog atlasa koji drži nebo da ne padne na Srbiju.

Rezultate ovakve politike i ovakvog razmišljanja vrlo brzo smo saznali i to nije trajalo ni mesec dana, kada je sklonjena misija UN i pre ruskog veta dovedena misija Euleksa.

Nije trebalo biti član bilo kakve bezbednosne strukture, jer je EULEKS unapred i pre tog potpisa jasno rekao da su osnovne namere uspostavljanje kosovske države. Sve je ovo učinjeno bez Skupštine, bez referenduma, bez ustavnih ovlašćenja. Otvoreno je učinjen čin izdaje zemlje. Tada nismo imali bezbednosne strukture koje bi ovako nešto sprečile. Nismo imali ili smo imali bezbednosne strukture koje su štatile političke karikature dostojne najvećeg prezrenja. Prezirali su ih čak i oni koji su im izdavali naloge i koji su im bukvalno politički komandovali, jer niko ne poštuje kolportere naloga kojima možete naravno naređivati kako god želite.

Danas slušamo razne diskusije, slušamo besmislene predloge dnevnog reda, poslanička pitanja koja uvek govore o tome kako je SNS došla na vlast, govore o tome koliko će se na vlasti zadržati i kako će ubrzo otići u političku istoriju. Spominju se rezultati, uslovi izbora, dominacija u medijima itd. To smo u opštoj diskusiji svedoci skoro svakodnevno. Ne mogu da poverujem da su predstavnici opozicije, posebno bivšeg režima, toliko slepi kod očiju. Nije 2012. godine SNS pobedila na izborima zato što je nešto nudila ili zato što je nešto obećavala. Ne pobeđuje ni danas ubedljivo zato što ima snažnu političku propagandu i zato što u nešto ubeđuje narod. Osećanje poniženja je pobedilo u

narodu. Onaj ko ima malo obraza, kada oseti tu količinu poniženja kojoj smo mi bili izloženi, osećaj stida... Onog trenutka kada je narod počeo da se stidi vlasti koju je imao, tada je tražio druga politička rešenja.

Zato danas svi koji vraćaju dostojanstvo naroda, vraćaju osećaj ponosa. Predsednik koji uspravno stoji u Briselu, Vašingtonu, Parizu, Londonu, posebno u Berlinu, Tokiju i Moskvi, što neke jako boli, Vlada koja donosi teške mere, ali mere nade i budućnosti, politika koja misli o ljudima kao što ovi zakoni danas misle o ljudima, može da smeni samo neko ko dođe bolji, pametniji, obrazovaniji, spremniji, a to nisu ovi koji danas predstavljaju opoziciju Srbije. Da imaju malo hrabrosti, oni bi bar jednu star uradili što čini opozicija svuda u svetu, u svim svetskim parlamentima, tražili bi vanredne izbore. Ovo je jedina opozicija koja beži od izbora. To je prosto neverovatno. Toliko o hrabrosti.

A da imaju malo osećanja stida, nijedne sekunde ne bi sedeli u ovoj sali. Od 0,5 do maksimalno 2% bilo bi dovoljno da sami sebi kažu da im ovde nije mesto. Kako će oni to da promene Srbiju? Šta će to bolje Srbiji da donesu? Kako će da donesu bolje Srbiji oni za koje ne glasa šira familija, levi i desni komšija? Koliko se nakupilo za 12 godina? I tu bi imali 4% bar ti da glasaju. Naravno, i to je izostalo. Osećanje stida i osećanje obraza, kada se ono bude vratilo kod političkih aktera koji misle da nešto vrede, možda će nešto i uraditi.

Govore o medijskom prostoru koji, naravno, po njima SNS-u donosi velike izborne rezultate, a oni, naravno, nemaju toliko prostora i ne mogu da predstave svoju politiku. Upravo je to problem. Problem je što oni koji glasaju, jako dobro poznaju ove druge i džabe su pokušaji stare DS, nove DS, neke Socijaldemokratske stranke. Među novima su svi stari, a sa starima nikog novog. To je sudbina, gorka sudbina njihovog političkog kraha.

Zbog toga svaka čast što brinete o ljudima. To je politika SNS, to je politika ove Vlade, to je politika ovog predsednika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, uvažene kolege, ideja i inicijativa predsednika Aleksandra Vučića o rešavanju stambenih problema za pripadnike snaga bezbednosti danas ima sve elemente za njenu realizaciju. Prvi i najvažniji je stanje u budžetu. U prvom kvartalu ove godine imamo najviši zabeleženi kvartalni rast BDP-a u poslednjih deset godina. Iznosi 4,5%. To nam je dalo temelj da uđemo u ovakav jedan projekat.

Imamo šest gradova koji su već u proceduri zahvaljujući efikasnijim merama Vlade i vašeg ministarstva i realno su urbanistički i lokacijski planovi u Nišu, Vranju, Kragujevcu, Kraljevu, Beogradu, Novom Sadu. Realnost je i predlog zakona koji sve to definiše.

Na neki način država ovim zakonom i tržišno deluje. Zašto? Postoje pripadnici Vojske koji i u tom delu namenske industrije značajno podižu našu ekonomiju. Vojska kada čuva zemlju, bezbednost je veoma važna za investicije u toj zemlji, namenska industrija beleži izuzetan rast i mi te ljude koji se školuju, a velika je vrednost ulaganja u školovanje tih ljudi, na neki način obavezujemo da ostanu tu, rade i doprinose novom rastu naše države i naše budućnosti.

Realnost je i završena, na primer, deonica Ljig–Preljina 40,4 kilometara, realnost je 66 mostova i četiri velika tunela na toj deonici. Realnost je potpisani komercijalni ugovor za deonicu Preljina–Požega. I vrlo je zanimljiv način na koji neko želi da obesmisli sve te velike projekte. Pa, recimo, tamo odakle ja dolazim, Zlatiborski okrug, relaciju tj. deonicu i najavu gradnje Preljina–Požega obesmišljavaju time – a gde će ona ići dalje? Srećom mnogo više ima onih koji čak kažu – neka dođe do Požege, ne mora nigde dalje. Srećom, takvih je mnogo više od onih koji žele da obesmisle tu deonicu.

Imamo početak rekonstrukcije pruge Beograd–Bar i mi u Priboju, u Prijepolju, raškopolimskoj oblasti izuzetno se radujemo tome, a realnost je završena rekonstruisana deonica 77,6 km Resnik–Valjevo, od 287 km pruge Beograd–Bar, onih bez teritorije Crne Gore.

I opet, način na koji neko želi sve to da obesmisli negde podseća čak na one argumente koje je neko iznosio 1881. godine, kada se gradila prva železnica, pa kažu – ne valja to, to je crna zmija koju je poslao neko iz Evrope da pokrade Srbiju. I bilo je tu još katastrofalnih argumenata. Iz današnje perspektive vidite kako to zvuči, ali je tužno da danas neki protivargumenti rekonstrukciji pruge Beograd–Bar, prvoj posle 40 godina, nisu ništa odmakli od takvih kritika.

Kada ponestane argumenata, onda idu direktno na porodicu Aleksandra Vučića, onda idu lično. Kada nestane argumenata, idu lično i vređaju i vas. Kada nestane argumenata o tome kako je u gradu Beogradu loše, a svi ekonomski pokazatelji pokazuju koliko je bolje, onda smisle neki samo njima smešan vic na račun prezimena Siniše Malog. Dakle, njima je ostalo samo to i samo se time bave.

Juče je jedna poslanica rekla da mi paštetama kupujemo glasove. To je njeno mišljenje o našem narodu. Juče se jedan poslanik, tačnije poslanik Borisa Tadića, izgalamio onako poprilično u Skupštini, samo je zaboravio da iznese stav svog predsednika. Boris Tadić je u jednom trenutku rekao – šta će nam Vojska? Ja sam očekivao da će on da kaže – iz ovog predloga izuzmite vojna lica, i to bi po njima verovatno koštalo jeftinije. A jedan se bavio analizom kvaliteta puteva, pa je obilazio valjda auto-put. Dakle, on igra ulogu nadzora svega što je izgradila država, i mene je iskreno strah, kada se sagrađe ovi stanovi, da će upadati ljudima u stanove da traži da li je negde bilo nekog prokišnjanja, pa da se to iznese ovde u Skupštini.

Dakle, imamo politiku napretka s jedne strane, politiku obesmišljavanja svega što valja sa druge strane, ali imamo i narod koji takve obesmisli na izborima. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, osvrnuću se na Predlog zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti, odnosno reformu katastra. Ova reforma katastra se odnosi na upis prava svojine.

Reče juče jedan kolega iz opozicije kako mi ne znamo koji su to problemi građana, a to je u stvari kolega koji iz svog automobila sa zatamnjenim staklima ne vidi ni kakvo je napolju vreme.

Mi iz SNS smo konstantno u kontaktu sa građanima, što preko delegiranih zastupnika u svim institucijama, što direktno. Komunikacija između nas i građana je osnov za veliki broj problema koji su otklonjeni i na kojima će se i ubuduće raditi. Odatle i inicijativa ovog ministarstva da u proceduru uputi predlog zakona koji građanima štedi i vreme i novac.

Trenutno svako ko kupuje nepokretnost, mora da overi ugovor kod javnog beležnika, sačini javnobeležnički zapis. Da bi to uradio, kupac mora prvo da pribavi izvod iz katastra i odnese javnom beležniku. Nakon overe kod javnog beležnika kupac taj ugovor nosi RGZ-u radi upisa, a nakon toga u Poresku upravu Republike Srbije radi utvrđivanja poreza na prenos apsolutnih prava, a potom prijavljuje i porez na imovinu lokalnoj poreskoj administraciji.

Dakle, mora da obiđe minimum pet šaltera – RGZ, javnog beležnika, ponovo RGZ, Poresku upravu Republike Srbije, lokalnu poresku upravu. Reformom se postiže da javni beležnik umesto kupca nepokretnosti vrši uvid u katastar nepokretnosti, potom overava ugovor o kupoprodaji, a onda taj ugovor digitalizuje, overava elektronskim potpisom i šalje katastru elektronskim putem po službenoj dužnosti. Tako se izvršava upis. Potom katastar, kada primi ugovor od javnog beležnika, isti prosleđuje po službenoj dužnosti poreskoj upravi i lokalnoj poreskoj administraciji. Dakle time, od pet šetanja po šalterima, građanima šetanje svodimo na jedan šalter javnog beležnika.

Takođe, predlog je i da pri slanju ugovora javni beležnik pošalje i objedinjenu poresku prijavu katastru na osnovu koje katastar može da radi masovnu procenu vrednosti nepokretnosti. Ovim bi se jedan posao poreske uprave pojednostavio i automatizovao kroz katastar.

Što se tiče železničkih stanica, Ministarstvo infrastrukture će ove godine rekonstruisati objekat železničke stanice u Boru. Objekat železničke stanice će biti uređen i modernizovan po evropskim standardima i to veoma raduje građane Bora. Osim toga, naredne godine će Ministarstvo rekonstruisati i prugu.

Kada govorimo o građanima u Boru, svakako mi je dužnost da naglasim da im je jako važno asfaltiranje jedne deonice puta Selište – Bor, nekih 14 kilometara. Znam da je i to planirano, a nadamo se da će se uspeti sa realizacijom tog asfaltiranja ove godine. Zahvaljujem na pažnji i želim sve najbolje u daljem radu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Branka Stamenković. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana ministarko sa saradnicima, pred nama su danas, između ostalog, i zakoni koji regulišu četiri vrste saobraćaja – drumski, železnički, vodni i vazdušni saobraćaj. Značaj ovih zakona koje treba da usvojimo, nadam se sledeće nedelje, pre svega se ogleda u tome što je jedan od tri prioriteta Vlade postavljenih u ovoj godini ekonomski razvoj, a ekonomskog razvoja nema ukoliko nema dobro razvijene transportne infrastrukture koja će povezivati Srbiju i sa susedima, koja će povezivati i različite delove Srbije, sever sa jugom, istok sa zapadom i slično.

Mnogo je urađeno od 2012. godine na izgradnji puteva u Srbiji, da ne nabrajam pošto su to već moje prethodne kolege u nekoliko navrata radile, ali me raduje revitalizacija železničkih pruga u Srbiji, naročito već započeta izgradnja brze pruge Beograd – Budimpešta, koja će nas približiti razvijenim zemljama, a zna se da je u razvijenim zemljama železnički prevoz i brži i jeftiniji, ali i bezbedniji od vožnje automobilom po putevima.

Što se tiče Kikinde iz koje ja dolazim, kod nas je prva pruga puštena u saobraćaj još davne 1857. godine i bila je trinaesta izgrađena pruga velikog koloseka u Evropi. Bila je deo pruge Beč–Budimpešta–Bazijaš, a Kikinda je imala direktnu železničku vezu i sa Parizom, Londonom i Briselom. Tada su kroz Kikindu prolazili bitni i veliki vozovi, kao što je „Ostende“, „Orijent ekspres“ i drugi. Kako su devedesetih devastirane velike fabrike koje su u Kikindi postojale i nakon toga lošim privatizacijama, u istom tom postupku su propadale i pruge u Kikindi, tako da danas, nažalost, imamo samo tri linije, koje su više simbolične, a to su – prema Subotici, prema Pančevu i Temišvaru.

Veoma me raduje što je ministarka u jučerašnjem izlaganju spomenula da postoji projekat revitalizacije pruge Kikinda–Subotica–Kikinda, što će nama, nadam se, u najskorijem periodu mnogo značiti, ne samo zbog toga što imamo putnike koji će ići na toj relaciji, kao i to što će se povezati Banat i Bačka, nego i zbog toga što dosta naših velikih privrednika upravo koristi taj železnički transport.

Ukoliko uzmemo samo primer „Zopasa“, koji je italijanska firma koja je svoj pogon preselila u Kikindu, oni imaju oko 500 vagona koji na godišnjem nivou prelaze tu prugu. Ta rekonstrukcija pruge će nam pomoći i zbog toga što

„Metanol“ koristi tu železničku prugu. Zbog lošeg stanja vagoni ka Subotici idu sa 60% popunjenosti, a iza „Metanola“ je stala celokupna Vlada i tadašnji premijer, današnji predsednik Aleksandar Vučić.

Ministarka Mihajlović i ministarstvo na kojem ona stoji je pomoglo Kikindi da reši višedecenijski problem rekonstrukcije puta Kikinda–Bašaid, koji je decenijama unazad bio zapušten, a u periodu od 2015. do 2017. godine je potpuno završen. Završavan je fazno, a koliko ja imam informacije, upravo ličnim zalaganjem ministarke Mihajlović ova deonica je završena po planu i u planiranom roku. Zbog toga se njoj kao prijatelju Kikinde, koji nam je u nekoliko navrata pomogao, obraćam i radi sledećih problema.

Naime, 2014. godine otvoren je granični prelaz Nakovo–Lunga, koji je uveliko opravdao svoje postojanje i zbog broja prelaza i zbog brže veze Srba iz Rumunije sa maticom u Kikindi i okolini, a i zbog povećanog broja Rumuna koji dolaze u Kikindu. Samim tim je i promet u prodavnicama u Kikindi koje su bliže granici povećan.

Međutim, taj prelaz i dan-danas, bez obzira na to što je otvoren 2014. godine, radi od 7–19 časova i predviđen je samo za vozila do 3,5 tone. Aleksandar Vučić je prilikom boravka u Temišvaru novembra 2016. godine dogovorio sa svojim rumunskim kolegom da taj prelaz radi 24 sata. Međutim, zbog promene vlasti u Rumuniji do realizacije tog sporazuma i dan-danas nije došlo. Grad Kikinda sa velikim privrednicima, pre svega sa „Metanolom“ i „Zopasom“, uputio je zahtev svim relevantnim organima u Srbiji ali i Rumuniji da se rad graničnog prelaza proširi na 24 sata i da se prekategoriše i za teretni i za autobuski saobraćaj.

Šta bismo mi time dobili? Izvoznici iz Kikinde bi imali brži i jeftiniji transport robe na tržište EU. Do Temišvara bi put bio kraći 20 kilometara, do Arada 65 kilometara, do Omakova 40 kilometara, i to samo u jednom pravcu. Ako uzmemo za primer „Zopas“, kod koga oko 530 kamiona prelazi granicu kod Srpske Crnje, koja je nešto dalje od Nakova–Lunge, ušteda po jednom kamionu bi bila 40 kilometara samo u vremenu, što znači da je to godišnje 20.000 kilometara. Kada se pretvori u novac, nije beznačajan iznos.

Takođe, proširenje radnog vremena i prekategorišanje ovog puta bi dovela do toga da protok radne snage bude mnogo bolji, što odgovara i srpskim i rumunskim poslodavcima, jer je zapadna Rumunija uveliko poznata po tome da im fali radne snage. To bi omogućilo da i drugi investitori iz zapadne Rumunije dođu u Kikindu i tako rešimo trajni problem nezaposlenosti i u Kikindi i u Severnobanatskom okrugu.

Ono što je dalje potrebno da svi na lokalnom, republičkom i na pokrajinskom nivou uradimo jeste da obezbedimo novac, znači, oko pola miliona evra, za izvođenje radova na graničnom prelazu, da se taj prelaz osposobi za promet teretnih vozila, ali i da se opet nagovore nadležni organi u Rumuniji da

dozvole da prelaz radi 24 časa, odnosno samo da se ispoštuje ono što je do sada dogovoreno.

Još jednom apelujem za pomoć Gradu Kikindi, jer će smanjenje transportnih troškova velikih privrednika doprineti povećanju spoljnotrgovinskog prometa robom, a to će svakako biti od koristi za ekonomski razvoj i grada i Severnobanatskog okruga i celokupne Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Jasmina Obradović.

Izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujem.

Cenjeni predstavnici Vlade Republike Srbije, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani, na današnjoj sednici se pred nama nalazi paket od 13 predloga zakona i sedam potvrđivanja međunarodnih sporazuma, uglavnom iz domena Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Predlog zakona koji je posebno pobudio pažnju javnosti, a na koji ću ja u ovih nekoliko minuta svog obraćanja skrenuti vašu pažnju jeste Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Dakle, i ovim zakonom potvrđuju se i realizuju programski ciljevi koje je zacrtala SNS, predvođena predsednikom Republike Srbije Aleksandrom Vučićem, programski ciljevi sveukupnog napretka i razvoja Republike Srbije i boljeg života svakog njenog građanina.

Ovim predlogom zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti omogućavamo pripadnicima naših bezbednosnih snaga da po povoljnim uslovima reše jedan od osnovnih životnih problema, a to je rešavanje stambenog pitanja. U proteklom periodu su rezultati rada snaga bezbednosti sasvim evidentni i država Srbija je dužna da našim policajcima, vojnicima omogući pristojan život, te je rešavanje stambenog pitanja svakako u ovoj priči za njih ključno.

Kao što je navedeno, u prvoj fazi ovog velikog nacionalnog projekta planira se državna investicija od oko 64 miliona evra u jeftinu stanogradnju za 1.578. stanova, i to 400 u Beogradu, 400 u Novom Sadu, 188 u Nišu, 190 u Vranju, 200 u Kragujevcu i 200 u Kraljevu. Ovo je tek prva faza, a znam iz iskustva da se na ovome nećemo zaustaviti i da ćemo obnoviti stambeni fond Republike Srbije, a pripadnicima naših snaga bezbednosti omogućiti pristojan život.

Ovo je dosada najozbiljniji državni projekat stanogradnje. Oni pre nas su ostali zapamćeni po obećanjima, ali i po aferama, po satelitima, pašnjacima, vinogradima i slično. Oni pre nas su topili tenkove u Smederevu, a mi danas stvaramo uslove da se grade stanovi za pripadnike snaga bezbednosti. Naravno, nastavićemo snažno napred, nastavićemo da izgrađujemo Republiku Srbiju.

Srpska napredna stranka i Aleksandar Vučić znaju šta žele i to će i ostvariti, a to je bolja i naprednija Srbija. Zato ću u danu za glasanje glasati za ovaj predlog zakona jer će ovaj projekat omogućiti bolji život pripadnika snaga bezbednosti, a time svakako i građana Republike Srbije. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, po Poslovniku.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Mislim da ste prekršili član 107, a to je dostojanstvo Narodne skupštine. Svako ko se iole razume u vojsku zna da se tenkovi prave od legiranog čelika, a da se u „Sartidu“ tope ugljeni čelici, pa je prosto nemoguće da se tenkovi tope u „Sartidu“, kao što je prethodna govornica izgovorila. Vi ste bili dužni, zbog građana, zbog obmane, da upozorite prethodnu govornicu.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram da nije došlo do povrede Poslovnika, jer je evidentno da je, dok je ministar bio gospodin Šutanovac, iz Vojske Srbije nestalo 500 tenkova. Gde su pretopljeni, to uopšte nije bitno.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Bogdanović. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite, kolega.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, pred nama su danas tri nova, savremena, sistemska zakona koji uređuju oblast železnice – zakon o železnici, zakon o bezbednosti u železničkom saobraćaju i zakon o interoperabilnosti železničkog sistema usklađen sa propisima EU, ali i prilagođen našim uslovima.

Za svaku pohvalu je što predlagač pri usklađivanju nije striktno kopirao evropske odredbe, već se kroz svaki član može videti da je i te kako vođeno računa kako da se unapredi železnički saobraćaj, zatim učini efikasnijim, bezbednijim i da se postigne konkurentno tržište prevoznih usluga u Republici Srbiji.

Za svaku pohvalu su aktivnosti koje su Vlada Republike Srbije i nadležno ministarstvo sprovele u prethodnom periodu u sklopu sveobuhvatne reforme železnice. Stvari u ovom resoru postavljene su upravo onako kako je neophodno da bi krajnji cilj bio postignut, a to je efikasan i bezbedniji železnički saobraćaj. Obezbeđena su sredstva i završena rekonstrukcija i izgradnja preko 200 kilometara železničke mreže. U ovoj godini u toku su što radovi, što pripreme aktivnosti započinjanja još oko 230 kilometara pruga a sredstva koja su uložena i koja se ulažu mere se milijardama.

Zato želim da kažem da se nije pošto-poto, bez reda, zarad političkih poena i ostalog što opozicija nama predstavlja, vodilo računa, već je sačinjen jasan plan koji Ministarstvo sprovodi i koji sledi i ide napred. Rezultati ovoga su vidljivi i niko ne može opovrgnuti zvanične podatke koji pokazuju da robe i

putnika na našim železničkim prugama ima sve više i da naša železnica zauzima sve jaču poziciju na evropskim železničkim koridorima.

Malo je poznata činjenica u široj javnosti da je Republika Srbija kao jedina nečlanica EU postala ravnopravan deo novoformiranog Alpsko-zapadnobalkanskog koridora. Za ovo su veoma stroga pravila i uslovi koje mreža mora da ispuni kako bi postala ravnopravan deo novih evropskih koridora a Republici Srbiji je, kao jedinoj od zemalja koja nije članica EU, to i uspelo.

Predlogom zakona o železnici izvršena je i dalja harmonizacija sa EU i sa propisima relevantnim za ovu oblast, a za postizanje ključnog cilja – otvaranje i harmonizacija tržišta železničkih usluga.

Ono što bih takođe napomenuo i istakao, posebno je s pažnjom propisano krivično delo oštećenje infrastrukture u cilju suzbijanja dela oštećivanja, uništavanja, uklanjanja i oduzimanja delova železničke infrastrukture bez obzira na količinu i vrednost. Šta bi ovo konkretno značilo? To znači da smo u praksi imali veoma često situaciju koja je tretirana kao sitna krađa, npr. krađa jednog kilograma bakarne žice, putnih prelaza, kontaktne mreže koje ostaju van funkcije, a izvršilac posle minimalne kazne ponavlja to isto delo. To nije sitna krađa, to je delo koje može izazvati ogromne posledice po bezbednost putnika i robe.

Kada govorimo o zakonu o bezbednosti železničkog saobraćaja, osnovni cilj donošenja ovog zakona je unapređenje nivoa bezbednosti železničkog saobraćaja u Republici Srbiji. U oblasti ove bezbednosti posebno je bilo neophodno uvođenje novih odredaba usklađenih sa evropskim zakonodavstvom. Novine su u posebnim delovima koji se odnose na odgovornost poslodavca uspostavljanjem sistema nadzora nad mašinovođama, zatim postupci za nadzor sertifikaciju mašinovođa koji upravljaju vozilima u okviru železničkog sistema, uslovima rada mobilnih radnika u prekograničnom saobraćaju, kao i delu jasnog definisanje uslova ko može da izvodi obuku mašinovođa i kriterijuma za priznavanje centara stručnog osposobljavanja uključenih u obuku mašinovođa i kriterijumi za organizaciju ispita itd.

Pored ovoga ovim zakonom data su dodatna ovlašćenja Direkciji za železnice kao nacionalno telo za donošenje propisa od značaja za bezbednost železnice kao i izdavanje i nadzor odgovarajućih sertifikata. Dakle, sve novine uvedene su sa jednim jasnim ciljem, unapređenje bezbednosti u železnički saobraćaj i odnosi se na sve učesnike u njemu. Interoperabilnost koja dobija posebno mesto, pre svega sposobnost železničkog sistema da omogući bezbedno i nesmetano kretanje vozova koji stvaraju zahteve na nivou performansi, odnosno omogućava da vozovi se nesmetano kreću po celoj Evropi, bez zadržavanja na granicama zbog zamene lokomotiva i voznog osoblja.

Mogli bismo još dosta o ovome, ali zbog vremena, rekao bih samo na kraju, predlagač je sačinio tri potpuno nova zakona koji će na sistemski način

doprineti bezbednijem i efektivnijem odvijanju i razvoju železničkog saobraćaja.
Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege, u današnjem izlaganju govoriću o Predlogu zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike službe bezbednosti i Predlogu zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova.

Pokušaću da ne ponavljam sve ono što su kolege prethodno već iznele. Pred nama su dobra i kvalitetna zakonska rešenja i u danu za glasanje ću ih podržati, a pozivam i sve poslanike da to učine.

Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti je zakon koji je odavno trebalo doneti. Zakonom se stvaraju mogućnosti da se ovi stanovi izgrade pod povoljnijim uslovima i ovo je dobar primer gde se ostvaruje saradnja između Ministarstva i lokalnih samouprava.

Kako sam shvatio opoziciju, oni imaju samo jednu zamerku, a to je da im ne odgovaraju lokacije. Nažalost, lokacije u centru grada su oni odavno već zauzeli, predstavljajući ih kao pašnjake.

Kada govorimo o zakonu o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova, ja imam samo pohvale. Dosta nam je šetnje od šaltera do šaltera gde gubimo dragoceno vreme. Ovim zakonom stvaraju se osnovni preduslovi za uvođenje elektronske uprave u katastar nepokretnosti. Pojednostavljena je procedura za postupak upisa u katastar nepokretnosti. Samim odlaskom kod javnog beležnika i potpisivanjem ugovora stranka je završila sa obilaskom šaltera. Dužnost javnog beležnika je da izvrši upis nekretnine u katastar nepokretnosti i da obavesti Poresku upravu koja će dalje doneti rešenje o porezu na prenos apsolutnih prava, kao i lokalnu poresku upravu koja će utvrditi odgovarajuće poreze.

Zbog racionalnog korišćenja vremena neću govoriti o ostalim zakonima koji su danas na dnevnom redu, ali moram napomenuti da su to dobri zakoni i izmene i dopune zakona kojima se usklađuje naše zakonodavstvo sa evropskim. Da Ministarstvo građevine dobro radi, kao i cela Vlada, ne moramo govoriti mi ovde u Skupštini, dovoljno je da odemo sa jednog na drugi kraj naše lepe zemlje i videćemo da su svuda gradilišta. Ponosan sam kada pogledam Koridor 10. Imao sam prilike sa Odborom za prostorno planiranje da obiđem celo gradilište u toku prošle godine. Ono što sam video tamo je velepna građevina gde se radovi polako privode kraju. Samo zli jezici mogu pričati negativno o onome što je do sada urađeno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ivan Kostić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Dragan Savkić.

Izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, pred nama je na dnevnom redu predlog seta zakona i sporazuma o kojima vodimo raspravu, a ja ću govoriti o Predlogu zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova.

Slobodno možemo reći da je reforma katastra nastavak reforme decenije, pored uvođenja e-dozvole i e-uprave, a sve u cilju da se omogući građanima, privredi, domaćim i stranim investitorima brz upis prava na nepokretnostima. To je sigurnost za domaće i strane investitore da ulažu u proizvodne kapacitete za otvaranje novih radnih mesta i zapošljavanje mladih, školovanih radnika. To je i politika Vlade Republike Srbije i našeg predsednika Aleksandra Vučića i SNS, što su na nedavno održanim lokalnim izborima u Beogradu i još nekoliko gradova u Srbiji pokazali građani dajući veliku podršku i poverenje SNS-u i predsedniku Aleksandru Vučiću.

Donošenjem ovog zakona omogućiće se da se poveća efikasnost i ažurnost katastra nepokretnosti uvođenjem novih informacionih tehnologija, propisivanjem obaveze za sudove, javne beležnike, javne izvršitelje, organe javne uprave i druge organe i organizacije koji u okviru svojih zakonom utvrđenih nadležnosti donose odluke, odnosno sastavljaju ili potvrđuju isprave koje predstavljaju pravni osnov za upis u katastar i iste dostavljaju službi za katastar nepokretnosti radi sprovođenja promena u katastru.

Pojednostaviće se i ubrzati procedura upisa u katastar nepokretnosti propisivanjem kraćih rokova za postupanje službe u postupku upisa, propisivanje pravila da služba ne proverava zakonitost javnobeležničke isprave na osnovu koje se vrši upis u katastar. Na taj način će se ubrzati procedura upisa, odnosno skraćiće se vreme potrebno za upis. Povećaće se ažurnost katastra nepokretnosti, što će imati pozitivan efekat na poboljšanje pozicije Republike Srbije na rang-listi Svetske banke o uslovima poslovanja „Duing biznis“.

Predlogom ovog zakona predviđeno je da građani i privreda neće morati da obilaze nekoliko šaltera. Dosta je bilo obilaženja institucija da bi građani i privreda upisali imovinu u katastru nepokretnosti. Uбудuće će se sve to raditi na jednom mestu, kod notara. Sastavljanjem i potvrđivanjem, overavanjem javnobeležničke isprave, notar će u ime građana podneti katastru putem e-šaltera potrebnu dokumentaciju za upis u roku od 24 sata, a služba će u roku od pet dana doneti rešenje o upisu u katastar nepokretnosti.

Novina u ovom zakonu – uvodi se i predbeležba objekta i posebnih delova objekata u izgradnji, koji se ne upisuju u list nepokretnosti već u poseban list – predbeležba objekta, odnosno posebnih delova objekta u izgradnji. Takođe, Predlogom ovog zakona propisano je da javni beležnici, preduzetnici i pravna

lica upisana u registar geodetskih organizacija mogu izdavati list nepokretnosti, list bodova, list predbeležbe objekta, odnosno posebnih delova objekta u izgradnji, koji imaju istu važnost kao da ih je izdao Republički geodetski zavod.

Republički geodetski zavod kao državni organ radi na obavljanju stručnih, geodetskih, katastarskih poslova, na geodetskom merenju, prikupljanju i upisu podataka u katastar nepokretnosti i katastar vodova, koji su od opšteg interesa za Republiku Srbiju, kao i niz utvrđenih novih nadležnosti koje su mu poverene od 2002. godine pa do danas. Sve poverene poslove Republički geodetski zavod, zajedno sa svojim unutrašnjim organizacionim jedinicama, službama za katastar nepokretnosti, uspešno je obavio, što će i u narednom periodu činiti mnogo brže i efikasnije.

U toku je konkurs za prijem 567 geodetskih i pravnih stručnjaka koji će kadrovski ojačati službe da bi se uspešno izvršavali svi poslovi iz nadležnosti Republičkog geodetskog zavoda, a sve u interesu građana i privrede. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima iz Ministarstva, mi juče i danas raspravljamo o 20 veoma važnih zakona, što za mene, a verujem da i građani Srbije uočavaju da je Ministarstvo kojim vi rukovodite sa vašim timom pokazalo veliki rad na terenu i da su vaši saradnici i institucije koje su pod ingerencijom Ministarstva za saobraćaj uočile potrebu za izmenama i dopunama zakona u oblasti saobraćaja, da su ovi zakoni na dnevnom redu našeg zasedanja zato što je potrebno usklađivanje sa Evropskom unijom, sa Konvencijom UN, a posebno bih istakla značaj zakona koji će uticati na smanjenje sive ekonomije. Jer vratiti sto miliona evra u legalne tokove donošenjem jednog zakona svakako je nešto što je veoma važno za našu dalju privrednu aktivnost i povećanje bruto društvenog proizvoda.

Naravno da je u ovom setu zakona najvažniji zakon za izgradnju stanova za pripadnike bezbednosti i netačno je i zlonamerno, čak, rekla bih i politički nekorektno, istaći da u zakonu za izgradnju stanova nisu definisani kriterijumi po kojima bi se i ti stanovi gradili i na osnovu kojih bi se posle vojnici i pripadnici službe bezbednosti javili za njihovu kupovinu. Apsolutno, ko je pročitao zakon, može da vidi da su svi kriterijumi veoma jasno definisani. Ali to je ono, kada nemate ništa drugo da kažete i kada nemate nikakvu jasnu i tačnu primedbu, onda dozvoljavate sebi da iznosite neistine.

Želela bih da kažem po nekoliko glavnih stavki za svaki od ovih zakona. Predlog zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti određuje sve uslove za buduće kupce stanova i za pripadnike službe bezbednosti sa cenom od 500 evra po kvadratu i sa činjenicom da je za gradnju prvih 1.578 stanova u Beogradu, Nišu, Novom Sadu, Kraljevu, Vranju i Kragujevcu izdvojeno 64.355.000 evra.

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima značajan je sa stanovišta što se povećava brzina sa 120 na 130 km na čas, što je u celoj Evropi i u regionu praksa i što se uvode nove i strože kazne za prekršioce ovog zakona, kao što je obaveza novčane kazne za nasilničku vožnju.

Predlog zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova je značajan zbog toga što je novina da građani i privreda neće morati da obilaze nekoliko šaltera i institucija da bi upisali imovinu u katastar, već će se sve to raditi na jednom mestu, kod notara. Notari će imati izvode iz katastra nepokretnosti, oni će zaključivati ugovore, umesto građana će prosledivati katastru imovinu na upis, kao i opštinskoj administraciji i Poreskoj upravi.

Predlogom zakona o putevima uređuje se svojina nad javnim putevima i njihova evidencija u javnim knjigama, što je važno za nesmetano izvođenje radova na održavanju i rehabilitaciji. Biće precizirano i ko je tačno nadležan za održavanje kojih puteva u Srbiji, Vojvodini i, naravno, nekategorisanih puteva. Doprineće i većoj bezbednosti u saobraćaju, uključujući i posebnu proceduru za tunele duže od 500 metara.

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu tereta u drumskom saobraćaju važan je zbog usklađivanja sa Zakonom o inspeksijskom nadzoru, što će doprineti efikasnijoj borbi protiv sive ekonomije i zaštititi prevoznike koji zakonito posluju, posebno mala i srednja preduzeća. Cilj ovog zakona je da se polovina prihoda koji su danas u sivoj zoni, a koji su procenjeni na 100 miliona evra, vrate u legalne tokove i time uveća prihod budžeta.

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o prevozu putnika u drumskom saobraćaju preciznije reguliše izdavanje sertifikata o profesionalnoj osposobljenosti, kao i uslove za izmenu redova vožnji, veće kazne za prekršioce i jasna ovlašćenja inspekcije u cilju kontrole inostranih prevoznika.

Predlog zakona o železnici – važna novina ovog zakona je da će ubuduće oštećenje i krađa železničke infrastrukture, koja predstavlja rizik po bezbednost saobraćaja, biti sankcionisana kao krivično delo, a naravno da je važno što se ovaj zakon dodatno usklađuje sa evropskom regulativom, posebno u vezi sa funkcionisanjem tržišta železničkih usluga.

Predlog zakona o bezbednosti u železničkom saobraćaju ima za cilj dodatno povećanje bezbednosti železničkog saobraćaja, smanjenje broja nezgoda i veću konkurentnost. Redovna provera stručne osposobljenosti železničkih radnika sprovodiće se na dve godine umesto na četiri, kao što je to bilo do sada, i preciznije se uređuje ko može da osposobljava železničke radnike.

Predlog zakona o interoperabilnosti železničkog sistema važan je zbog uvođenja interoperabilnosti i on omogućava da se vozovi iz Srbije i kroz Srbiju nesmetano kreću po celoj Evropi bez zadržavanja na granicama zbog zamena lokomotiva i voznog osoblja. Važan je i zbog smanjenja zadržavanja vozila na

graničnim prelazima i zbog povećanja konkurentnosti železničkog saobraćaja, posebno u delu prevoza tereta.

Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama propisuje se rok od šest godina da sve nelegalne šljunkare, kojih ima 150, budu premeštene na zvanična lučka područja na Savi, Dunavu i Tisi. Očekivani efekti ovog zakona su da prihodi po osnovu lučkih taksi i lučkih naknada za pretovar šljunka i peska iznose oko 2,2 miliona evra godišnje. Smanjuju se i troškovi za brodarske kompanije i usklađuju sa direktivama Evropske unije.

Predlog zakona o centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika je važan zbog toga što se uvodi centralna evidencija stvarnih vlasnika pravnih lica u Srbiji. Kao stvarni vlasnik biće registrovana sva fizička lica koja na bilo koji način imaju 25% ili više vlasništva u nekoj firmi i koja istinski imaju preovlađujući uticaj na vođenje poslova ili koja obezbeđuju novac za poslovanje firmi.

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o posredovanju u prometu i zakupu nepokretnosti je važan zbog toga što se njegovim izmenama uvodi obaveza da osnivači, vlasnici i oni koji vode poslove zakupa i prometa nekretnina nisu osuđivani, između ostalog i za mito, prevaru, krivična dela terorizma i organizovanog kriminala, kao i pranje novca i finansiranje terorističkih akata.

Predlogom zakona o dopunama Zakona o ograničavanju raspolaganja imovinom u cilju sprečavanja terorizma uvode se sankcije za širenje oružja za masovno uništenje, a sankcije po ovom zakonu neće se odnositi samo na pojedince, već i na članove porodica lica koja se bave finansiranjem terorizma i širenjem oružja za masovno uništenje. Verujem da je sve ovo manje-više do sada u raspravi bilo rečeno i od vas kao ministarke, ali i od kolega koji vide potrebu da u danu za glasanje podrže predloge ovih zakona. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Izvolite, kolega.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, govoriću malo, par minuta, o Predlogu zakona o posebnim uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Na samom početku moram da naglasim činjenicu koju svi uostalom znamo, da smo se u prethodnom periodu suočavali sa izuzetno teškim stanjem u mnogim segmentima društva u koje smo došli zahvaljujući tadašnjoj Vladi, a koje se ogledalo kroz neuređene javne finansije i visoki javni dug i to je zahtevalo hitne mere fiskalne konsolidacije. Upravo zbog toga projekat izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti nije mogao da bude realizovan ranije,

jer je za to potrebno značajno državno učešće. Međutim, sada su stvoreni uslovi za ulazak u veliki projekat državne stanogradnje.

Za vreme prethodne Vlade pripadnici snaga bezbednosti, a ponajviše Vojska Srbija je uništena i totalno je demoralisana. Profesionalni vojnici novcem koji su zarađivali nisu mogli samostalno da se prehrane i da zasnuju porodice a kupovina stana i rešavanje stambenog pitanja je bila misaona imenica. Bez imalo preterivanja mogu slobodno da kažem da zahvaljujući pre svega predsedniku države Aleksandru Vučiću i Vladi Republike Srbije, koji su svesni važnosti snaga bezbednosti i uopšte institucije kao što je Vojska Srbije, postavili su sve na mesto koje zaslužuju i podigli ih na noge, ali naravno ni to ne odgovara onima koji su ranije bili na vlasti.

Daću sebi za pravo da se, kao poslanik koji ima dosta životnog iskustva i neko ko je prolazio i prevazilazio mnoge teške situacije, pomerim malo sa stručne terminologije i krutog držanja članova i tačaka zakona i kažem zapažanja i viđenje određenih stvari. Postoji mentalni sklop ili profil ljudi da sve što neko pokuša da odradi u najboljem interesu pojedinaca ili građana svoga grada, okruga ili države već u startu osudi i nađe hiljadu primedbi, naravno, bez adekvatne argumentacije. Bitno je samo da se podigne medijska prašina, da se iskomentariše zbog čega se donosi ovaj ili onaj zakon i kako je nešto što je pozitivno u celom svetu, i usklađivanje sa svetskim i evropskim standardima, samo kod nas loše.

Da bih drugim kolegama omogućio da govore, biću kratak. Donošenjem ovog zakona stvaramo osnovu da popravimo životni standard građana Srbije, pre svega vojnicima, policajcima, pripadnicima BIA, ljudima koji rade težak posao za našu državu, posao zbog kojeg se svi osećamo bezbedno, a koji imaju skromna primanja, koji teško sebi mogu da priušte, posebno ukoliko su mladi i ukoliko grade svoje porodice, rešavanje stambenog problema dugoročno. Kao što sam već rekao, njihove plate nisu bile velike da bi mogli sami da reše stambena pitanja, ali one će se povećavati, nema nikakve sumnje, i ovim projektom želimo da im omogućimo bolji i drugačiji život, sigurniju sutrašnjicu i mogućnost i priliku da planiraju svoje porodice i računaju na bolju budućnost.

Srpska napredna stranka smatra da je potrebno usvojiti ovaj predlog zakona jer se na taj način obezbeđuju pravne pretpostavke za njegovu blagovremenu primenu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministarko Mihajlović sa saradnicima, kolege poslanici i građani Srbije, danas imamo posebno zadovoljstvo da, između ostalog, raspravljamo i o Predlogu zakona o posebnim

uslovima za realizaciju projekta izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti.

Zašto je to posebno zadovoljstvo? Zato što se radi o građanima koji rade veoma težak posao, odgovoran i zahtevan, za koji smo im, verujemo, svi mi veoma zahvalni i koji zaslužuju da imaju posebne uslove kada se radi o rešavanju njihovog stambenog pitanja. Pitanje bezbednosti osnovni je preduslov i neophodan uslov za svaki ekonomski, politički i socijalni napredak našeg društva. Budući da veliki broj porodica pripadnika snaga bezbednosti nema rešeno stambeno pitanje, ovaj problem predstavlja jedno od osnovnih pitanja koje mi kao odgovorno društvo moramo da rešimo.

Pozdravljam napore Vlade Republike Srbije da ovo pitanje reši na sistemski i trajan način. Tu nema puno opcija. Ljudi nemaju krov nad glavom i neophodno je omogućiti im priliku da to reše na njima pristupačan način. Procenjeno je da bi se donošenjem posebnog zakona na najbolji i najefikasniji način pristupilo rešavanju ovog problema. Preko 20.000 pripadnika snaga bezbednosti, aktivnih ili u penziji, iskazalo je zainteresovanost da kupi stan u okviru ovog projekta. Izgradnjom jeftinih stanova u različitim gradovima Republike Srbije za pripadnike snaga bezbednosti omogućićemo pristojan i dostojan život svima onima koji često svoj život stavljaju na kocku zbog države i svih njenih građana.

Zahvaljujući lokalnim samoupravama i naporima Vlade, bićemo u mogućnosti da obezbedimo veliki broj stambenih jedinica najugroženijim pripadnicima snaga bezbednosti. Svi oni će po unapred propisanim uslovima moći da konkurišu, dobiju stan u skladu sa svojim potrebama. Na taj način pozitivan efekat ostvariće domaće građevinarstvo, a i lokalne samouprave koje će ubuduće ubirati porez od novosagrađenih stambenih objekata. Cenom u iznosu do 500 evra po kvadratnom metru mislim da se postiže efekat koji je zakonodavac i želeo, a to je zaista pristupačna i realna moguća kupovina od strane zainteresovanih pripadnika snaga bezbednosti.

Bivšem režimu nije bilo sveto ni postojanje snaga bezbednosti, a ne još i stanovi za njih i njihove članove porodica. Država Srbija ovim zakonom još jednom pokazuje da je posvećena dobrobiti svojih građana i da je spremna da ispravi višedecenijske nepravde i društvene anomalije. Zato će, nadam se, svi poslanici Skupštine Srbije u danu za glasanje podržati ovaj predlog. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite, kolega.

OGNJEN PANTOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, od donošenja Zakona o putevima u izvornom okviru 2005. godine i izmena koje su nastupile nakon toga došlo je do značajnih promena u infrastrukturi Republike Srbije. Budući da se u poslednje

četiri godine mnogo radilo i da se dan-danas radi na izgradnji infrastrukture, potrebno je da se donese novi zakon koji će odgovarati novom stanju. A šta je to što se uradilo proteklih godina? Završene su deonice Ljig–Preljina i Lajkovac–Ub na Koridoru 11, trenutno se radi na deonicama Surčin–Obrenovac, Obrenovac–Ub, Lajkovac–Ljig, na istočnom kraku Koridora 10 južno ka Preševu, obilaznica oko Beograda, kao i mnogi projekti sanacije puteva. Evo, na deonici Ljig–Preljina se upravo najbolje vidi ono što je jedan od glavnih ciljeva ovog zakona, a to je unapređenje bezbednosti saobraćaja. Puštanjem u rad ove deonice smanjio se intenzitet saobraćaja na delu Ibarske magistrale koji je, nažalost, bio poznat po brojnim saobraćajnim nezgodama.

Ovim predlogom se deo koji se odnosi na bezbednost saobraćaja prebacuje u ovaj zakon, imajući u vidu elemente puta koji utiču na bezbednost saobraćaja. U ovaj zakon su unete odredbe o revizorima koji će obavljati procene revizije i proveru uticaja puta na bezbednost saobraćaja. Takođe, ovim zakonskim predlogom biće omogućeno rešavanje problema imovine. Neuređeno imovinsko stanje i evidencija javnih puteva u javnim knjigama jeste jedan od osnovnih problema sa kojima smo se susretali do sada. Trenutno skoro na svakom putnom pravcu postoje delovi puta koji se nalaze na parcelama koje su u svojini fizičkih ili pravnih lica ili su korisnici u listovima nepokretnosti upisani kao pravna lica kojima nije povereno upravljanje putevima.

Takođe, postoje obrnuti slučajevi gde se na javnim površinama nalaze zasadeni neki zasadi, izgrađeni privredni objekti itd. Zbog ovakvog stanja upravljači puteva su bili sprečeni da preduzimaju radnje na putevima na koje su zakonom bili obavezni i bili izloženi riziku od tužbe vlasnika imovine. Usvajanjem ovog zakona svi javni putevi koji su izgrađeni do dana stupanja na snagu ovog zakona biće upisani kao pravo svojine Republike Srbije, pokrajine ili lokalne samouprave.

Ono što je veoma bitno jeste da se uvodi obaveza upravljača puta za izradu godišnjih i petogodišnjih izveštaja o stanju putne mreže kojom upravlja i ovim će se obezbediti pravilno planiranje i opredeljivanje sredstava iz budžeta za održavanje putne mreže i na ovaj način će se pravovremeno reagovati i uticati na poboljšanje bezbednosti saobraćaja.

Sve u svemu, dobijamo kvalitetan zakon koji će dovesti do unapređenja stanja puteva u Srbiji i bezbednosti saobraćaja i pozivam sve narodne poslanike da u danu za glasanje podrže ovaj zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pošto na listama prijavljenih poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa, pitam – da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa, ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zaista, ja sam fasciniran ovim dobacivanjem od prekoputa iz redova SNS. Kad god se neko iz DS javi za reč, imamo šou sa suprotne strane. Sigurno je njima lepo, dok su njihovi džepovi puni, dok se voze skupim automobilima, dok sede u kožnim foteljama, građani Srbije gladuju...

(Predsedavajući: Hajte malo o zakonu, kolega Milojičiću.)

... I građanima Srbije je sve teže i teže, tako i pripadnicima sektora bezbednosti koji nemaju rešena stambena pitanja i vas bih, gospodine predsedavajući, zamolio da mi kažete samo koliko mi je vremena ostalo, ako vidite.

PRESEDAVAJUĆI: Ukupno sa ovih četrdesetak sekundi, tri minuta i devet sekundi.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala.

Poražavajuća je činjenica da danas u Srbiji 30.000 pripadnika službi bezbednosti, bez obzira na to da li rade u BIA, MUP-u ili Ministarstvu odbrane, nema rešeno stambeno pitanje. Dobar je pokušaj da ova Vlada obezbedi krov nad glavom za 18.900 pripadnika Sektora bezbednosti, koliko se prijavilo da želi da učestvuje u ovom programu.

Kao što sam to uradio i pre nekoliko dana, tj. juče, pitaću i sada odakle pripadniku MUP-a ili Ministarstva odbrane 500 evra po kvadratu – ako želi stan od 80 kvadrata, što je neki prosek za četvoročlanu porodicu, to je 40.000 evra – sa smanjenim platama, koje ste vi smanjili pripadnicima MUP-a i Ministarstva odbrane, sa smanjenim dnevnicama, sa smanjenim penzijama, pošto su ovde uključeni i vojni penzioneri i ljudi koji su se bavili bezbednosnim poslom, ali su sada u penziji.

Vlada DS, o kojoj vi ceo dan danas govorite, pa vidim da imate nekakav kompleks, ili šta god da je to, koji god se govornik javio od strane SNS, on je govorio o vladi DS, izgradila je 5.000 stanova, a vi ste obećali 2014. godine da će se graditi kvadrat od 380 evra po kvadratu. Šta je sa tim? Pa od toga nema ništa. Kao što nema ništa ni od toga što je gospođa Mihajlović, ministarka ovde prisutna, obećala da će se do Novog Sada stizati za 30 minuta vozom. I od toga nema ništa.

Ne bih želeo da i od ovog projekta ne bude ništa. Mi želimo da pripadnici Sektora bezbednosti nađu krov nad glavom, ali kako sa platama od 22.000 dinara, 75% civila koji rade u Sektoru bezbednosti ima prosečnu platu 22.500 dinara. Sedamdeset dva posto pripadnika Vojske Srbije ima nižu zaradu nego što je prosečna zarada u Republici Srbiji. Kako će oni sa tim novcem da izdvoje 500 evra po kvadratu, ako je istina to što kažete, a dozvolićete nam, ne nama, ne mi da vam ne verujemo...

(Predsedavajući: Provodite kraju, kolega Milojičiću.)

... Nego vam ne veruju pripadnici Sektora bezbednosti i jedino da pozovite Vulinove tetke iz Kanade da svima obezbede stan.

(Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Kaže prethodni govornik da se mi bavimo Demokratskom strankom. Ne bavimo se Demokratskom strankom, nemamo potrebe da se bavimo Demokratskom strankom. Niko se više ne bavi Demokratskom strankom. Nikoga više u Srbiji ne zanima Demokratska stranka. Dobili ste dva posto na izborima. Četiri stranke u koaliciji i dva posto zajedno ste dobili. Nikoga to više ne zanima. Pa vi se bavite sami sobom.

Pogledajte, molim vas, današnju raspravu između njih. Dakle, sigurno se sećate, gospodine predsedavajući, gospodina Pajtića. Znam da su ga mnogi zaboravili. Po zlu ga se sećaju ljudi u Vojvodini. E pa, Bojan Pajtić je optužio prethodnog govornika za zloupotrebe oko izbornog procesa upravo u okviru Demokratske stranke. Pa kaže, u Smederevskoj Palanci ima, primera radi, 1.800 uplaćenih članarina. Prosto je nemoguće da oni imaju toliko članova tamo. Direktno ga je optužio za manipulaciju izbornim procesom u okviru Demokratske stranke. Ako je to istina, a ja verujem da je istina, jer znam o kome se radi kada je reč o prethodnom govorniku, onda možete da zamislite, kada on muva i laže i namešta izborni proces u svojoj stranci, šta bi tek onda sutra radio da je, ne daj bože, na nekoj državnoj funkciji. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Polako, gospodine Milojičiću. Prvo kolega Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Evo, po ko zna koji put postavljamo pitanje na koje su svi državni nadležni organi dali jasne odgovore, od Agencije za borbu protiv korupcije, preko nadležnih tužilaštava, ali isto tako se nadam da će ta nadležna tužilaštva dati odgovore i na pitanje šta se desilo i kako je moguće da se, pre nego što je gospodin šibadžija sa Đeram pijace postao investitor gradnje objekta na vračarskim pašnjacima i nosilac dozvole, prvobitni investitor naprasno povuče iz tog posla. Bio je vlasnik preduzeća „Trešnja“ d.o.o. Mislim, jesu bile rodile trešnje i te godine jako dobro, ali izgleda da su šibadžiji sa Đeram pijace baš dobro rodile. Nema tu odgovora na pitanje kako je to baš „Trešnja“ d.o.o. od Ministarstva odbrane, u restriktivnom postupku javne nabavke, dobila posao za izvođenje radova prema Ministarstvu u vrednosti od 19,8 miliona dinara.

Nema još uvek odgovora, doduše ni od nadležnih organa, na pitanje na koji način je šibadžija sa Đeram pijace platio svoj deo 273.000 evra do, praktično, još milion i po evra koliko košta ta investicija, onako procenjeno odokativnom metodom. Na sve to on izjavi godinu dana po obavljenoj kupovini da taj novac nikome nije dao, pa se mi onda pitamo dodatno – a ko je to još platio za njega tu investiciju? Da li je to možda gospodin Milojičić učinio iz one razlike u nabavci Doma i preprodaji Doma JNA u Smederevskoj Palanci ili je taj novac

otišao za nešto za šta očekujemo informacije, a to je jedna njihova zajednička investicija na Miljakovcu, jednog posebnog objekta, ali ne vojnog nego privatnog.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala i drago mi je što je prethodni govornik pomenuo Vladu Vojvodine i premijera iz redova Demokratske stranke, jer ono što su i on, a i svi predsednici Demokratske stranke uradili u svojim resorima, bez obzira na to da li je to Đilas, Pajić, Šutanovac, Boris Tadić ili Zoran Đinđić, vi ne možete ni da okrećite.

Sada možemo da govorimo o Vojvodini, na primer. Izgrađen Urgentni klinički centar Vojvodina u ukupnoj površini 9.000 metara kvadratnih, 16 sportskih hala ukupne površine 49.000 kvadrata, 34 sportska objekta, 39 fiskulturnih sala, 48 domova kulture, šest kulturno-obrazovnih centara ukupne površine 3.000 kvadrata, osam pozorišta, jedan bioskop, dva ateljea, dve galerije, tri biblioteke, dve spomen kuće, pet kulturnoistorijskih spomenika, pet vatrogasnih domova, dame i gospodo, građani Srbije, izgradila je DS u Vojvodini. Sedamdeset i pet verskih objekata, deset kapela, dva muzeja, osam bazena je DS izgradila u AP Vojvodini. Šest staračkih domova, dvanaest zgrada ukupne površine 4.590 metara kvadratnih, jedan azil za napuštene životinje, šest pijaca, tri parka, trideset dve predškolske ustanove.

Dame i gospodo, ovo je samo deo od onoga što je Demokratska stranka izgradila u AP Vojvodini. Devet specijalnih bolnica, dva doma za duševnoobolela lica, tri bolnice ukupne površine... Meni je žao što ne mogu sve ovo da pročitam, ali se nadam da ćete i vi izgraditi pored Zabele nešto, jer ćete verovatno svi tamo završiti.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Sve je rekao, samo ništa nije rekao o Heterlendu u Vojvodini, o aferi Hertelend u Novom Bečeju, o tome kako su ojadili decu sa smetnjama u razvoju tako što su pokrali pare a nisu izgradili dom za decu sa smetnjama u razvoju, odnosno za obolelu decu.

Prethodni govornik, gospodine predsedavajući, rekao je kako su nam džepovi puni. Molim vas, u jednom novinama je izašao prilog o tome kako Kena šeta patike od 1.450 evra. Ja sad postavljam pitanje, zbog građana Srbije – kome su onda džepovi puni? Da li su puni džepovi nama ili nekome ko može danas da priušti patike od 1.450 evra? Koliku platu treba čovek da ima da može sebi da priušti patike od 1.450 evra? Prosečne patike, prosečna cena patika je, ne znam, da kažem pedesetak evra. 1.450 evra za patike. Ja postavljam pitanje – odakle novac?

Odakle novac za skupe provode po kome je poznat? Na tim skupim provodima on voli tako da se slika sa nekim kontroverznim ličnostima, pa imamo ovde jednu sliku sa jednim kontroverznim čovekom, inače je u pitanju vozač onog „bentlija“ koji je svojevremeno naleteo na kolonu predsednika Republike. Verovatno je to u skladu sa njegovim potrebama da popije 343 piva, koliko je svojevremeno pio u Smederevskoj Palanci. Dakle, to su pitanja na koja treba da da odgovor. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, zbog građana, naravno, kada god odem u neki grad i neko želi da se slikamo, ili bilo gde, ja to uradim ne gledajući u ličnu kartu, ali niko u Demokratskoj stranci nije bio odbornik, kao što je to bio Maradona u Pančevu, odbornik SNS. Tako da ste vi ovekovečeni da se družite i da podržavate ljude kao što je Maradona, kao što je Zelja, kao što je Zvonko Veselinović, koji tuku poštene građane Srbije za vas.

Zaista ne znam da postoje patike te vrednosti nigde na svetu, ne znam. Moguće i da postoje. Ali kao što sam juče pitao prethodnog govornika da se kladimo i da on ne bude više poslanik ako ja imam sat te vrednosti koju je on rekao, a ako imam, ja neću više da budem poslanik, evo, ja ga pozivam da odmah sada sa kamerama odemo kod mene kući u jedno divno selo u srcu Šumadije, u Glibovac, i da vidimo sve i da vidimo da nađe patike, ne koje koštaju 1.400 evra nego koje koštaju i 150 evra.

Tako da, draga gospodo iz SNS, ojadili ste ovu zemlju za šest godina vaše bahate, korumpirane vlasti. Upropastili ste sve čega ste se dotakli. Za šest godina vaše vlasti zadužili ste ovu zemlju za 10 milijardi evra. Možete samo da lažete, izmišljate i da govorite neistine. A to ko koliku podršku ima, to ste videli dok ste bili u dresu radikala, kada ste sa 40 spali na dva. To je promenljiva kategorija u politici, ali je u politici bitno da imate obraz, da budete časni i da pošteno radite svoj posao, što vi, svakako, ne radite.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Ja bih rado, gospodine predsedavajući, voleo da izmerim vrednost svoje imovine sa vrednošću imovine prethodnog govornika. Ja nisam imao nikad neku izvršnu funkciju, nikada nikakvu izvršnu vlast. Nisam bio predsednik opštine kao što je on to bio, a sasvim sigurno nisam učestvovao nikada ni u kakvoj aferi. Za prethodnog govornika ja mislim da ceo dan možemo da iznosimo samo aferu za aferom. Prosto, za šta god da se uhvatimo iz njegove karijere, videćemo da je u pitanju afera. Dakle, on priča o tome da je neko ojadio nešto. On je za samo jedan mandat predsednika opštine

ojadio Smederevsku Palanku za četiri godišnja budžeta te opštine. Četiri godišnja budžeta.

Malopre nam spočitava nekakve batinaše itd. Jedini batinaši u politici, u političkoj borbi, za koje ja znam bili su batinaši upravo Kene u Smederevskoj Palanci. Novine su pisale o tome u nekoliko navrata. On ih je zvao, u stvari građani Smederevske Palanke su ih zvali „Kenini tigrići“. Tako su ih nazivali, „Kenini tigrići“. Poznati su samo po tome da su svojevremeno napali i prebili u centru Smederevske Palanke čoveka jednog koji je imao 63 godine u tom trenutku. Mislim da se Dragan Petrović zove, nemojte me baš sad hvatati, nisam siguran, mislim da je Dragan Petrović u pitanju. U tom trenutku je imao 63 godine. Nije se slagao sa načinom na koji Kena vodi opštinu Smederevska Palanka i dobio je batine zbog toga. U svojoj izjavi je rekao da ga je Kena udarao šakama i nogom po grudima. On i njegovi „tigrići“. Čoveka od 63 godine. Junačina. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Pošto vidim kuda ovo ide, određujem pauzu u trajanju od tri minuta, u skladu sa članom 112. Poslovnika o radu.

(Radoslav Milojević: Zašto meni ne date repliku pa odredite pauzu?)

(Aleksandar Martinović: Idi na auto-put.)

(Radoslav Milojević: Ti tamo radiš.)

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog pretresa pitam – da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi reč?

Reč ima narodna poslanica Tatjana Macura.

Izvolite.

TATJANA MACURA: Zahvaljujem.

Na kraju ove rasprave koja je bila objedinjena ono što je gotovo prava retkost u Narodnoj skupštini, ova objedinjena rasprava i ima nekog smisla. Dakle, prilično su srodni zakoni o kojima se raspravlja. Ali čini mi se da se nekako rasprava svela, odnosno uokvirila u neke tri celine. Jedna je rasprava koja je krenula o izgradnji stanova koji će biti po posebnim uslovima pripremljeni za pripadnike snaga bezbednosti. Zatim, rasprava je tekla i u pravcu bezbednosti u saobraćaju i o saobraćaju generalno.

Nakratko bih se osvrnula na ovaj zakon koji je u stvari podrška projektu izgradnje stanova za pripadnike snaga bezbednosti, koji smo i ovde nazvali kao jednu vrstu leks specijalisa.

Ministarska je dala odgovor mom kolegi Đuriću, kada je on učestvovao u raspravi, i rekla je da u ovom trenutku negde između 18.000 ljudi koji su zaposleni u ovoj oblasti očekuje stanove i napomenula da možda taj broj može

biti veći i da se možda očekuje i 30.000 ljudi koji čekaju na ove stanove. To je zaista jedna afirmativna mera i u tom smislu ne možemo da uputimo neku kritiku.

Ono što mene zabrinjava jeste što mi imamo neke različite oblasti, odnosno ljude zaposlene u različitim oblastima koji nisu dobili rešenje slično ovom koje su dobili ljudi koji su zaposleni u Policiji, Vojsci ili u BIA.

Na primer, mene zanima koliko imamo ljudi koji su zaposleni u sektoru obrazovanja koji jednako čekaju na neke stanove pod povoljnijim uslovima. Koliko imamo zaposlenih u sektoru zdravstva koji isto tako čekaju na neke stanove pod povoljnijim uslovima u odnosu na ostale građane u Srbiji? U tom smislu je možda važnije da je Vlada Republike Srbije razmišljala o jednom opštem ekonomskom osnaživanju građana Srbije pre nego što se usredsredila na samo jednu grupu ljudi.

Dakle, jeste afirmativno, i u tom smislu možemo pohvaliti meru Vlade, odnosno meru Ministarstva, koju predlaže ovaj zakon, ali nas zaista brine šta se dešava i sa ostalim grupama ljudi, posebno što, čini mi se, ima i onih koji ne žive u ekonomskom blagostanju, takoreći, i u tom smislu jesu ugroženi jednako kao i predstavnici vojnobezbednosnih struktura.

Druga opcija koja se u ovoj raspravi nametnula, odnosno druga oblast koja se nametnula jeste oblast bezbednosti u saobraćaju. Tu možemo da pohvalimo neke mere koje su zadate, kao što je povećanje maksimalne brzine na auto-putevima od 130 km na čas.

Međutim, šta mene brine? Mi imamo u poslednje vreme veliki broj puteva i auto-puteva koji su otvoreni, na kojima, nažalost, nemamo te mogućnosti da ostvarimo maksimalne brzine. Jedan od takvih je npr. put koji povezuje Zemun i Pančevo, pa imate Pupinov most. Mislim da je to čuveni novi put na kome je maksimalna dozvoljena brzina 50 km na čas iako imate tri trake u svakom od pravaca. Malo je neobično da jedan novi put ima takvu vrstu ograničenja, uzimajući u obzir to da se tu verovatno ne kreću samo traktori i priključna vozila, već neka ozbiljnija vozila. U tom smislu nam je ostalo nejasno zbog čega postoji npr. ograničenje na takvom jednom putu.

Negde u javnosti se pojavila informacija da je to zbog toga što su trake sužene, a ja opet ne mogu o tome da govorim s obzirom na to da nisam stručnjak iz te oblasti. Čak i da jeste to istina, tri trake u jednom pravcu zaista omogućavaju brzinu koja je veća od 50 km na čas.

Druga stvar je što, omogućavajući ovakvu brzinu kretanja vozila na našim drumovima, zaista idemo u korak sa vremenom, jer automobili se prosto i baždare već sada na nekim većim brzinama i tamo gde ima uslova, možda težimo ka tome i da nema ograničenja, kao što su neki delovi auto-puta u Nemačkoj.

Ono što me brine je npr. kvalitet tih puteva na kojima se naša vozila kreću. Jedna situacija, možda je svima poznata, ne postoji deo auto-puta ili puta kada prelazite granicu iz bilo koje zemlje u okruženju i ulazite u Srbiju, a da niste

svesni da ste tog trenutka ušli u Srbiju. Ja sam evo, pre neki dan došla iz Hrvatske. Nema šanse da ne shvatite da ste prešli u Srbiju samo iz prostog razloga što je put takav da čak i kada žmurite znate tačno da ste prešli granicu.

Treća rasprava koja je pokrenuta u Skupštini danas, to su zakoni o železnici. Kolega Đurić je takođe govorio o tome. Dobio je odgovore od ministarke. U tom smislu joj se zahvaljujem što je našoj poslaničkoj grupi ponudila odgovore. Ono na šta nismo dobili odgovor je pristupačnost samih železničkih stanica za osobe sa invaliditetom. Verujem, moguće je da nemate odgovore u svakom trenutku da date, ali moguće je da ste se u međuvremenu informisali. Zanima nas kako će ovo pitanje biti rešeno, imajući u vidu da postoji Pravilnik koji je već sada na snazi, koji upravo govori o tome kako se reguliše pristupačnost ne samo železničkih stanica, nego objekata uopšte i ne samo osobama sa invaliditetom, već i deci i starijim osobama. Volela bih u tom smislu da nam ministarka danas da odgovor na kraju rasprave i na tu temu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li se još neko javlja za reč?

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, ja bih podvukao još jednom neke najvažnije tačke na kraju ove zaista iscrpne rasprave u kojoj, ponoviću još jednom, nismo čuli, a vrlo smo pažljivo slušali, niti jednu jedinu pravu zamerku, suštinsku zamerku na sve predloge zakona, osim hitnosti postupka.

Iako je više puta rečeno, zbog građana Srbije treba ponoviti još jednom kada je reč o Predlogu zakona koji je bez sumnje izazvao najveću medijsku pažnju, dakle leks specijalis o kome smo pričali, o izgradnji jeftinih stanova za pripadnike snaga bezbednosti, da je to zapravo početak rešavanja jednog velikog problema koji decenijama nije rešavan.

Decenijama su razne vlade prelazile preko tog problema ili se deklarativno zalagale za rešavanje takvog jednog problema, ali u praksi nisu učinile ništa. Tek od dolaska SNS na vlast počinju pripreme za rešavanje, trajno rešavanje ovako krupnog problema. I danas smo u situaciji da donosimo ovaj predlog zakona koji će omogućiti realizaciju ovog projekta i, kako smo čuli, ali još jednom valja ponoviti, omogućiti izgradnju u prvoj fazi 1.578 stanova u Beogradu, Novom Sadu, Kraljevu, Nišu i Vranju. To bi bila prva faza. Ukupno je predviđena izgradnja 5.203 stana u ovih šest gradova. Procenjena finansijska sredstva iznose skoro 65 miliona evra – 64.335.000.

Treba naglasiti da je u pitanju povoljna cena, maksimalno povoljna cena, koliko je to moguće u ovom trenutku. U pitanju je iznos koji ne može biti viši od 500 evra bez PDV. Na taj način ćemo velikom broju pripadnika snaga bezbednosti momentalno omogućiti da pod povoljnim uslovima reše svoje

stambeno pitanje. Prioritet imaju ona lica koja nemaju rešeno stambeno pitanje u odnosu na ona lica koja imaju neodgovarajuće rešeno stambeno pitanje.

Prosto, iako smo u načelnoj raspravi već nekoliko puta istakli ove momente, sve vreme su se od strane nekih poslanika postavljala ista pitanja u pogledu svih ovih uslova koje će ljudi koji apliciraju za kupovinu stana morati da ispune.

Na jedan vrlo pravedan, vrlo fer, vrlo korektan način ovaj zakon je predvideo jednu pravednu utakmicu u kojoj će svi učesnici imati jednak tretman, odnosno pod jednakim uslovima će moći da ostvare ona prava koja im ovaj zakon i omogućava.

Kada je reč o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o plovidbi i lukama na unutrašnjim vodama, ja bih istakao za sam kraj najveći benefit koji će ovaj proizvesti, a to je da će se ukupni prihodi, generisani prihodi od budućih taksi i svih vrsta naknada uvećati za preko dva miliona evra, što smo isto nekoliko puta u raspravi i čuli. Neki su to osporavali, neki su to isticali kao benefit, ali je svakako istina da smo u ovom trenutku imali ozbiljan problem sa velikim brojem nelegalnih šljunkara i deponija, zapravo deponijama šljunka i peska na obalama naših reka. Bilo ih je preko 150 i prosto morali smo na neki način da pokrenemo rešavanje ovog problema koji će, bez sumnje, svakako trajati neko vreme. Ovaj zakon predviđa i postepeno rešavanje ovog problema i postepeno uvođenje u legalne tokove, ali u skladu sa zakonom. Dakle, omogućićemo da ljudi koji obavljaju tu delatnost nastave da vrše svoju delatnost, ali u skladu sa odredbama ovog zakona.

Za one privremene deponije šljunka i peska koje ne budu obuhvaćene odlukama jedinica lokalne samouprave predviđena je mogućnost preseljenja na lučka područja koja su već utvrđena ili će biti utvrđena u skladu sa prostornim planovima. Dakle, onaj ko bude želeo da se bavi, da nastavi svoju delatnost, imaće svu mogućnost da to i radi, ponavljam, u skladu sa ovim zakonom, a benefit za državu je nemerljiv.

Kada je reč o Predlogu zakona o železnicama i tu smo čuli neke pokušaje kritika, ali niko nije mogao da ospori da smo u ovih nekoliko godina, razdvajanjem na tri akcionarska društva, dakle „Infrastruktura železnice Srbije“, zatim „Srbija voz“, Srbija kargo“, ostvarili zaista vidne rezultate u samom funkcionisanju železničkog sistema Srbije. Da ne pominjem da smo postigli razdvajanje načina i modela finansiranja, da smo postigli bolje definisanje i odgovornost tih društava, da smo podigli kvalitet usluga železničkog prevoza robe i putnika na jedan zaista bolji nivo.

Kako smo rekli u načelnoj raspravi, tu nije kraj. Upravo novim zakonom, zakonom koji je između ostalog predmet današnje...

(Predsedavajući: Vreme. Završite rečenicu.)

Iz svih tih razloga želim da pozovem da u danu za glasanje podržimo sve navedene predloge zakona. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

DORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, poštovana gospodo ministre i potpredsedniče u Vladi, uvažene kolege, ja ću se potruditi da ne oduzmem previše vremena. Ovaj set zakona, kao što sam već napomenuo, Poslanička grupa Pokreta socijalista, Narodne seljačke, Ujedinjene seljačke stranke podržaće u danu za glasanje.

Želim da dodam još nešto što mi se čini da smo propustili u ovoj raspravi danas i da kažem onima koji su skeptični prema onome što je bila uglavnom tema, to je ovaj zakon o izgradnji stanova za pripadnike snaga bezbednosti – mi, jednostavno, s pravom očekujemo, gledajući sveukupno politiku koju vodi Vlada Republike Srbije od 2012. godine naovamo, da u narednom periodu nastavi istim malim ali stabilnim koracima da podiže privredu i ekonomiju Republike Srbije i da to dovede do toga da rastom realno ostvarenih zarada dođemo u situaciju da se povećaju plate i pripadnicima bezbednosnih struktura. Barem za toliko smo sigurni da će biti uvećane, iako očekujemo da će ova gradnja početi u avgustu i septembru, znamo da Ministarstvo i ministarstva koja će ovo pratiti rade to vrlo efikasno, ali bez obzira na to, da će u vreme kada počnu prvi anuiteti da stižu za kredite, koji su, ovde čujemo, mogući po jako povoljnim uslovima zbog niskih kamata, zbog subvencija koje će država obezbediti, da bar te rate za kredit budu deo sigurnog uvećanja zarada, koje sledi pripadnicima ovih snaga i svim građanima Republike Srbije.

Nije to mnogo, i to s razlogom i sa pravom očekujemo, tako da to zasigurno ne treba da brine, pogotovo ne one koji su upropaštavali privredu Republike Srbije do 2012. godine, od čega i kako će moći pripadnici bezbednosnih snaga da ove stanove otplate u budućem periodu. S pravom očekujemo da će ove zarade, koje su danas u proseku u Srbiji 48.000 dinara, biti barem veće za 100-150 evra u narednih godinu dana, godinu i po, kada ovi krediti stignu na red i iz tog razloga pružamo snažnu podršku svemu ovome što će, takođe, doprineti kao jedan ozbiljan zamajac srpskoj privredi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Ovo vreme koje je preostalo svakako neću iskoristiti u celini zbog toga što nije potrebno iznositi nešto što bi bilo suvišno kada su u pitanju kvaliteti predloga sadržanih u ovom korpusu zakona o kojima danas diskutujemo, odnosno raspravljamo, ali je danas nekako promaklo da se osvrnemo na jedan od predloženih zakona koji, po našem dubokom ubeđenju u Poslaničkoj grupi SPS, u svakom slučaju zavređuje pažnju, a naročito zbog građana. Radi se o Predlogu

zakona o izmenama i dopunama Zakona o posredovanju u prometu i zakupu nepokretnosti, imajući u vidu njegove pravne refleksije kada je u pitanju borba protiv terorizma.

Naime, mislim da se upravo ovim zakonom doprinosi da, kada je u pitanju tržište nepokretnosti i kada su u pitanju oni koji na tom tržištu moraju da imaju puni kapacitet, zakonski kapacitet da posreduju u prometu nepokretnosti, konačno sistemski bude rešen njihov status u smislu da moraju imati potrebno stručno znanje, odgovarajuće licence i sada ono što je naročito značajno kada su u pitanju ove izmene i dopune, jedan od razloga da uopšte mogu da se pojave sa legitimacijom posrednika, jeste da dokažu da nisu bili krivično gonjeni, odnosno osuđivani za koruptivna krivična dela, kao što su krivična dela koja se vezuju za krivična dela protiv privrede, primanja mita, davanja mita i ono što je najvažnije i krivična dela iz grupe krivičnih dela organizovanog kriminala.

Zašto je ovo sistemsko rešenje jedan izuzetno veliki kvalitativan pomak do sada? Da ne zamere svi oni časni i pošteni posrednici u prometu nepokretnosti, upravo su se u prometu nepokretnosti dešavale protivpravne radnje koje jednostavno nisu bile ili nisu mogle da budu u fokusu raznih istraga, raznih krivičnopравниh provera, naročito u operativnim postupcima prekrivičnog postupka, zatim nisu mogle da budu na adekvatan način opservirane zbog toga što se uvek u sivoj zoni delovalo i ostvarivala se velika protivpravna imovinska korist.

Upravo zbog toga ovim sistemskim rešenjem nadam se da će biti sigurno usvojeno ovako kako je predloženo, doprinosi se da se dodatno uredi stanje i u toj oblasti.

Na kraju, s obzirom na to da smo danas uspešno razjasnili odnose između javnih beležnika i Službe za katastar nepokretnosti kada je u pitanju obaveza dostavljanja podataka, ja vas molim, uvažena ministarko, samo da imate u vidu još jedan bitan detalj. Naravno, ovo nije otvaranje fronta prema javnim beležnicima, mi moramo da saradujemo, ali jedan jako bitan detalj jesu kaznene odredbe koje se vezuju za sve one koji kao obveznici dostavljanja podataka Službi za katastar nepokretnosti moraju da poštuju zakonom propisane rokove.

Kod javnog beležništva je organizaciona struktura specifična i oni imaju jedino svoju Javnobeležničku komoru, kao i disciplinske organe Javnobeležničke komore. Kao preduzetnici su potpuno samostalni u obavljanju svojih ovlašćenja iako su na njih preneti javna ovlašćenja. Postavlja se pitanje na koji način će biti primenjena sankcija, ili kazna, u slučaju povrede određene obaveze koja im je stavljena na teret kada je u pitanju primena odredaba ovog zakona. Naravno, krajnje dobronamerno razmišljanje i u nekim budućim izmenama i dopunama ovog zakona siguran sam da ćete to imati u vidu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Poštovani poslanici i poslanice, prvo da vam se zahvalim na raspravi koju smo imali ova dva dana. Imajući u vidu veliki broj predloga zakona, hvala svima koji su dali svoje konstruktivne predloge. Ja ću ovom prilikom da se obratim i vama, ali naravno i građanima Srbije, da znaju da Vlada Republike Srbije uređuje sistem i rešava pitanje na jedan sistemski način.

Dvadeset zakona o kojima smo raspravljali zajedno ova dva dana daju nam nekoliko važnih mogućnosti nakon što ih Parlament, nadam se, bude usvojio, a to je prvo da rešimo pitanje koje zaista veoma važno, strateško pitanje, a to je pitanje rešavanja stambenih problema pripadnika snaga bezbednosti. To znači svih onih koji su zaposleni, bilo u Policiji, Vojsci ili BIA.

Ono što građanima želim da ponovim, imajući u vidu da je bilo različitih komentara pre svega od strane opozicije, koja, moram da priznam, gotovo nije ni prisustvovala raspravama nego je dolazila samo s vremena na vreme da bi napadala Vladu, valjda misle da im je to posao, i time su pokazali, naravno, koliko im je zaista stalo i do Vojske, i do Policije i uopšte do snaga bezbednosti, dakle zbog građana Srbije da ponovimo da je Vlada Republike Srbije, zato što ima stabilan budžet, zato što ima stabilne finansije, zato što smo država koja beleži visoke stope privrednog rasta, 4,5% u prvom tromesečju ove godine, ima mogućnost da pokrene ovako velike projekte koji će se samim tim odraziti ne samo na građane u smislu da ćemo napraviti stanove, nego će se odraziti na našu celokupnu privredu. Maksimalna cena tih stanova, dakle, može da bude 500 evra po kvadratu bez PDV-a; to znači da će u unutrašnjosti u Srbiji ta cena sigurno biti i niža.

Sve što država bude radila... Država će pre svega biti investitor, ali isto tako država je obezbedila novac. Ta prva faza, 5.203 stana koji će se graditi u narednih nekoliko godina, biće vrednosti preko 150 miliona evra, a 1.500 stanova koji počinju, praktično, u narednih tri, šest, ili devet meseci, imaju vrednost investicije 64 miliona evra. Vlada Srbije stoji iza ove investicije pre svega budžetom.

Ono što bih ovde posebno naglasila to je da ovaj model ne zatvaramo. Dakle, postoji mogućnost, kada budemo videli kako će izgledati realizacija ovog projekta, da takođe sednemo i razgovaramo da li možemo i za neke druge kategorije stanovništva da primenimo ovakvu vrstu modela budući da zaista kao država u tom finansijskom, ekonomskom smislu, rekla bih, imamo sve manje i manje problema. Tačnije, rekla bih da smo na jednom dobrom putu.

Pored ovog zakona koji je važan za građane, i ovi drugi zakoni o kojima smo raspravljali, možda nešto malo manje, jednako su važni za građane. Nije to samo tehničko pitanje da li ćemo povećati maksimalnu brzinu na auto-putevima sa 120 na 130 km na sat. To jeste tehničko pitanje izmene zakona, ali je jednako važno što sada menjamo i onaj deo koji je vezan za nasilničku vožnju i što vodimo računa o bezbednosti svih onih koji se voze na našim putevima, a to je da

za nasilničku vožnju sada pretpostavljamo, pored kazne zatvora, i onu kaznu koja se zove novčana kazna.

Ispred građana Srbije koji će koristiti i, praktično, biti ti koji će osetiti efekte ovih zakona, tu je i zakon o prevozu putnika i tereta u drumskom saobraćaju. Važan je zbog brzine, efikasnosti, važan je za sva naša transportna preduzeća, važan je za javni prevoz, važan je za sve korisnike takvih vrsta prevoza zbog toga što će omogućiti efikasnost, brzinu i uređen sistem. Često nam se dešavalo da neki delovi našeg drumskog saobraćaja nisu u potpunosti uređeni.

Kao Ministarstvo u prethodnih nekoliko godina uredili smo sistem izdavanja dozvola, uredili smo, takođe, sistem izdavanja licenci. Sada doradujemo te sisteme kako ne bi bilo zloupotreba a kako bi, sa druge strane, građani i privrednici bili zadovoljni.

Pored toga, vrlo je važan set zakona iz oblasti železnice. Možemo zasada, za ovo vreme koliko smo, ovih nekoliko godina, ulagali, radili, investirali, podizali kako puteve tako i železnicu, svi da budemo ponosni. To nije ponos samo nas iz Vlade ili samo SNS, to je zaista za ponos svih građana Srbije. Sve što je rađeno od 2012. godine do danas možemo da konstatujemo i kroz brojeve kilometara puteva, auto-puteva, kroz rehabilitovane pruge, kroz nove vozove, kroz nove lokomotive, kroz to da smo deseti na svetu po izdavanju građevinskih dozvola, kroz to da smo jedna respektabilna i jedna ugledna zemlja u odnosu na to kako su nas tretirali pre 2012. godine.

Prema tome, nastavićemo da radimo, kao što ćemo, verujem i nadam se, usvojiti zakon o upisu nepokretnosti u katastar. Konačno, građani koji su čekali godinama, nekada imali ozbiljnih problema u upravnim postupcima itd., sada mogu da očekuju da ćemo upis u katastar imati za pet dana, što je važno ako želimo da zaokružimo priču u oblasti građevinarstva.

Naravno, na kraju, pošto je o tome bilo dosta priče, to su nelegalne šljunkare i ja ih zovem peskare ali nisu peskare. Važno je zbog toga što to znači dodatni priliv u naš budžet. Od tog priliva u naš budžet sutra ćemo ulagati isto tako u infrastrukturu tako što ćemo rešiti nelegalna stajališta. Budžet će biti svakako veći, a ulagaćemo u infrastrukturu i u neke druge oblike.

Tako da vam se još jednom zahvaljujem na konstruktivnoj raspravi. Onima koji danas nisu ovde a koji su gledali otprilike da govore kako ova Vlada ništa nije uradila poruka je da bar sede ovde i da čuju šta smo sve uradili, jer to je dobro i za poslanike opozicije.

Prema tome, mislim isto tako da, kada govorimo, neko je u poslednjim ovim razgovorima, upravo jedan od predstavnika opozicije pričao je o tome da SNS i Vlada Republike Srbije nisu ništa uradili, podsećanja radi građanima Srbije, 2012. godine Srbija je bila na ivici bankrota, imali smo negativne stope BDP-a, minus 3,2%. Danas Srbija beleži 4,5% rast društvenog bruto proizvoda i to je zaista primer kako se vodi ekonomska politika.

Hvala vam i na amandmanima se vidimo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala potpredsjednici Vlade Zorani Mihajlović na saradnji i ogromnoj energiji.

Hvala svim narodnim poslanicima na učešću.

Nastavljamo rad sutra u 10.00 časova.

Saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima zakona iz tačkaka od 1. do 20. i Predlogu odluke iz tačke 22. dnevnog reda. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 17.00 časova.)